

ส่วนที่ 2

สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1 สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

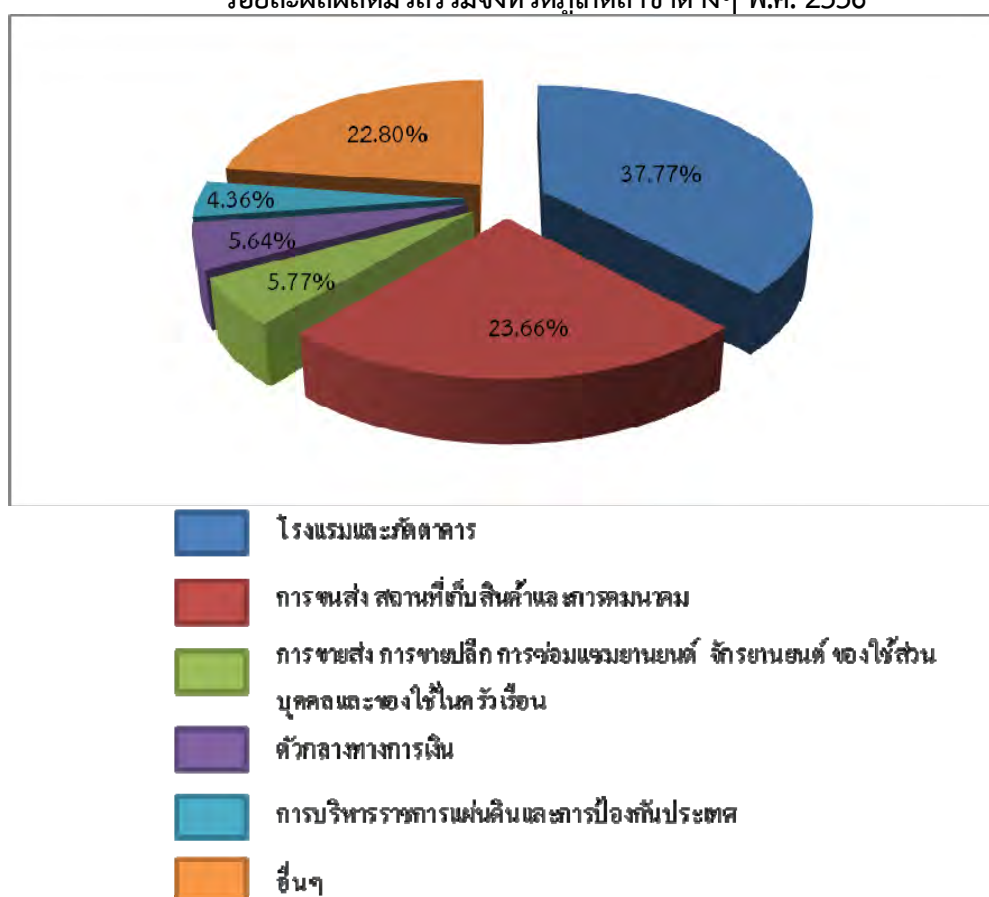
1) อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

สภาวะเศรษฐกิจและการค้าของจังหวัดภูเก็ตผูกขาดกับภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว และหากเหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศเป็นไปอย่างสงบ ก็จะส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดในทางที่ดีขึ้นเนื่องจากนักท่องเที่ยวจะมีความมั่นใจถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ปี 2556 จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial product : GPP) เท่ากับ 133,283 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.96 ของ GRP และร้อยละ 1.03 ของ GDP และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP per capita) 250,952 บาท ต่อคนต่อปี สูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้และเป็นอันดับ 10 ของประเทศ มาจากการผลิตในภาคเกษตร 4,833 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.63 และนอกภาคเกษตร 128,450 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 96.37

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัด 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร คิดเป็นร้อยละ 37.77 สาขาการขนส่ง คิดเป็นร้อยละ 23.66 สาขาการขนส่ง ขยายปลีก คิดเป็นร้อยละ 5.77 สาขาตัวกลางทางการเงิน คิดเป็นร้อยละ 5.64 และการบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ คิดเป็นร้อยละ 4.36

ร้อยละผลผลิตมวลรวมจังหวัดภูเก็ตสาขาต่างๆ พ.ศ. 2556

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2554 - 2556

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2554						2555						2556					
	ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย		ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย		ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาคเกษตร	5,523	5.21	414,837	35.45	1,286,002	11.49	5,442	4.48	347,395	30.64	1,429,362	11.57	4,833	3.63	306,394	27.48	1,459,150	11.30
- เกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้	2,887	2.72	364,525	31.15	1,185,226	10.59	2,259	1.86	291,396	25.70	1,315,871	10.65	2,184	1.64	259,036	23.23	1,357,522	10.52
- การประมง	2,636	2.49	50,312	4.30	100,776	0.90	3,183	2.62	55,999	4.94	113,491	0.92	2,649	1.99	47,358	4.25	101,628	0.79
นอกภาคเกษตร	100,439	94.79	755,202	64.55	9,902,829	88.51	116,123	95.52	786,285	69.36	10,925,293	88.43	128,450	96.37	808,474	72.52	11,450,888	88.70
- การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0	0.00	33,718	2.88	364,300	3.26	-	-	41,924	3.70	484,261	3.92	-	-	43,548	3.91	495,341	3.84
- การผลิตอุตสาหกรรม	2,589	2.44	150,267	12.84	3,305,374	29.54	2,563	2.11	140,125	12.36	3,478,562	28.16	2,571	1.93	139,086	12.48	3,578,425	27.72
- การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา	2,218	2.09	23,135	1.98	303,153	2.71	2,444	2.01	24,972	2.20	326,942	2.65	2,919	2.19	26,397	2.37	353,767	2.74
- การก่อสร้าง	4,954	4.68	37,652	3.22	306,839	2.74	5,064	4.17	40,491	3.57	338,360	2.74	5,700	4.28	42,531	3.81	345,955	2.68
- การขายส่ง การขายปลีก	7,276	6.87	134,026	11.45	1,632,906	14.59	7,591	6.24	118,872	10.49	1,779,692	14.41	7,694	5.77	113,786	10.21	1,813,321	14.05
- โรงแรม และภัตตาคาร	36,292	34.25	66,075	5.65	346,630	3.10	43,119	35.47	79,165	6.98	413,838	3.35	50,341	37.77	91,835	8.24	477,212	3.70
- การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	23,797	22.46	70,656	6.04	748,549	6.69	29,698	24.43	82,011	7.23	859,811	6.96	31,534	23.66	84,452	7.58	899,475	6.97
- ตัวกลางทางการเงิน	5,448	5.14	39,372	3.37	637,722	5.70	6,271	5.16	44,872	3.96	731,948	5.92	7,512	5.64	52,521	4.71	845,227	6.55
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า	5,040	4.76	39,962	3.42	737,521	6.59	5,341	4.39	43,743	3.86	841,578	6.81	5,438	4.08	46,203	4.14	888,118	6.88
- การบริหารราชการแผ่นดิน และการป้องกันประเทศ	4,973	4.69	64,997	5.56	682,890	6.10	5,358	4.41	63,886	5.64	732,992	5.93	5,808	4.36	60,058	5.39	769,725	5.96
- การศึกษา	1,605	1.51	63,667	5.44	447,475	4.00	1,483	1.22	70,696	6.24	507,704	4.11	1,337	1.00	70,820	6.35	529,995	4.11
- การบริการด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	2,077	1.96	19,688	1.68	183,343	1.64	2,527	2.08	22,051	1.95	198,331	1.61	2,754	2.07	22,869	2.05	204,972	1.59

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2554 - 2556

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	2554						2555						2556					
	ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย		ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย		ภูเก็ต		ภาคใต้		ประเทศไทย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน		จำนวน	ร้อยละ
- การบริการชุมชน สังคม และ บริการส่วนบุคคลอื่นๆ	4,045	3.82	11,009	0.94	185,624	1.66	4,461	3.67	12,158	1.07	208,651	1.69	4,687	3.52	12,818	1.15	226,058	1.75
- ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	127	0.12	978	0.08	20,503	0.18	202	0.17	1,319	0.12	22,623	0.18	154	0.12	1,549	0.14	23,297	0.18
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)	105,962	100.00	1,170,039	100.00	11,188,831	100.00	121,565	100.00	1,133,680	100.00	12,354,655	100.00	133,283	100.00	1,114,868	100.00	12,910,038	100.00
ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อคนต่อปี (GPP Per capita) : บาท	201,101	-	131,113	-	168,981	-	229,753	-	126,178	-	185,807	-	250,952	-	123,270	-	193,394	-

ลำดับที่ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ในปี 2556 จังหวัดภูเก็ต เป็นลำดับที่ 1 ของภาคใต้ และลำดับที่ 10 ของประเทศ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พ.ศ. 2558

จากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ. 2556 เมื่อพิจารณาด้านรายได้และค่าใช้จ่ายของครัวเรือน พบว่า ในปี 2556 ครัวเรือนในจังหวัดภูเก็ตมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 31,857 บาท และค่าใช้จ่ายในปี 2557 เฉลี่ยเดือนละ 28,111 บาท ซึ่งทั้งรายได้และค่าใช้จ่ายของจังหวัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของภาคใต้และประเทศดังตาราง

ตารางรายได้ ค่าใช้จ่าย ของครัวเรือน พ.ศ. 2552 – 2557

ภาค และ จังหวัด	รายได้ (บาท / เดือน) ^{1/}			ค่าใช้จ่าย (บาท / เดือน)					
	2552	2554	2556	2552	2553	2554	2555	2556	2557
ภูเก็ต	28,515	26,048	31,857	23,783	22,260	21,255	27,151	25,338	28,111
ภาคใต้	22,926	27,326	27,504	17,298	18,173	19,686	20,645	20,372	21,016
ประเทศไทย	20,904	23,236	25,194	16,205	16,819	17,403	18,766	19,061	20,892

หมายเหตุ : 1/ ทำการสำรวจด้านรายได้ทุก 2 ปี (การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2558

ด้านเศรษฐกิจ : การท่องเที่ยวทางทะเล

จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท ทั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลัก คือชายหาดและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิง นันทนาการและกีฬาทางน้ำ และการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในภาคใต้ จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตยังคงสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้

โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 11,312,037 คน ลดลงจากปี 2556 ร้อยละ 0.25 และเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 11.05 และรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 259,290.50 ล้านบาท ลดลงจากปี 2556 คิดเป็นร้อยละ 0.44

ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยว เปรียบเทียบในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดภูเก็ต มีอัตราการพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 3.89 วัน น้อยกว่าจังหวัดกระบี่

จำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดในภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2557 จะเห็นได้ว่า จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้มากเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และของภาคใต้ ดังตาราง

ตารางเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตและภาคใต้

จังหวัด	รายได้ (ล้านบาท)			(+/ -) 2556/2557
	2555	2556	2557	
ภูเก็ต	228,984.88	241,926.99	259,290.50	-0.44
กระบี่	48,270.57	60,086.73	73,238.52	12.71
สุราษฎร์ธานี	35,571.36	51,254.51	59,312.94	15.06
สงขลา	26,702.29	37,275.81	42,825.47	14.89
พังงา	9,177.24	15,459.06	21,428.49	38.61
นครศรีธรรมราช	8,724.49	10,397.62	11,876.74	14.23
ตรัง	6,230.63	6,679.38	6,884.63	3.07
สตูล	5,332.22	5,904.83	6,287.95	6.49
ชุมพร	4,296.71	5,022.29	5,280.91	5.15
ระนอง	2,780.09	3,250.37	3,322.56	2.22
นราธิวาส	2,139.01	2,207.80	2,332.25	5.64
พัทลุง	1,780.40	2,145.67	2,269.61	5.78
ยะลา	1,759.24	2,420.39	2,519.69	4.10
ปัตตานี	742.66	778.15	786.34	1.05

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

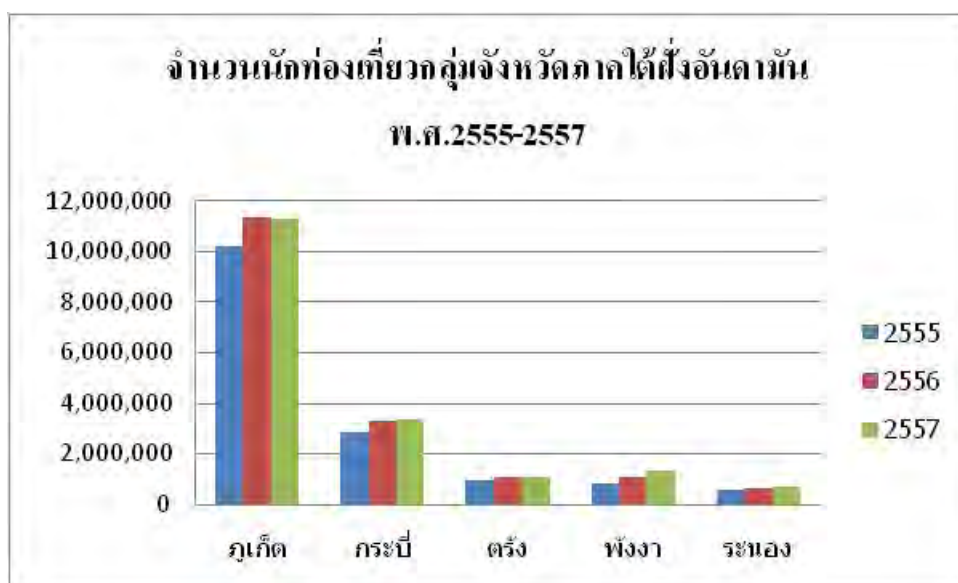
ตาราง สถานะเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2555 – 2557 เปรียบเทียบในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

จังหวัด	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน นักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ภูเก็ต	10,211,885	228,984.88	11,339,885	260,442.14	11,312,037	259,290.50
กระบี่	2,845,518	48,270.57	3,275,495	60,086.73	3,392,747	73,238.52
ตรัง	936,566	6,230.63	1,058,853	6,679.38	1,076,055	6,884.63
พังงา	821,477	9,177.24	1,110,554	15,459.06	1,359,719	21,428.49
ระนอง	578,248	2,780.09	654,223	3,250.37	682,360	3,322.56

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ.2558

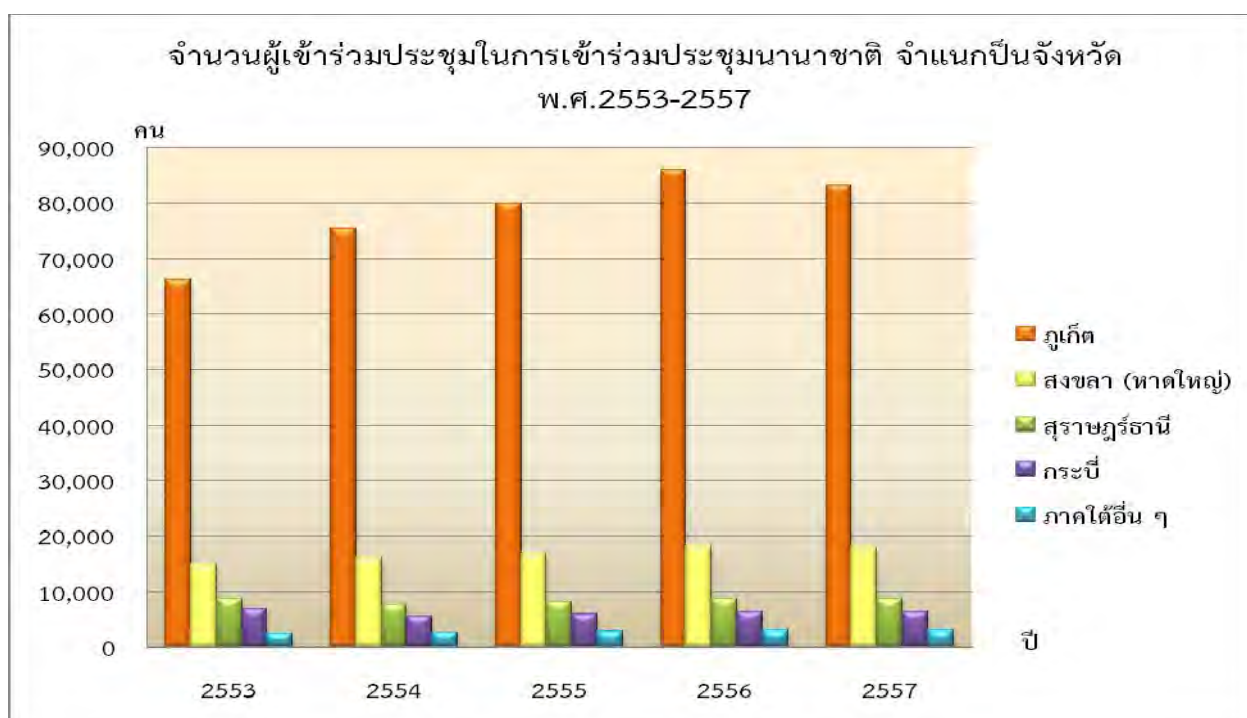
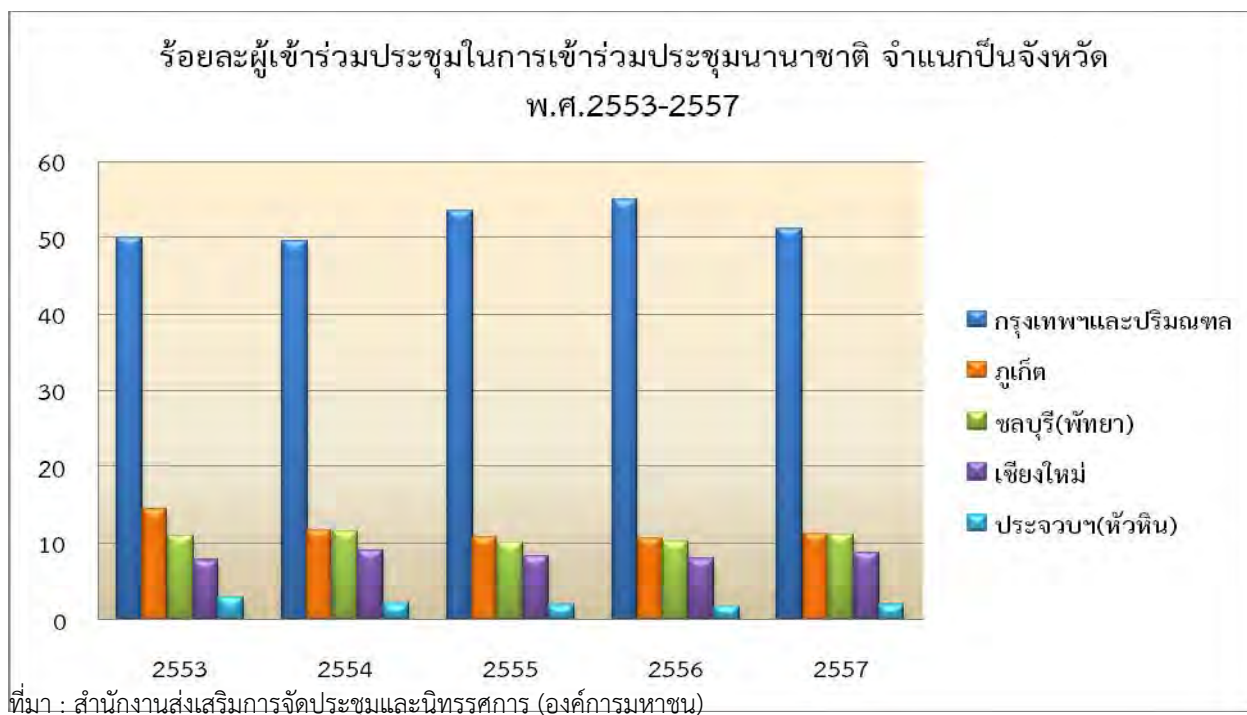

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ.2558

จากฐานทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีศักยภาพสูง ความได้เปรียบทางที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต ทำให้สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวของภูมิภาค และนานาชาติ แนวคิดการขับเคลื่อนภูเก็ต จึงมีเป้าหมายที่ **4 M แห่งศักยภาพ**

MICE : ด้วยความหลากหลายทางภูมิศาสตร์อันสวยงาม ภูมิทัศน์ของป่าเขาและชายหาดที่สวยงามระดับโลก การเดินทางที่สะดวกสบาย มีสนามบินนานาชาติ เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ภูเก็ตยังมีสถานที่จัดงาน กิจกรรม สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน สำหรับการจัดนิทรรศการ การประชุม ทั้งระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

บรรยากาศการต้อนรับอย่างอบอุ่นของคนไทย และวัฒนธรรมของชาวภูเก็ต จึงอาจกล่าวได้ว่า ภูเก็ต เป็น “เมืองไมซ์แห่งอันดามันของโลก”

จำนวนครั้งและผู้เข้าร่วมประชุมในการเข้าร่วมประชุมนานาชาติ จำแนกเป็นจังหวัด พ.ศ.2553-2557

พื้นที่วิเคราะห์	จำนวนในการเข้าร่วมประชุมนานาชาติ									
	2553		2554		2555		2556		2557	
	ครั้ง	ผู้เข้าร่วมประชุม	ครั้ง	ผู้เข้าร่วมประชุม	ครั้ง	ผู้เข้าร่วมประชุม	ครั้ง	ผู้เข้าร่วมประชุม	ครั้ง	ผู้เข้าร่วมประชุม
ภูเก็ต	682	66,127	721	75,400	788	79,862	851	86,035	837	83,292
สงขลา (หาดใหญ่)	96	14,773	92	15,952	101	16,812	110	18,091	109	17,887
สุราษฎร์ธานี	37	8,726	39	7,645	43	8,040	47	8,648	46	8,598
กระบี่	27	6,769	28	5,534	31	5,824	33	6,265	33	6,197
ภาคใต้อื่น ๆ	14	2,454	12	2,643	13	2,776	14	2,987	14	2,958
ประเทศไทย (รวม)	4,756	679,768	4,897	644,980	5,432	745,574	5,737	809,488	5,323	744,506
กรุงเทพฯและปริมณฑล/ประเทศไทย (ร้อยละ)	50.04	52.29	49.11	49.54	49.37	53.63	49.26	54.88	45.44	51.14
ภูเก็ต/ประเทศไทย (ร้อยละ)	14.34	9.73	14.72	11.69	14.51	10.71	14.83	10.63	15.72	11.19
ชลบุรี(พัทยา)/ประเทศไทย (ร้อยละ)	11.06	11.04	10.99	11.60	11.25	10.15	11.16	10.21	12.06	11.15
เชียงใหม่/ประเทศไทย (ร้อยละ)	7.80	9.38	8.72	9.05	8.54	8.34	8.44	7.99	9.21	8.76
ประจวบฯ(หัวหิน)/ประเทศไทย (ร้อยละ)	2.92	3.82	2.68	2.05	2.58	1.93	2.53	1.79	2.72	2.02
ขอนแก่น/ประเทศไทย(ร้อยละ)	0.80	0.75	0.88	1.10	0.99	1.00	1.03	0.99	1.11	1.12

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)

หมายเหตุ : การประชุมนานาชาติของกลุ่มบริษัทเอกชน โดยเป็นการประชุมของกลุ่มบุคคลหรือผู้แทนจากบริษัทเดียวกันหรือบริษัทในเครือเดียวกัน

(รวมชาวไทยและต่างประเทศ)

Medical Hub : การพัฒนาให้ภูเก็ตเป็นศูนย์กลางด้านสุขภาพอนามัย มีแนวโน้มดีขึ้นเป็นลำดับ เนื่องจากตลาดด้านสุขภาพมีความต้องการมากขึ้นทุกปี และสังคมผู้สูงอายุของประชากรโลกมีเพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้ยังมีตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการการรักษาด้านสุขภาพ ความงามคู่กับการท่องเที่ยวและพักผ่อน ซึ่งภูเก็ตมีสถานพยาบาลที่ทันสมัยและมีคุณภาพหลายแห่ง

Maritime & Yacht : นอกจากท่าเรือน้ำลึก ท่าเทียบเรือต่างๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ยังมีท่าจอดเรือของเอกชน (Marina) จำนวน 4 แห่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ ซึ่งเป็นทำเลที่สามารถเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเกาะต่างๆ ในอ่าวพังงา และเกาะต่างๆ ในจังหวัดกระบี่ได้อย่างสะดวก ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จึงทำให้จังหวัดภูเก็ตสามารถส่งเสริมธุรกิจประเภทรีสอร์ตสำหรับเรือยอชท์ แห่งภูมิภาคอันดามัน

นอกจากนี้ ภูเก็ตยังเป็นศูนย์กลางการกีฬาทางทะเลระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นสนามแข่งขันกีฬาทางทะเลระดับนานาชาติหลายรายการ ต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

Man Power Development : สิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนภูเก็ตอย่างยั่งยืน คือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้ปรับตัวทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ ที่มีแนวโน้มการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการสูงขึ้น เนื่องจากการเปิดตลาดเสรี โดยมีการพัฒนาเครือข่าย

ประชาชนและชุมชนให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน และในอนาคตตฤก่สามารถที่จะขับเคลื่อนให้เป็นเมืองศูนย์กลางของการศึกษาในระดับนานาชาติได้ทั้งระดับมัธยมและมหาวิทยาลัย

ตารางข้อมูลเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรของภาคใต้ ในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		สาขาโรงแรมและภัตตาคาร(+/-)		
	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระนอง	12,023	159	12,130	174	12,811	178	12,796	210	9.43	2.30	17.98
พังงา	21,443	3,496	25,425	4,431	26,366	5,220	27,294	6,264	26.74	17.81	20.00
ภูเก็ต	92,869	31,219	102,137	36,921	116,123	43,119	128,450	50,341	18.26	16.79	16.75
กระบี่	33,101	4,463	39,307	5,300	41,682	6,404	43,606	7,674	18.75	20.83	19.83
ตรัง	38,821	498	3,287	616	41,191	816	41,562	892	23.69	32.47	9.31
พัทลุง	20,293	43	22,208	60	20,960	79	20,959	136	39.53	31.67	72.15
สุราษฎร์ธานี	98,009	11,287	109,026	13,318	113,887	16,501	114,875	18,657	17.99	23.90	13.07
นครศรีธรรมราช	103,926	734	103,783	920	104,702	1,005	102,043	1,086	25.34	9.24	8.06
ชุมพร	32,864	335	34,026	388	34,913	441	35,670	477	15.82	13.66	8.16
นราธิวาส	24,834	188	27,983	217	25,652	242	25,192	313	15.43	11.52	29.34
ปัตตานี	25,669	162	28,606	174	29,595	188	30,326	214	7.41	8.05	13.83
สตูล	14,655	166	16,462	187	16,839	226	16,523	243	12.65	20.86	7.52
ยะลา	25,305	408	27,922	470	25,772	461	24,865	500	15.20	-1.91	8.46
สงขลา	162,544	3,617	75,533	4,003	175,791	4,284	184,314	4,828	10.67	7.02	12.70

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ณ พ.ศ. 2558

ตารางข้อมูลเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรในภาคใต้

ในสาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม (+/-)		
	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่งสถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระนอง	12,023	1,832	12,130	1,803	12,811	2,372	12,796	2,266	-1.58	31.56	-4.47
พังงา	21,443	3,246	25,425	5,609	26,366	5,426	27,294	4,583	72.80	-3.26	-15.54
ภูเก็ต	92,869	22,303	102,137	24,471	116,123	29,698	128,450	31,534	9.72	21.36	6.18
กระบี่	33,101	6,257	39,307	9,852	41,682	9,978	43,606	11,899	57.46	1.28	19.25

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม (+/-)		
	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ตรัง	38,821	3,422	43,287	3,370	41,191	3,303	41,562	3,468	-1.52	-1.99	5.00
พัทลุง	20,293	818	22,208	854	20,960	928	20,959	905	4.40	8.67	-2.48
สุราษฎร์ธานี	98,009	7,530	109,026	7,387	113,887	8,787	114,875	8,858	-1.90	18.95	0.81
นครศรีธรรมราช	103,926	3,915	103,783	4,257	104,702	4,063	102,043	3,734	8.74	-4.56	-8.10
ชุมพร	32,864	1,761	34,026	1,728	34,913	2,157	35,670	1,745	-1.87	24.83	-19.10
นราธิวาส	24,834	993	27,983	945	25,652	986	25,192	908	-4.83	4.34	-7.91
ปัตตานี	25,669	829	28,606	839	29,595	889	30,326	809	1.21	5.96	-9.00
สตูล	14,655	1,149	16,462	1,624	16,839	2,269	16,523	2,407	41.34	39.72	6.08
ยะลา	25,305	1,065	27,922	1,102	25,772	1,166	24,865	1,190	3.47	5.81	2.06
สงขลา	162,544	9,274	175,533	9,901	175,791	9,990	184,314	10,145	6.76	0.90	1.55

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ณ พ.ศ. 2558

**ตารางข้อมูลเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
ในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร**

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		สาขาโรงแรมและภัตตาคาร (+/-)
	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	
ระนอง	12,019	158	11,864	164	+3.66
พังงา	21,658	3,459	25,080	4,080	+15.22
ภูเก็ต	92,616	31,065	98,934	34,638	+10.32
กระบี่	33,614	4,431	39,309	4,973	+10.90
ตรัง	39,446	493	44,895	574	+14.11

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พ.ศ. 2556 /

ตารางข้อมูลเปรียบเทียบสภาวะเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
ในสาขาโรงแรมและภัตตาคาร

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		สาขาโรงแรมและภัตตาคาร(+/-)		
	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	นอกภาคเกษตร	สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระนอง	12,023	159	12,130	174	12,811	178	12,796	210	9.43	2.30	17.98
พังงา	21,443	3,496	25,425	4,431	26,366	5,220	27,294	6,264	26.74	17.81	20.00
ภูเก็ต	92,869	31,219	102,137	36,921	116,123	43,119	128,450	50,341	18.26	16.79	16.75
กระบี่	33,101	4,463	39,307	5,300	41,682	6,404	43,606	7,674	18.75	20.83	19.83
ตรัง	38,821	498	3,287	616	41,191	816	41,562	892	23.69	32.47	9.31

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ณ พ.ศ. 2558

ตารางข้อมูลเปรียบเทียบสภาวะเศรษฐกิจนอกภาคเกษตรในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
ในสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม

(หน่วย : ล้านบาท)

จังหวัด	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม(+/-)		
	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	นอกภาคเกษตร	สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556
ระนอง	12,023	1,832	12,130	1,803	12,811	2,372	12,796	2,266	-1.58	31.56	-4.47
พังงา	21,443	3,246	25,425	5,609	26,366	5,426	27,294	4,583	72.80	-3.26	-15.54
ภูเก็ต	92,869	22,303	102,137	24,471	116,123	29,698	128,450	31,534	9.72	21.36	6.18
กระบี่	33,101	6,257	39,307	9,852	41,682	9,978	43,606	11,899	57.46	1.28	19.25
ตรัง	38,821	3,422	43,287	3,370	41,191	3,303	41,562	3,468	-1.52	-1.99	5.00

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ณ พ.ศ. 2558

2) ภาคเกษตร

พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่ในปี 2555-2557 มีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เนื่องจากการนำพื้นที่ทำการเกษตรไปใช้ประโยชน์ในภาคบริการ ภาคค้าส่งค้าปลีก การก่อสร้างมากขึ้น เนื่องจากสร้างผลตอบแทนได้สูงกว่า

ตารางพื้นที่ทำการเกษตรและจำนวนครัวเรือนเกษตรกรรายอำเภอ จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร(ไร่)			ครัวเรือนเกษตรกร(ราย)		
	พ.ศ.2555	พ.ศ.2556	พ.ศ.2557	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 2556	พ.ศ. 2557
เมืองภูเก็ต	6,802	6,914	6,848	1,249	1,100	908
กะทู้	10,925	10,220	10,104	749	712	695
ถลาง	92,654	92,104	91,998	2,598	2,927	3,328
รวม	110,381	109,238	108,950	4,596	4,739	4,931

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2558

ตารางแสดงพื้นที่ปลูกและผลผลิตของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดภูเก็ต

ชนิดพืช	พ.ศ. 2555		พ.ศ.2556		พ.ศ.2557	
	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
ยางพารา	89,006	18,874	88,813	19,185	88,599	19,176
ปาล์มน้ำมัน	1,359	3,043	1,307	3,094	1,307	3,943
มะพร้าว	8,264	10,814	7,687	10,021	7,687	9,726
สับปะรด	1,819	6,276	2,175	7,158	2,350	8,995
พืชผัก	2,468	3,756	2,178	3,562	2,134	3,118
รวม	102,864	42,763	102,160	43,020	102,077	44,958

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2558

ตารางผลผลิตทางการเกษตรหลักที่สำคัญของจังหวัด เปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
โดยเฉพาะปาล์มน้ำมันกับยางพารา ในช่วงปี พ.ศ.2557

จังหวัด	ปาล์มน้ำมัน				ยางพารา			
	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต/ ไร่ (กก.)	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิต/ ไร่ (กก.)
ระนอง	88,888	60,725	196,020	3,228	269,956	206,224	52,496	255
พังงา	170,555	148,402	514,147	3,465	807,334	749,739	247,596	330
ภูเก็ต	1,307	1,275	3,943	3,092	88,599	79,739	19,176	240
กระบี่	985,285	929,759	3,540,988	3,805	845,632	753,381	211,297	280
ตรัง	162,775	149,483	494,858	3,310	1,393,953	1,300,514	387,397	297
รวม	1,408,810	1,289,644	4,749,956	3,380	3,405,474	3,089,597	917,962	280
ภาพรวม ประเทศไทย	4,484,115	4,148,168	12,503,447	3,014	19,292,941	17,399,664	4,427,337	254

ที่มา : 1. สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2558
2. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ณ พ.ศ. 2558

▪ ด้านพืชเศรษฐกิจ : ยางพารา

ปี 2555 การส่งออกยางพาราลดลงทั้งปริมาณและมูลค่า โดยมีปริมาณการส่งออก 72,743 ตัน มูลค่า 7,726.13 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนปริมาณลดร้อยละ 0.42 มูลค่าลด 25.68 ทั้งนี้ เนื่องจากราคายางส่งออก ปี 2554 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 142 บาท ส่วนปี 2555 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 106 บาท สำหรับผู้ซื้อรายใหญ่ คือ ประเทศสิงคโปร์ คิดเป็นร้อยละ 95 แต่สินค้าส่งไปยังประเทศปลายทางสหรัฐอเมริกา ทั้งหมด

ตารางภาวะเศรษฐกิจแสดงมูลค่าการส่งออกและการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ยางพารา
เปรียบเทียบในปี 2553-2555

รายการ	หน่วยนับ	ปี 2554		ปี 2555	
		ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	สัดส่วน
มูลค่าการส่งออก	ล้านบาท	6,721.39	10,395.71	7,726.13	100.00
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	56.88	54.67	-25.68	
ยางแท่ง	ล้านบาท	6,699.37	10,071.42	7,406.46	95.86
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	59.17	50.33	-26.46	
ยางรมควัน	ล้านบาท	22.02	324.30	319.67	4.14
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	-70.86	1,372.86	-1.43	

ที่มา : ด้านศุลกากรภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตารางภาวะเศรษฐกิจด้านการค้าระหว่างประเทศ เปรียบเทียบปี พ.ศ. 2553-2555

รายการ	หน่วยนับ	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ไตรมาส ปี 2555			
					Q1	Q2	Q3	Q4
มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ	ล้านบาท	9,673.00	15,259.28	13,144.00	6,258.12	3,310.11	1,933.03	1,642.74
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	19.25	57.75	-13.86	58.14	-22.52	-36.94	-58.56
มูลค่าการนำเข้า	ล้านบาท	1,468.84	2,258.25	1,712.85	408.78	663.67	381.13	259.27
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	-32.11	53.74	-24.15	-25.91	7.09	-22.54	-56.41
มูลค่าการส่งออก	ล้านบาท	8,204.16	13,001.03	11,431.15	5,849.33	2,646.44	1,551.90	1,383.47
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	37.93	58.47	-12.07	71.76	-27.55	-39.69	-58.94

ที่มา : ด้านศุลกากรภูเก็ต ณ พ.ศ. 2556

ตาราง ภาวะเศรษฐกิจนอกภาคการเกษตร (ยางพารา) เปรียบเทียบในปี พ.ศ.2556-2558

รายการ	หน่วย	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ไตรมาส ปี 2558			
					Q1/58	Q2/58	ก.ค.58	ส.ค.58
ปริมาณยาง	กิโลกรัม	4,385,500	3,150,000	5,252,100	1,158,500	609,300	784,300	700,000
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	-8.1	-28.2	66.73	5.6	105.4	39.4	152.36
ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3	บาท	76.9	56.9	50	51.9	56.6	50.2	50
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	-16.4	-26.1	-12.12	-21.4	-8.9	-13.7	-5.83

ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัดภูเก็ต สิงหาคม พ.ศ. 2558

▪ ด้านประมง

ในปี พ.ศ.2554 การทำประมงขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากปีก่อนปริมาณสัตว์น้ำรวมทั้งสิ้น 31,281,24 ตัน คิดเป็นร้อยละ 1.57 มูลค่า 1,810.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 6.36 เนื่องจากกลุ่มเรือประมงย้ายฐานจากฝั่งอ่าวไทยมายังฝั่งอันดามันตามวงรอบการทำประมง ประกอบกับเรือประมงปลาหูช้างของประเทศไต้หวัน ที่ทำการประมงเบ็ดรามาหาสมุทรอินเดีย (ทะเลสาบกล) เข้ามาขนถ่ายที่จังหวัดภูเก็ต เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ปริมาณสัตว์น้ำที่เรือประมงนำเข้ามาขนถ่ายท่าเทียบเรือประมงจังหวัดภูเก็ตเป็นปลาบริโศค ในประเทศร้อยละ 84.25 ปลาบริโศคส่งออกต่างประเทศ ร้อยละ 10.75 และส่งเข้าสู่โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำในประเทศ ร้อยละ 5

ตารางภาวะเศรษฐกิจภาคนอกการเกษตรสาขาประมง เปรียบเทียบในปี พ.ศ.2552-2554

รายการ	หน่วย	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554	ไตรมาส ปี 2554			
					Q1	Q2	Q3	Q4
ปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าฯ	เมตริกตัน	29,098.21	30,796.53	31,281.24	6,838.93	8,137.77	8,217.98	8,086.24
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	+18.10	+5.84	+1.54	-19.93	-19.77	+22.51	+49.62
มูลค่าสัตว์น้ำขึ้นท่าฯ	เมตริกตัน	1,634.24	1,701.86	1,810.16	507.15	431.38	383.78	487.85
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	+4.34	+4.14	+6.36	-0.83	-12.85	+23.23	+27.05
จำนวนเรือประมง	ลำ	13,848	15,513	14,458	3,147	3,690	4,194	3,427
เพิ่ม/ลด (%)	ร้อยละ	+13.29	+12.02	-6.80	-2.50	-16.57	+19.79	+17.08

ที่มา : องค์การสะพานปลาภูเก็ต พ.ศ. 2556

ตารางสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต

ชนิดสัตว์	ปี 2554		ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)
1.ไก่	710,644	87.36310	321,171	215.500000	292,411	43.861650	376,843	56.526450
2.สุกร	11,093	64.3333	9,121	65.700000	10,826	64.956000	12,127	84.889000
3.โคเนื้อ	2,293	45.80713	1,673	3.500000	1,200	21.000000	1,141	28.525000
4.กระบือ	2,336	49.62393	1,461	3.200000	1,138	30.726000	1,228	33.156000
5.แพะ	2,617	6.5706	1,672	3.950000	1,657	11.599000	1,748	6.992000
6.แกะ	50	0.12	-	-	71	0.497000	53	2.120000
7.เป็ด	11,520	36.7774	4,994	1.890000	17,453	3.490600	14,943	2.988600
รวม	844,253	290.59546	340,092	293.740000	324,756	176.130250	408,083	215.197050

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.2557

3) นอกภาคเกษตร

▪ ด้านการบริการและการท่องเที่ยว

จากข้อมูลสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในภาคใต้ โดยจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ตยังคงสูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้

โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 11,312,037 คน (เฉพาะ Tourist ไม่รวม Excursionist) ลดลงจากปี 2556 ร้อยละ 0.25 และเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2555 ร้อยละ 11.05 และรายได้จากการท่องเที่ยว ในจังหวัดภูเก็ตในปี พ.ศ. 2557 มีจำนวน 259,290.50 ล้านบาท ลดลงจากปี 2556 คิดเป็นร้อยละ 0.44 อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปัจจุบันที่ภาคการท่องเที่ยวของไทยกำลังเผชิญกับปัจจัยลบด้านการท่องเที่ยวหลายด้าน เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลก ค่าเงินบาทที่ปรับแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์การเมืองภายในประเทศ ที่ยังคงมีความไม่แน่นอน

ทั้งนี้ ภาครัฐและภาคเอกชน ได้ร่วมกันประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอย่างต่อเนื่อง และมีกิจกรรมส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยว ทั้งด้านการกีฬาและนันทนาการในระดับนานาชาติ หลายกิจกรรมด้วยกัน เพื่อรักษาตลาดนักท่องเที่ยวเดิมและขยายตลาดนักท่องเที่ยวใหม่ๆ

ระยะเวลาพำนักรักของนักท่องเที่ยว เปรียบเทียบในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. 2557 จังหวัดภูเก็ตมีอัตราการพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 3.88 วัน น้อยกว่าปี 2556 ที่ผ่านมามีอยู่เล็กน้อยซึ่งมีอัตราการพำนักรักของนักท่องเที่ยวเฉลี่ย 4.02 วัน

ตารางอัตราเฉลี่ยการเข้าพัก

จังหวัด	ระยะเวลาพำนัก (วัน)			
	ปี 2557	ปี 2556	ปี 2555	ปี 2554
ภาพรวมของประเทศ	3.13	3.20	3.26	3.23
ระนอง	2.60	2.72	2.69	2.69
พังงา	3.62	3.57	3.42	3.24
ภูเก็ต	3.89	4.02	4.46	4.33
กระบี่	4.70	4.95	4.71	4.61
ตรัง	2.43	2.48	2.72	2.59

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

ตารางเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจ จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนในจังหวัดภูเก็ตและภาคใต้

จังหวัด	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)			(+/-) 2557/2556
	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	
ภูเก็ต	10,211,885	11,339,885	11,312,037	-0.25
สงขลา	3,458,115	4,802,574	5,097,694	+6.15
กระบี่	2,845,518	3,275,495	3,392,747	+3.58
สุราษฎร์ธานี	3,156,850	4,190,512	4,519,161	+7.84
นครศรีธรรมราช	1,776,038	2,026,681	2,313,689	+14.16
ตรัง	936,566	1,058,853	1,076,055	+1.62
พังงา	821,477	1,110,554	1,359,719	+22.44
ชุมพร	813,657	917,277	985,984	+7.49
สตูล	736,579	814,713	863,167	+5.95
ระนอง	578,248	654,223	682,360	+4.30
พัทลุง	559,871	629,782	661,761	+5.08
นราธิวาส	454,350	529,075	546,872	+3.36
ยะลา	398,877	531,438	556,668	+4.75
ปัตตานี	191,539	212,181	214,062	+0.89

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

จำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดในภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2557 จะเห็นได้ว่า จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้มากเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และของภาคใต้ ดังตาราง

ตารางเปรียบเทียบสถานะเศรษฐกิจ รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตและภาคใต้

จังหวัด	รายได้ (ล้านบาท)			(+/-) 2557/2556
	ปี 2555	ปี 2556	2557	
ภูเก็ต	228,984.88	241,926.99	259,290.50	-0.44
กระบี่	48,270.57	60,086.73	73,238.52	12.71
สุราษฎร์ธานี	35,571.36	51,549.52	59,312.94	15.06
สงขลา	26,702.29	37,275.81	42,825.47	14.89
พังงา	9,177.24	13,493.50	21,428.49	38.61
นครศรีธรรมราช	8,724.49	10,397.62	11,876.74	14.23
ตรัง	6,230.63	6,679.38	6,884.63	3.07
สตูล	5,332.22	5,904.83	6,287.95	6.49
ชุมพร	4,296.71	5,022.29	5,280.91	5.15
ระนอง	2,780.09	3,250.37	3,322.56	2.22
นราธิวาส	2,139.01	2,207.80	2,332.25	5.64
พัทลุง	1,780.40	2,145.67	2,269.61	5.78
ยะลา	1,759.24	2,420.39	2,519.69	4.10
ปัตตานี	742.66	778.15	786.34	1.05

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

หมายเหตุ : รายได้จากการท่องเที่ยวจะเป็นรายได้จาก Visitor (Tourist + Excursionist)

ตารางสภาวะเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2554 – 2557 เปรียบเทียบในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

จังหวัด	ปี 2557		ปี 2556		ปี 2555		ปี 2554	
	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวน นักท่องเที่ยว(คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	รายได้ (ล้านบาท)
ภูเก็ต	11,312,037	259,290.50	11,339,885	260,442.14	10,211,885	228,984.88	8,891,039	188,822.46
กระบี่	3,392,747	73,238.52	3,275,495	60,086.73	2,845,518	48,270.57	2,439,711	37,646.09
ตรัง	1,076,055	6,884.63	1,058,853	6,679.38	936,566	6,230.63	830,981	4,926.65
พังงา	1,359,719	21,428.49	1,110,554	13,493.50	821,477	9,177.24	559,126	5,677.57
ระนอง	682,360	3,322.56	654,223	3,250.37	578,248	2,780.09	557,858	2,579.03

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว ณ พ.ศ. 2558

หมายเหตุ : นักท่องเที่ยวใช้จ่าย Tourist ส่วนรายได้มาจากยอดฐาน Visitor

จำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดในภาคใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 - 2557 จะเห็นได้ว่า จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้มากเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และของภาคใต้

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนเที่ยวบินโดยสารในภาพรวมทั้งในประเทศและต่างประเทศรวมทั้งจำนวนสินค้า ณ ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ.2555-2556 จะเห็นว่ามีจำนวนเที่ยวบิน 70,198 เที่ยวบินเพิ่มสูงขึ้นกว่าปี พ.ศ.2555 ร้อยละ 27.38 มีจำนวนผู้โดยสารเข้าออก จำนวน 10,964,787 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.336 จำนวนสินค้าผ่านท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ปี พ.ศ.2556 จำนวน 34,032 ตัน สูงกว่าปี พ.ศ.2555 ร้อยละ 23.36 ดังตาราง

ตารางสถิติจำนวนเที่ยวบิน ผู้โดยสารและสินค้า ณ ทกก. ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2551-2556

ระหว่างประเทศ																
ปีงบประมาณ	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร							จำนวนสินค้า (ตัน)						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด
		(%)	1	2	1+2	(%)			(%)	1	2	1+2	(%)			(%)
2551	17,317	6.64	1,224,723	1,176,120	2,400,846	17.75	10,782	2,411,625	17.36	524	4,408	7,932	90.86	1,609	6,541	11.97
2552	16,511	-4.65	1,123,776	1,090,018	2,213,794	-7.79	13,880	2,227,674	-7.63	447	4,021	4,468	-43.67	2,528	6,996	6.96
2553	21,818	32.14	1,552,534	1,512,503	3,065,037	38.45	27,111	3,092,148	38.81	2,054	7,412	9,466	111.86	2,771	12,237	74.91
2554	27,389	25.53	2,061,558	2,032,730	4,094,288	33.58	42,524	4,136,812	33.78	2,089	7,410	9,499	0.35	2,176	11,675	-4.59
2555	31,130	42.68	2,408,523	2,394,782	4,803,305	56.71	13,667	4,816,972	55.78	3,466	9,453	12,919	36.48	394	13,313	8.79
2556	38,814	41.71	3,070,287	3,061,430	6,131,717	49.76	13,195	6,144,912	48.54	6,148	10,412	16,560	74.33	767	17,327	48.41
ภายในประเทศ																
ปีงบประมาณ	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร							จำนวนสินค้า (ตัน)						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด
		(%)	1	2	1+2	(%)			(%)	1	2	1+2	(%)			(%)
2551	22,901	3.49	1,742,023	1,787,142	3,529,162	3.12	2,678	3,531,843	3.18	9,157	4,453	13,610	2.04	14	13,624	2.14
2552	19,484	-14.92	1,582,864	1,629,940	3,212,804	-8.96	1,107	3,213,911	-9.00	7,833	3,767	11,600	-14.77	-	11,600	-14.86
2553	24,314	24.79	1,840,385	1,863,999	3,704,384	15.30	566	3,704,950	15.28	11,129	5,326	16,455	41.85	-	16,455	41.85
2554	27,721	14.01	2,031,638	2,036,371	4,068,009	9.82	1,584	4,069,593	9.84	11,477	6,611	18,088	9.92	1	18,089	9.93
2555	28,276	16.30	2,170,635	2,171,775	4,342,410	17.22	1,623	4,344,033	17.25	10,820	7,992	18,814	4.01	2	18,814	4.01
2556	31,384	13.21	2,411,639	2,421,431	4,833,070	18.81	1,555	4,834,625	18.80	10,019	7,453	17,472	-7.13		17,472	-7.13
จำนวนรวม (ระหว่างประเทศและภายในประเทศ)																
2551	40,218	4.82	2,966,746	2,963,262	5,930,008	8.58	13,460	5,943,468	8.49	9,681	8,861	18,542	5.99	1,623	20,165	5.13
2552	35,995	-10.50	2,706,640	2,719,958	5,426,598	-8.49	14,987	5,441,585	-8.44	8,280	7,788	16,068	-13.34	2,528	18,596	-7.78
2553	46,132	28.16	3,392,919	3,376,502	6,769,421	24.75	27,677	6,797,098	24.91	13,183	12,738	25,921	61.32	2,771	28,692	54.29
2554	55,110	19.46	4,093,196	4,069,101	8,162,297	20.58	44,108	8,206,405	20.73	13,566	14,021	27,587	6.43	2,177	29,764	3.74
2555	59,406	28.77	4,579,158	4,566,557	9,145,715	35.10	15,290	9,161,005	34.78	14,286	17,445	31,731	22.41	396	32,127	7.94
2556	70,198	27.38	5,481,926	5,482,861	10,964,787	34.33	14,750	10,979,537	33.79	16,167	17,865	34,032	23.36	767	34,799	8.32

▪ ด้านอุตสาหกรรม

ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีโรงงานที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.4) ประจำเดือน สิงหาคม พ.ศ. 2558 จำนวนทั้งสิ้น 456 โรงงาน เงินลงทุนรวม 9,177.66 ล้านบาท และจำนวนคนงาน 7,096 คน โดยจำแนกออกเป็นจำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ดังนี้

ข้อมูลโรงงานจังหวัด (ประเภทโรงงาน)

โรงงานจำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
1	45	103.05	381
2	95	268.38	706
3	316	8,806.23	6,009
รวม	456	9,177.66	7,096

ข้อมูลโรงงานจังหวัด (อำเภอ)

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
เมืองภูเก็ต	334	5,446.32	4,528
ถลาง	96	3,279.13	2,334
กะทู้	26	452.21	234
รวม	456	9,177.66	7,096

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย

1. สาขาอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด 3 อันดับแรกของจังหวัดภูเก็ต ได้แก่

1.1 อุตสาหกรรมขนส่ง

ประกอบด้วย การซ่อมและเคาะพ่นสีรถยนต์เป็นหลัก และการประกอบ ดัดแปลง ซ่อม เครื่องยนต์ และรวมถึงส่วนประกอบต่างๆ รองลงมาตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงาน 90 โรงงาน เงินลงทุน 2,555.21 ล้านบาท คนงาน 1,338 คน

1.2 อุตสาหกรรมโลหะ

ประกอบด้วย การผลิตคอนกรีตบล็อกเป็นหลัก เช่น ท่อคอนกรีต เสาคอนกรีต ผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ เป็นต้น และผลิตภัณฑ์จากหิน ผลิตภัณฑ์เครื่องเคลือบดินเผาและกระเบื้อง รองลงมาตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 65 โรงงาน เงินลงทุน 1,490.81 ล้านบาท และคนงาน 1,072 คน

1.3 อุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ

ประกอบด้วย การชัก อบ รีดเสื้อผ้าเป็นหลัก และการผลิตน้ำประปา ทำน้ำบริสุทธิ์ รองลงมาตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงาน 53 โรงงาน เงินลงทุน 2,246.28 ล้านบาท และคนงาน 911 คน

▪ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ในปี 2556 จังหวัดภูเก็ตมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product : GPP) เท่ากับ 133,283 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 11.96 ของ GRP และร้อยละ 1.03 ของ GDP และมีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) 250,952 บาท ต่อคนต่อปี สูงเป็นอันดับ 1 ของภาคใต้และเป็นอันดับ 10 ของประเทศ มาจากการผลิตในภาคเกษตร 4,833 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.63 และนอกภาคเกษตร 128,450 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 96.37 และเมื่อพิจารณาตามรายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด 3 อันดับแรก ได้แก่ สาขาโรงแรมและภัตตาคาร ร้อยละ 37.77 การขนส่งและคมนาคม ร้อยละ 23.66 การขายส่งขายปลีก ร้อยละ 5.77 และอื่นๆ ร้อยละ 33.20

▪ โอกาสทางการค้าและการลงทุนของจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสภาพเศรษฐกิจดี มีศักยภาพและมีความพร้อมทางการค้าและการลงทุน เนื่องจากมีปัจจัยพื้นฐานที่ได้เปรียบจังหวัดอื่นอยู่หลายประการ ได้แก่

(1) **ด้านแรงงาน** ปัจจุบันจังหวัดภูเก็ตมีแรงงานจำนวนมากทั้งที่เป็นแรงงานจากจังหวัดอื่นที่อพยพเข้ามาในจังหวัดและแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีเพียงพอสำหรับการลงทุน

(2) **ด้านแหล่งเงินทุน** จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีสภาพคล่องตัวทางการเงินสูง และหาเงินลงทุนได้ไม่ยาก เนื่องจากปัจจุบันมีสาขาธนาคารพาณิชย์อยู่ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 128 สำนักงาน

(3) **ด้านการคมนาคม** จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีเครือข่ายคมนาคมที่สมบูรณ์แบบ มีสนามบินนานาชาติที่สามารถรองรับผู้โดยสารได้ปีละไม่ต่ำกว่า 12 ล้านคน เชื่อมโยงไปยังจุดสำคัญทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(4) **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** เป็นจังหวัดที่มีการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อาทิ ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ที่มีกำลังผลิตเพียงพอและมีการให้บริการครอบคลุมทุกอำเภอ

(5) **ด้านการบริการ** จังหวัดภูเก็ตมีโรงแรมและสถานที่พักจำนวนมาก

จากปัจจัยดังกล่าวเอื้ออำนวยต่อภาคการค้าและการลงทุนในจังหวัดภูเก็ต โดยพิจารณาในแต่ละภาคดังนี้

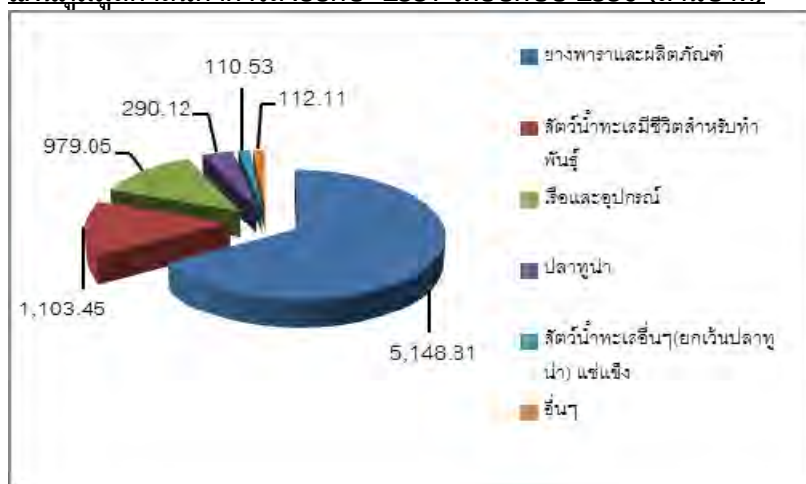
1. ภาคการค้า

1.1 การค้าในจังหวัด ภาวะการค้าโดยทั่วไปในจังหวัดภูเก็ต ได้รับแรงกระตุ้นและมีเม็ดเงินจากการใช้จ่ายของภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้า ท่องเที่ยวในจังหวัดเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีกำลังซื้อที่สูงมาก จึงส่งผลให้ภาคการค้าเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคขยายตัวตามไปด้วยโดยจะเห็นได้จากจำนวนห้างสรรพสินค้า และศูนย์กลางทางการค้าขนาดใหญ่มาตั้งสาขาในภูเก็ต เพื่อรองรับอัตรากำลังซื้ออย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ

1.2 การค้าระหว่างประเทศของจังหวัดภูเก็ตที่ผ่านด่านศุลกากรภูเก็ต และด่านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ในช่วงปี 2557 ขยายตัว โดยมูลค่าการค้า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 10,130.37 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 3.24 แยกเป็นมูลค่าการส่งออก 7,744.07 ล้านบาท (ลดลงร้อยละ 5.06) และมูลค่าการนำเข้า 2,386.30 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.09)

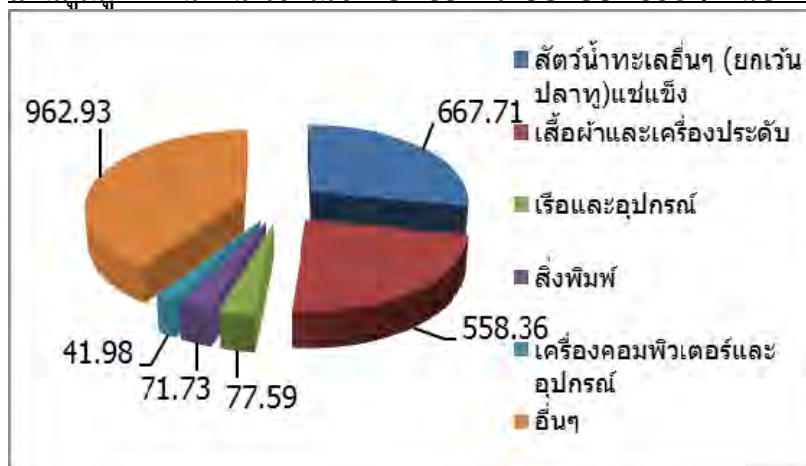
โดยสินค้าส่งออก 3 อันดับแรกในช่วงปี 2557 ได้แก่ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ มูลค่าการส่งออก 5,148.81 ล้านบาท (ตลาดส่งออก ได้แก่ จีน ,สหรัฐอเมริกา , เกาหลี และรัสเซีย) สัตว์น้ำทะเลมีชีวิตสำหรับทำพันธุ์ มูลค่า 1,103.45 ล้านบาท (ตลาดส่งออกได้แก่ จีน ,ญี่ปุ่น ฮองกง ,ไต้หวัน และสิงคโปร์) และเรือและอุปกรณ์ มูลค่าการส่งออก 979.05 ล้านบาท (ตลาดส่งออกได้แก่ มาเลเซีย)

แผนภูมิมูลค่าสินค้าการส่งออกปี 2557 เทียบกับปี 2556 (ล้านบาท)

ส่วนสินค้านำเข้า 3 อันดับแรก ได้แก่ สัตว์น้ำทะเลอื่นๆ (ยกเว้นปลาทูน่า) แช่แข็ง มูลค่าการนำเข้า 667.71 ล้านบาท เสื้อผ้าและเครื่องประดับ มูลค่า 558.36 ล้านบาท (ตลาดนำเข้าได้แก่ จีน, สิงคโปร์ เยอรมัน, เกาหลี และ สหรัฐอเมริกา) และเรือและอุปกรณ์ มูลค่า 77.59 ล้านบาท (ตลาดนำเข้าได้แก่ มาเลเซีย)

แผนภูมิมูลค่าสินค้านำเข้าในช่วงปี 2557 เทียบกับปี 2556 (ล้านบาท)

ตารางมูลค่าการค้าระหว่างประเทศจังหวัดภูเก็ต ปี 2555-2557

หน่วย : ล้านบาท

ปี /ประเภท	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ม.ค.-ธ.ค. 57/56 (%)
นำเข้า	1,359.09	1,656.11	2,386.30	44.09
ส่งออก	8,391.04	8,156.78	7,744.07	-5.06
มูลค่าการค้า	9,750.13	9,812.89	10,130.37	3.24
ดุลการค้า	7,031.95	6,500.67	5,357.77	-17.58

ที่มา : ด้านศุลกากรภูเก็ตและด้านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางภาวะเศรษฐกิจด้านการค้าระหว่างประเทศ เปรียบเทียบในปี พ.ศ.2555- 2557

รายการ	หน่วย นับ	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
มูลค่าการค้าระหว่างประเทศ	ล้านบาท	15,718.88	9,812.89	10,130.37
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	-14.50	-25.34	3.24
มูลค่าการนำเข้า	ล้านบาท	2,640.37	1,656.11	2,386.30
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	-9.31	-3.31	44.09
มูลค่าการส่งออก	ล้านบาท	13,078.51	8,156.78	7,744.07
เพิ่ม/ลด(%)	ร้อยละ	-10.22	-28.64	-5.06

ที่มา : ด้านศุลกากรภูเก็ตและด้านศุลกากรท่าอากาศยานภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

2. ภาคการลงทุน

2.1 การลงทุนประกอบธุรกิจนิติบุคคล จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีการจดทะเบียนนิติบุคคลสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้และติด 1 ใน 10 อันดับของประเทศ โดยการลงทุนประกอบธุรกิจนิติบุคคลในจังหวัด ภูเก็ตส่วนใหญ่เป็นการลงทุนรายย่อย เงินลงทุนอยู่ในระดับ 2-10 ล้านบาท ธุรกิจที่มีการจดทะเบียนมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประมาณร้อยละ 35 ธุรกิจด้านการท่องเที่ยว (โรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว) ร้อยละ 30 ธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ร้อยละ 12 ธุรกิจค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 10 และ ธุรกิจเกี่ยวกับการคมนาคมและการขนส่งร้อยละ 5 โดยการจดทะเบียนลงทุนจะเป็นในรูปแบบบริษัท ประมาณร้อยละ 80 ในขณะที่ร้อยละ 20 เป็นการจัดตั้งห้างหุ้นส่วน ซึ่งการจดทะเบียนนิติบุคคลในธุรกิจขนาดใหญ่ อาทิ โรงแรม อสังหาริมทรัพย์และการขนส่งทางทะเล ส่วนใหญ่เป็นการร่วมลงทุนระหว่างไทยกับต่างชาติ ส่วนธุรกิจตัวแทน การท่องเที่ยวและผู้จัดนำเที่ยว (ให้คำแนะนำ /วางแผนการท่องเที่ยว/จัดหาที่พัก) ถือเป็นธุรกิจที่มีอัตราการเจริญ อย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา เป็นธุรกิจที่นักลงทุนให้ความเชื่อมั่นเนื่องจากเป็นธุรกิจที่เชื่อมโยงกับ ธุรกิจโรงแรม และร้านอาหาร/ภัตตาคาร เป็นต้น

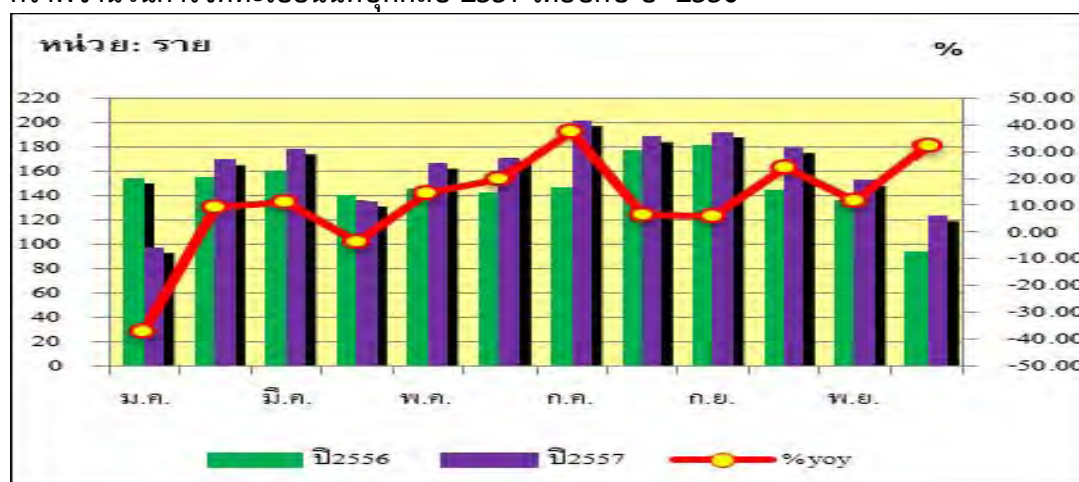
ภาวะการลงทุนประกอบธุรกิจของนิติบุคคล ในช่วงปี 2557 ขยายตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงไตรมาสที่ 3 จากสถานการณ์ทางการเมืองที่มีเสถียรภาพมากขึ้นภายหลังการเข้ามาบริหารประเทศของ คสช. โดยได้ออกนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและช่วยเหลือประชาชน และอัตราดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับต่ำ ทำให้นักลงทุนมีความมั่นใจมากขึ้น โดยจำนวนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่ในช่วงปี 2557 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,950 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 9.98 ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 5,088.71 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 9.19 โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์/การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 25 โรงแรม/ภัตตาคาร/ร้านอาหาร ร้อยละ 17 และการค้าส่งค้าปลีก ร้อยละ 15 ทั้งนี้ พื้นที่การลงทุนตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ตามลำดับ

ตารางการจดทะเบียนนิติบุคคลจังหวัดภูเก็ต ปี 2555 - 2557

ประเภทการจดทะเบียนนิติ บุคคล	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	56/57 (%)
จำนวน (ราย)	1,718	1,773	1,950	9.98
ทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	3950.16	5,603.83	5,088.66	-9.19
จดเล็ก (ราย)	400	285	361	26.67
เงินทุน (ล้านบาท)	1,411.14	800.39	1,202.90	50.29

ที่มา : สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต

กราฟจำนวนการจดทะเบียนนิติบุคคลปี 2557 เทียบกับ ปี 2556

2.2 การลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดภูเก็ต ธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตเติบโตอย่างต่อเนื่องตลอด 5-10 ปีที่ผ่านมา ตามภาวะการขยายตัวของการท่องเที่ยว เนื่องจากทิศทางการขยายตัวของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขึ้นอยู่กับความต้องการท่องเที่ยวเป็นตัวขับเคลื่อน เมื่อการท่องเที่ยวเจริญเติบโตส่งผลทำให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และธุรกิจอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเจริญเติบโตตามไปด้วย

สำหรับภาวะการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัด หาดตัว เมื่อเทียบกับปีก่อนโดยเฉพาะในช่วงไตรมาสที่ 2 และ 3 การเปิดตัวของโครงการมีน้อยมาก ซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการซื้อของผู้บริโภคโดยรวมที่ชะลอตัว เนื่องจากความวิตกกังวลต่อภาระหนี้สิน รวมทั้ง ความเข้มงวดของสถาบันการเงินในการปล่อยสินเชื่อ โดยโครงการที่เปิดตัวในปี 2557 ส่วนใหญ่เป็นห้องชุดซึ่งเปิดตัวประมาณ 90% (ห้องชุดระดับราคา 2-3 ล้านบาท และ 3-5 ล้านบาท เพื่รองรับกลุ่มผู้บริโภคผู้มีรายได้น้อยและปานกลาง) ซึ่งจำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างในปี 2557 มีปริมาณรวมทั้งสิ้น 1,742,459 ตร.ม. ลดลงจากปีก่อนที่มีจำนวนพื้นที่ก่อสร้าง 2,397,246 ตร.ม. หรือคิดเป็นร้อยละ 27.31 โดยพื้นที่ก่อสร้างบ้านพักเพื่อที่อยู่อาศัยมีจำนวน 960,556 ตร.ม. ลดลงจากปีก่อนร้อยละ 36.40 ส่วนใหญ่อยู่ในเขตตำบลกะทู้ ไร่ไฉญ และเชิงทะเล สำหรับการขออนุญาตก่อสร้างเพื่อการพาณิชย์มีจำนวน จำนวน 460,916 ตร.ม. (เพิ่มขึ้นร้อยละ 102.89) ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตตำบลวิชิตและรัชฎา ในขณะที่ การก่อสร้างโรงแรม จำนวน 151,078 ตร.ม. (ลดลงร้อยละ 34.95) ส่วนการก่อสร้างอื่นๆ มีจำนวนพื้นที่รวมทั้งสิ้น 169,909 ตร.ม.(ลดลงร้อยละ 60.25) ได้แก่ การก่อสร้างสโมสร สระว่ายน้ำ และทำนบกั้นดิน เป็นต้น

ตารางพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างในจังหวัดภูเก็ตปี 2555 -2557

ประเภทจำนวนพื้นที่ขออนุญาต ก่อสร้าง (ตร.ม.)	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	57/56 (%)
ที่อยู่อาศัย	1,475,338	1,510,349	960,556	-36.40
โรงแรม	186,610	232,265	151,078	-34.95
การพาณิชย์	153,977	227,172	460,916	102.89
อื่นๆ (สระว่ายน้ำ,สโมสร ฯลฯ)	199,837	427,460	169,909	-60.25
รวม	2,015,762	2,397,246	1,742,459	-27.31

ที่มา : องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ พ.ศ. 2557

2.3 การลงทุนจากโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุน (BOI) โครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในช่วงปี 2557 ขยายตัว โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติมีจำนวน 9 โครงการ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนร้อยละ 28.57 ในขณะที่ปริมาณเงินลงทุนมีจำนวน 6,155.70 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.48 โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนในปี 2557 ได้แก่ กิจการโรงแรม (6 โครงการ) เงินลงทุน 6,142 ล้านบาท (หุ้นไทย,หุ้นไทย+หุ้นต่างชาติ,หุ้นต่างชาติ : อังกฤษ, มอริเชียส) , กิจการซอฟต์แวร์ (2 โครงการ) เงินลงทุน 4.7 ล้านบาท (หุ้นไทย,หุ้นต่างชาติ : ฮองกง) และกิจการซ่อมเรือ เงินลงทุน 1 ล้านบาท (หุ้นไทย) มีการจ้างแรงงานไทยรวมทั้งสิ้น 1,060 คน สำหรับแนวโน้มด้านการลงทุนคาดว่าจะขยายตัวในส่วนของกิจการด้านโรงแรม เพื่อดึงดูดอัตราการขยายตัวของนักท่องเที่ยว

ตารางโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนจังหวัดภูเก็ตปี 2555 -2557

ประเภทกิจการที่ได้รับอนุมัติการ ลงทุน (BOI)	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	57/56 (%)
จำนวน (โครงการ)	8	7	9	28.57
เงินลงทุน (ล้านบาท)	1,540.00	5,948.90	6,155.70	3.48
การจ้างงานคนไทย (คน)	281	857	880	2.68

ที่มา : ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 สุราษฎร์ธานี พ.ศ. 2558

นอกจากนี้ ในปี 2558 ประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะมีการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิก โดยมีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาให้เป็นตลาดร่วม (Single Market) และเป็นฐานการผลิตเดียวกัน (Single Production Base) มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนอย่างเสรี จังหวัดภูเก็ตถือเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางการลงทุนภาคใต้ฝั่งอันดามัน ซึ่งจะต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมในการก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งยอมรับความเปลี่ยนแปลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าจะเป็นการเผชิญหน้ากับการแข่งขันด้านการบริการ โดยเฉพาะสาขาท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด แม้ว่าจังหวัดภูเก็ตจะมีจุดแข็งหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นทำเลที่ตั้ง ความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการที่เป็นมิตรของคนไทยก็ตาม แต่ก็ยังมีจุดอ่อนในหลายๆด้านเช่นกัน ดังนั้น ธุรกิจต่างๆจะต้องปรับตัวให้ทันกับอาเซียน ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจการท่องเที่ยว สินค้าเกษตร สินค้าประมง และการบริการด้านสุขภาพ เป็นต้น โดยผู้ประกอบการจะต้องปรับตัวในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาด (การพัฒนาสินค้า/การให้บริการสินค้า) ศึกษาวุฒิกรรมลูกค้าของกลุ่มประเทศในอาเซียน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารด้านการตลาด สังคมวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของลูกค้าด้านการเงินการลงทุน จากการที่สมาชิกกลุ่มอาเซียนสามารถเคลื่อนย้ายทุนได้อย่างเสรี ผู้ประกอบการที่จะขยาย

ทุนใน 11 สาขาอุตสาหกรรม ถือเป็นโอกาส ในขณะเดียวกันผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องปรับตัวเพื่อให้ดำเนินอยู่ได้ในสภาวะที่มีการแข่งขัน ด้านการการบริหารบุคคล จากการที่แรงงานสามารถ เคลื่อนย้ายได้อย่างเสรีไม่ว่าจะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ และแรงงานที่มีฝีมือ ผู้ประกอบการจะต้องปรับตัว ในเรื่องค่าแรง ค่าจ้าง สวัสดิการ และความเข้าใจกฎหมายแรงงานระหว่างประเทศของแต่ละประเทศ เป็นต้น

■ โอกาสทางด้านการค้าและการลงทุนของจังหวัดภูเก็ตกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1) โอกาสของธุรกิจภาคการท่องเที่ยวและสุขภาพของจังหวัดภูเก็ต มีโอกาสสร้างรายได้จาก นักท่องเที่ยวอาเซียนที่เดินทางเข้ามามีจุดแข็ง ที่โดดเด่นในด้านความหลากหลาย และความสวยงามของ แหล่งท่องเที่ยว รวมถึง ความเป็นมิตรไมตรีและยินดีให้บริการ (Service Mind) ที่สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติค่อนข้างมาก นอกจากนี้ บริการด้านสุขภาพทั้งสาขาบริการทางการแพทย์ และบริการสุขภาพอื่น ๆ เช่น นวดแผนไทย สปา การดูแลสุขภาพและบริการด้านความงาม ก็ได้รับการยอมรับในระดับสากล อีกทั้ง ค่าบริการก็ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับประเทศคู่แข่งในอาเซียนอย่างเช่น สิงคโปร์

2) โอกาสของนักธุรกิจ SME ในการขยายพันธมิตรทางธุรกิจกับต่างชาติ ธุรกิจ SMEs ไทย ซึ่งส่วนใหญ่มีข้อจำกัดด้านเงินทุนและให้บริการที่ครบวงจร อาจได้รับประโยชน์จากการเปิดเสรีในแง่ของการจับมือทางธุรกิจกับพันธมิตรต่างชาติที่มีความพร้อมในปัจจุบันดังกล่าว ซึ่งจะช่วยเสริมศักยภาพการให้บริการและเพิ่มโอกาสการขยายกลุ่มลูกค้าตามมาได้

3) โอกาสจากการเป็นศูนย์กลางแห่งไมซ์ (MICE) โดยการยกระดับภูเก็ตเป็นเมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวในอาเซียนในการเป็นศูนย์กลางทางด้านการจัดประชุมสัมมนาและการแสดงสินค้า เพราะภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ธุรกิจ การค้า การลงทุน ของภาคใต้ ตลอดจนมีความพร้อมด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และระบบสาธารณูปโภค อาทิ โรงแรม ศูนย์ประชุม ภัตตาคาร และอุตสาหกรรม ด้านการบริการที่มีความเป็นมืออาชีพ ทั้งยังเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก ที่เอื้ออำนวยในการรับรองผู้เดินทางกลุ่มไมซ์จากทั้งในและต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม ยังมีอุปสรรคในการลงทุนของจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนกับต่างประเทศ เนื่องจากการแข็งค่าของค่าเงินบาท ข้อจำกัดในเรื่องกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวกับการลงทุน เช่น อัตราภาษีและขั้นตอนการทางพิธีการ ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมที่ทำให้การเจรจาเป็นไปด้วยความยากลำบาก รวมทั้งภัยธรรมชาติที่ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการลงทุนในจังหวัดภูเก็ต เป็นต้น

2.2 สถานการณ์ด้านสังคม

1) ประชากร

■ จำนวนประชากรและความหนาแน่น

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ 31 สิงหาคม 2558 มีจำนวน 383,858 คน เป็นชาย 181,754 คน หญิง 202,104 คน อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองภูเก็ตมากที่สุด คือ 233,959 คน รองลงมาคืออำเภอลาแม จำนวน 95,916 คน และอำเภอกะทู้ จำนวน 53,983 คน ตามลำดับ

อำเภอ/ เขตการปกครอง	จำนวนประชากร (คน)								
	2556			2557			2558		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
จังหวัดภูเก็ต	369,522	174,827	194,695	378,364	179,221	199,143	383,858	181,754	202,104
อำเภอเมืองภูเก็ต	226,361	105,904	120,457	231,196	108,348	122,848	233,959	109,537	124,422
อำเภอกะทู้	51,714	24,455	27,259	53,156	25,239	27,917	53,983	25,649	28,334
อำเภอลาแม	91,447	44,468	46,979	94,012	45,634	48,378	95,916	46,568	49,348

เมื่อพิจารณาถึงความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ พบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2558 เพิ่มขึ้นจากปี 2555 ที่มีความหนาแน่นของประชากร 665 คนต่อตารางกิโลเมตร เป็น 707 คนต่อตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. 2558 คิดเป็นร้อยละที่เพิ่มขึ้นเท่ากับ 5.94 โดยในปี 2558 อำเภอเมืองภูเก็ตมีความหนาแน่นของประชากรสูงที่สุด เท่ากับ 1,044 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมา คือ อำเภอกะทู้ 805 คนต่อตารางกิโลเมตร และอำเภอถลาง 381 คนต่อตารางกิโลเมตร

ตารางความหนาแน่นของประชากร

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	จำนวนประชากร ^{1/} (คน)				ความหนาแน่น ^{2/} (คน ต่อ ตร.กม.)			
		2555	2556	2557	2558	2555	2556	2557	2558
จังหวัดภูเก็ต	543.034	360,905	369,522	377,732	383,858	665	680	695	707
อำเภอเมืองภูเก็ต	224.000	221,840	226,361	230,830	233,959	990	1,011	1,030	1,044
อำเภอกะทู้	67.034	50,558	51,714	53,079	53,983	754	771	792	805
อำเภอถลาง	252.000	88,507	91,447	93,823	95,916	351	363	372	381

ที่มา: ^{1/} กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย / ^{2/} คำนวณข้อมูลโดยสำนักงานจังหวัดภูเก็ต

▪ การเปลี่ยนแปลงและอัตราการเพิ่ม

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงประชากร ในช่วงปี พ.ศ. 2555 – 2558 พบว่ามีประชากรเพิ่มขึ้น 22,953 คน โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นของประชากร ร้อยละ 5.98 และจาก ปี พ.ศ. 2557 – 2558 ร้อยละ 1.60 โดยในปี พ.ศ. 2557 – 2558 อัตราเพิ่มของผู้หญิงจะมีสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ชาย (ญ. 1.47% , ข.1.39%) ทั้งนี้เนื่องมาจาก จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว มีธุรกิจบริการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวมาก และมีผู้หญิงทำงานมากกว่าผู้ชาย

▪ โครงสร้างประชากร

การศึกษาโครงสร้างทางประชากร ได้แบ่งประชากรกระจายตามกลุ่มอายุออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มประชากรวัยเด็ก 0 – 14 ปี ประชากรวัยทำงาน อายุ 15 – 59 ปี และกลุ่มประชากรวัยสูงอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยกลุ่มประชากรวัยเด็กและประชากรวัยสูงอายุถือเป็นประชากรวัยพึ่งพิง จากการศึกษาโครงสร้างประชากรด้านอายุและเพศของประชากรจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2558 พบว่า มีประชากรรวม 383,858 คน เป็นเพศชาย 181,754 คน คิดเป็นร้อยละ 47.35 เพศหญิง 202,104 คน คิดเป็นร้อยละ 52.65 ในส่วนโครงสร้างทางด้านอายุ พบว่า มีประชากรวัยเด็ก 84,740 คน ประชากรวัยทำงาน 255,164 คน และประชากรวัยสูงอายุ 36,364 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.52 67.81 และ 9.66 ตามลำดับ

ตารางโครงสร้างทางประชากร จังหวัดภูเก็ต ปี 2556 – 2558

โครงสร้างทางประชากร	2556	2557	2558
^{1/} จำนวนประชากร (คน)			
รวม	369,522	378,364	383,858
มีสัญชาติไทยและมีชื่อในทะเบียน			
ชาย	174,827	179,221	181,754
หญิง	194,695	199,143	202,104

โครงสร้างทางประชากร	2556	2557	2558
^{2/} กลุ่มอายุ : เฉพาะที่มีสัญชาติไทยและมีชื่อในทะเบียน (คน)	348,422	354,048	376,268
วัยเด็ก (0-14 ปี)	80,295	80,758	84,740
วัยทำงาน (15 – 59 ปี)	239,316	242,746	255,164
วัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	28,811	30,544	36,364
^{2/} สัดส่วนประชากร (ร้อยละ)	100.0	100.0	100.0
วัยเด็ก (0-14 ปี)	23.0	22.8	22.52
วัยทำงาน (15 – 59 ปี)	68.7	68.6	67.81
วัยสูงอายุ (60 ปีขึ้นไป)	8.0	8.3	9.66
^{2/} อัตราส่วนพึ่งพิง (ร้อยละ)			
รวม	45.6	45.9	
วัยเด็ก	33.6	33.3	
วัยชรา	12.0	12.6	

หมายเหตุ ^{1/} ที่มาของข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2558

^{2/} การคำนวณข้อมูลโดย สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต

2) ด้านแรงงาน

▪ โครงสร้างของกำลังแรงงาน

ปี พ. ศ. 2556 จังหวัดภูเก็ต มีจำนวนประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประมาณ 234,610 คน ซึ่งอยู่ในกำลังแรงงานรวมประมาณ 165,250 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานประมาณ 69,360 คน หรือร้อยละ 22.5 ส่วนผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวนประมาณ 74,136 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 ของประชากรทั้งหมด

สำหรับประชากรที่มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป ของจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดประมาณ 234,610 คน หรือ ร้อยละ 76.0 ของประชากรทั้งหมด แยกได้เป็น ผู้มีงานทำร้อยละ 53.0 ผู้ว่างงาน ซึ่งหมายถึงผู้ไม่มีงานทำและพร้อมที่จะทำงาน ร้อยละ 0.6 ทำงานบ้าน ร้อยละ 8.7 เรียนหนังสือ ร้อยละ 5.5 และอื่น ๆ (เจ็บป่วย สูงอายุฯ) ร้อยละ 8.3

ตาราง จำนวนและร้อยละของประชากร จำแนกตามสถานภาพแรงงาน ปี พ.ศ. 2554 – 2556

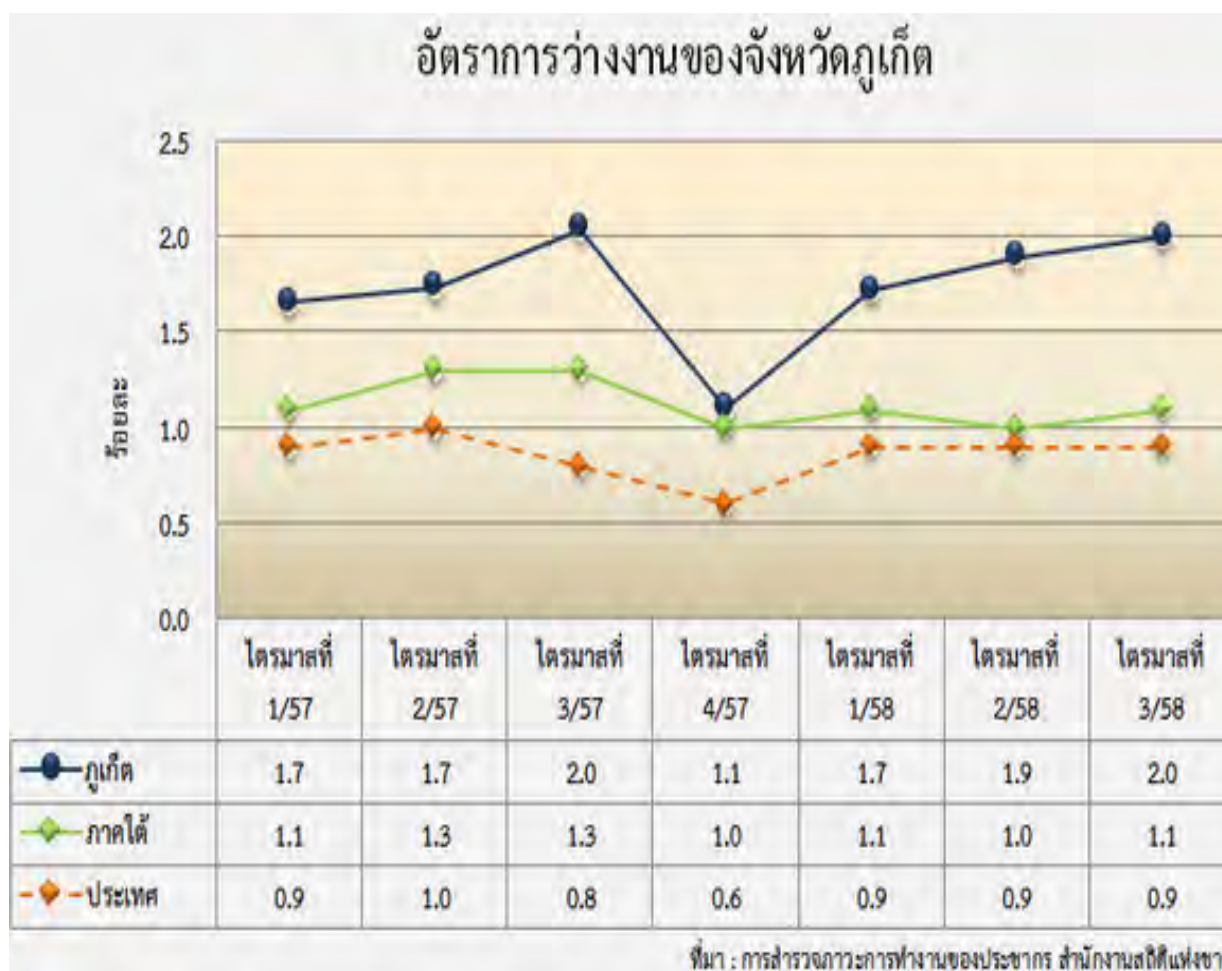
สถานภาพแรงงาน	2554		2555		2556	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	302,881	100.00	306,128	100.00	308,746	100.0
ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป	228,800	75.5	232,183	75.8	234,610	76.0
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	165,869	54.8	168,447	55.0	165,250	53.5
1.1 กำลังแรงงานปัจจุบัน	165,869	54.8	168,448	55.0	165,250	53.5
1.1.1 ผู้มีงานทำ	164,973	54.6	167,098	54.6	163,518	53.0
1.1.2 ผู้ว่างงาน	896	0.3	1,350	0.4	1,732	0.6
1.2 ผู้ที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-

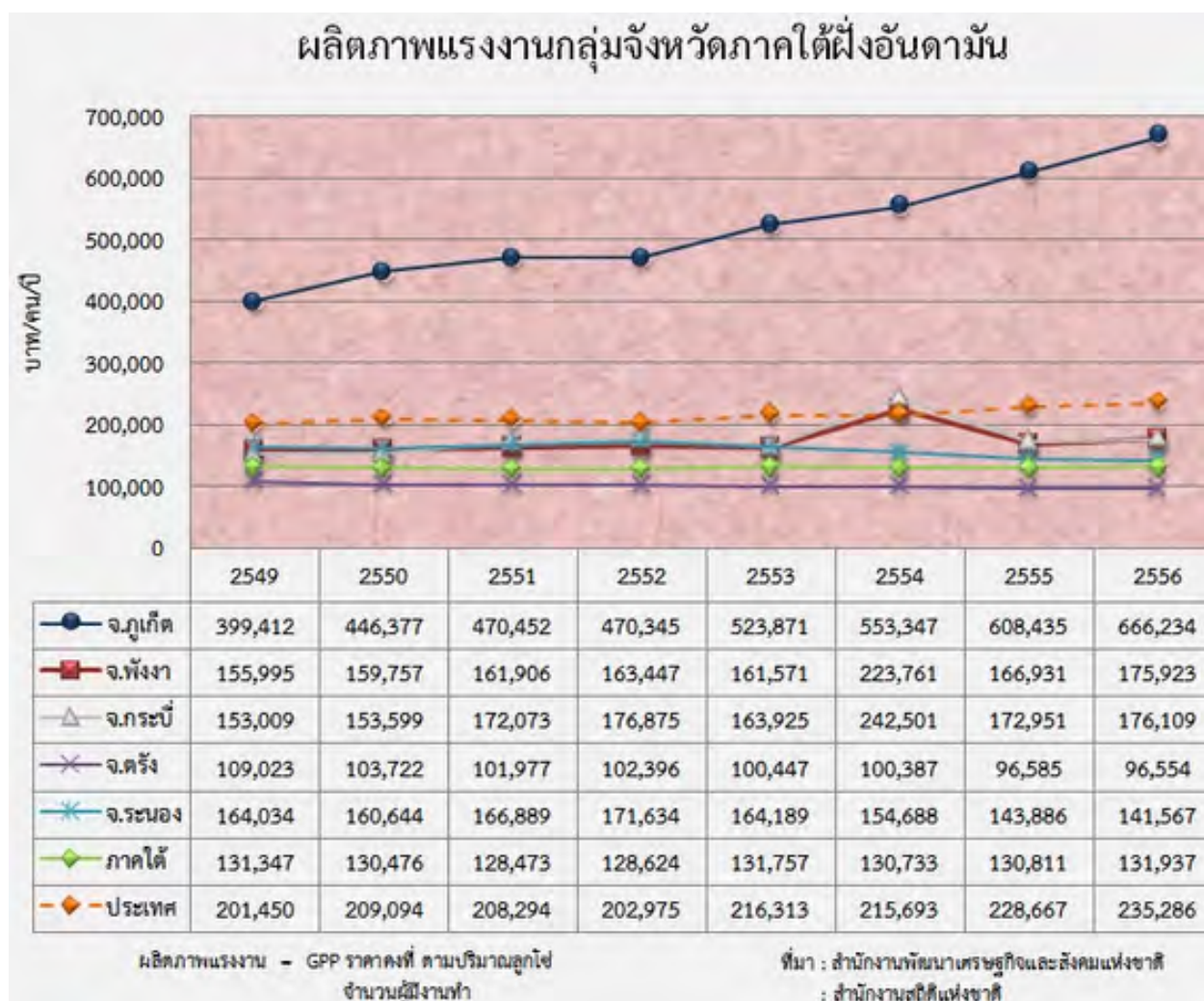
สถานภาพแรงงาน	2554		2555		2556	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	62,931	20.8	63,736	20.8	69,360	22.5
2.1 ทำงานบ้าน	25,273	8.3	22,673	7.4	26,725	8.7
2.2 เรียนหนังสือ	15,557	5.1	17,876	5.8	17,093	5.5
2.3 อื่นๆ	22,102	7.3	23,187	7.6	25,543	8.3
ผู้มีอายุต่ำกว่า 15 ปี	74,081	24.5	73,945	24.2	74,136	24.0
อัตราการว่างงาน	0.5		0.8		1.1	

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

▪ อัตราการว่างงาน

ใน ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดภูเก็ต มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น 1,350 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ของประชากรทั้งหมด และมีอัตราการว่างงาน 0.80 ซึ่งสูงกว่าปี พ.ศ.2554 เล็กน้อย แต่ต่ำกว่าปี พ.ศ.2553 กว่าเท่าตัว ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอัตราการว่างงานของจังหวัดภูเก็ต จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์การท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต

3) ด้านสาธารณสุข

▪ การสาธารณสุข : บุคลากรสาธารณสุข

บุคลากรสาธารณสุขตาม GIS เปรียบเทียบปีงบประมาณ 2555, 2556 และงบประมาณ 2557 พบว่ามีแนวโน้มการขาดแคลน ในทุกสาขาหลัก ได้แก่ สาขาแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพ โดยเฉพาะสาขาพยาบาลวิชาชีพปฏิบัติงานจริง 541 คน ในปีงบประมาณ 2557 ในขณะที่ GIS ควรมี 1,549 คน

เมื่อพิจารณาถึงบุคลากรทางการแพทย์ของภาครัฐ ปีงบประมาณ 2557 ณ 30 ก.ย.57 (แพทย์ 179 คน ทันตแพทย์ 46 คน เภสัชกร 46 คน พยาบาล 540 คน) เทียบกับ GIS พบว่าทุกโรงพยาบาลขาดบุคลากรทางการแพทย์ และแนวโน้มบุคลากรแพทย์ เภสัชกร และพยาบาลวิชาชีพลดลง ตามตาราง

ตารางจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ ภาครัฐและเอกชน ปีงบประมาณ 2552- 2557

ประเภท	จำนวนบุคลากร ภูเก็ต			อัตราส่วนบุคลากร ต่อประชากร		
	ภาครัฐ	เอกชน	รวม	ภูเก็ต	ภาคใต้	ประเทศ
แพทย์ ปี 52	95	178	273	1 : 1,217	1 : 3,664	1 : 2,918
ปี 53	106	269	375	1 : 896	1 : 3,780	1 : 3,312
ปี 54	116	274	390	1 : 885		
ปี 55	136	128	264	1 : 1,352		
ปี 56	157	105	262	1 : 1,405		
ปี 57	179	275	454	1 : 818		
ทันตแพทย์ ปี 52	28	21	49	1 : 6,779	1 : 12,993	1 : 13,089
ปี 53	33	25	58	1 : 5,792	1 : 13,917	1 : 14,777
ปี 54	39	22	61	1 : 5,657		
ปี 55	48	26	74	1 : 4,824		
ปี 56	45	11	56	1 : 5,673		
ปี 57	46	34	80	1 : 4,640		
เภสัชกร ปี 52	36	30	66	1 : 5,033	1 : 7,489	1 : 7,501
ปี 53	45	36	81	1 : 4,147	1 : 7,597	1 : 8,221
ปี 54	36	34	70	1 : 4,930		
ปี 55	44	44	88	1 : 4,057		
ปี 56	43	36	39	1 : 9,438		
ปี 57	46	36	82	1 : 4,526		
พยาบาลวิชาชีพ ปี 52	547	388	935	1 : 355	1 : 553	1 : 573
ปี 53	579	394	973	1 : 345	1 : 568	1 : 621
ปี 54	555	465	1,020	1 : 338		
ปี 55	542	465	1,007	1 : 355		
ปี 56	540	431	971	1 : 379		
ปี 57	541	436	977	1 : 380		

ที่มา : สถานพยาบาลรัฐ-เอกชน (ก.ย. ปี 2552-2557) F=fulltime P=parttimeภาคเอกชนรว ศูนย์บริการ สธ.เทศบาลนคร / ประเทศจากสำนักรายงานและแผน กระทรวงสาธารณสุข

ตารางจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของสถานพยาบาลภาครัฐ

บุคลากรทางการแพทย์	สถานพยาบาล ปี 2555/2556/2557			รวม
	รพ.วชิระภูเก็ต	รพ.กลาง	รพ.ป่าตอง	
แพทย์	100/107/137	14/20/18	22/30/24	136/157/179
ทันตแพทย์	25/26/26	13/12/12	10/7/8	48/45/46
เภสัช	29/28/31	8/8/8	7/7/7	44/43/46
พยาบาลวิชาชีพ	401/403/403	79/76/76	62/61/61	542/540/540

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ณ 31 มี.ค. 58 (แพทย์ 134 คน (รพศ.วชิระ 113 คน รพ.กลาง 14 คน รพ.ป่าตอง 7 คน พยาบาลวิชาชีพ 488 คน (รพศ.วชิระ 343 + ลจ. 112 คน รพ.กลาง 76 คน รพ.ป่าตอง 69 คน)

ความต้องการแพทย์ ทันตแพทย์ เภสัชกร พยาบาลวิชาชีพ ปี 2553-2557 ตาม GIS (ณ 30 พ.ย. 2557)

พศ.	แพทย์		ทันตแพทย์		เภสัชกร		พยาบาลวิชาชีพ	
	GIS	ปฏิบัติ งานจริง	GIS	ปฏิบัติ งานจริง	GIS	ปฏิบัติ งานจริง	GIS	ปฏิบัติ งานจริง
2553	170	85	93	31	43	34	1,457	555
2554	179	130	98	39	93	43	1,550	551
2555	179	136	98	48	93	44	1,550	542
2556	179	144	98	51	93	51	1,550	545
2557	179	159	98	47	93	53	1,549	541

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (ณ 30 พ.ย. 2557)

ความต้องการแพทย์ใช้ทุนปี2554-2557แยกรายโรงพยาบาล (ณ 1 ตุลาคม 2557)

หน่วยงาน	ปี 2554		ปี 2555		ปี2556		ปี 2557	
	ต้องการ	ได้รับ	ต้องการ	ได้รับ	ต้องการ	ได้รับ	ต้องการ	ได้รับ
รพ.วชิระ	20	17	20	24	30	8	30	
รพ.ป่าตอง	3	3	4	4	10	5	10	
รพ.กลาง	3	3	10	4	10	4	10	

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (ณ 1 ต.ค. 2557)

เปรียบเทียบบุคลากรมีจริง ณ กย.56-58 เทียบกับเกณฑ์GIS ปี57รพช.ป่าตองทุติยภูมิระดับ 2.2 service plan=M2รพช.ขนาดใหญ่ เพื่อรับส่งต่อผู้ป่วย ซึ่งต้องมีแพทย์เฉพาะทางสาขาหลักครบ 6 สาขา ได้แก่ สูตินรีเวช ศัลยกรรม อายุรกรรม กุมารเวชกรรม ศัลยกรรมกระดูก และวิสัญญีปัจจุบันขาดแพทย์เฉพาะทางสูตินรีเวชและศัลยกรรม

บุคลากรรพช. ป่าตอง	ตามเกณฑ์ GIS		มีจริงปี		
	ปี 56	ปี 57	2556	2557	2558
แพทย์รวมทั้งหมด	21	44	30	24	10
แพทย์เฉพาะทาง	8	8	8		9
กุมารเวชศาสตร์	1	2	2	1	
จักษุวิทยา				1	1
รังสีวิทยาทั่วไป					
วิสัญญีวิทยา	1	1			
ศัลยศาสตร์					
สูติศาสตร์				1	
ศัลยออร์โธปิดิกส์	2	2	2	2	3
อายุรศาสตร์	3	3	3	1	1
อายุรศาสตร์โรคเลือด					
โสต คอ นาสสิกวิทยา	1				1
ศัลยศาสตร์ยูโรวิทยา					
ตจวิทยา		1			2

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2558

ตารางเปรียบเทียบบุคลากรมีจริง ณ กย.56-58 เทียบกับเกณฑ์ GIS ปี57 รพช.กลางทุติยภูมิระดับ2.2
service plan=F1 รพช.ปัจจุบันมีแพทย์อายุรศาสตร์ 1 คน

บุคลากรรพช. กลาง	ตามเกณฑ์ GIS		มีจริง		
	ปี 56	ปี 57	2556	2557	2558
แพทย์รวมทั้งหมด	44	36	20	18	16
แพทย์เฉพาะทาง	12	1	1		1
กุมารเวชศาสตร์	2		ขาด		
รังสีวิทยาทั่วไป	1				
วิสัญญีวิทยา	1				
ศัลยศาสตร์	2		ขาด		
สูติศาสตร์	2		ขาด		
ศัลยออร์โธปิดิกส์	1				
อายุรศาสตร์	3		1		
เวชศาสตร์ครอบครัว					

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2558

ตารางขีดความสามารถและศักยภาพของรพ.วชิระภูเก็ต ณ เดือนกันยายน 2556-2558

ขีดความสามารถบริการเฉพาะทางสาขา	จำนวนแพทย์เฉพาะทาง		
	2556	2557	2558
อายุรศาสตร์	10	4 (ลูกจ้าง 2)	5 (ลูกจ้าง 2)
อายุรศาสตร์โรคไต	2	3	3
อายุรศาสตร์โรคระบบทางเดินอาหาร	1		1 (ลูกจ้าง 1)
ประสาทวิทยา	2(ลูกจ้าง2)	1	1
เวชศาสตร์ฉุกเฉิน	0		2
เวชปฏิบัติทั่วไป	0		
ศัลยศาสตร์	6(ลูกจ้าง3)	6 (ลูกจ้าง 3)	9
ประสาทศัลยศาสตร์	3	3 (พนง.รัฐ 1)	4
ศัลยศาสตร์ยูโรวิทยา	2	2	2
ศัลยศาสตร์ตกแต่ง	1	2	2+อก.(1)
ศัลยศาสตร์ออร์โธปิดิกส์	8(ลูกจ้าง1)	6 (ลูกจ้าง 2)	8
กุมารเวชศาสตร์	9	6 (ลูกจ้าง 1)	8
กุมารศัลยศาสตร์	1	1	1
กุมารโรคระบบทางเดินหายใจ	0	1	1
กุมารเวชศาสตร์ประสาทวิทยา	0	1	1
สูติศาสตร์-นรีเวชวิทยา	8	8 (ลูกจ้าง 1)	8 (ลูกจ้าง 2)
โสต ศอ นาสิก การรังสีวิทยา	5(ลูกจ้าง1)	4 (ลูกจ้าง 1)	5 (ลูกจ้าง 1)
วิสัญญีวิทยา	5	5 (ลูกจ้าง 1)	6

ขีดความสามารถบริการเฉพาะทางสาขา	จำนวนแพทย์เฉพาะทาง		
	2556	2557	2558
จิตเวชศาสตร์	4	3 (ลูกจ้าง 1)	3
จิตเวชเด็กและวัยรุ่น	0	1	1
ระบาดวิทยา	1		1
อาชีวเวชศาสตร์	0	1	1
รังสีวินิจฉัย	2	2	2
เวชศาสตร์ฟื้นฟู	2	2	2
จักษุวิทยา	3(ลูกจ้าง1)	4 (ลูกจ้าง 1)	5
เวชศาสตร์ครอบครัว	4	2	2
อายุรศาสตร์โรคหัวใจ	1	2	2 (ลูกจ้าง 1)
อายุรศาสตร์โรคระบบทางเดินหายใจ	2	1	1
พยาธิวิทยากายวิภาค	1	1	1
พยาธิวิทยาคลินิก	1	1	1
รังสีทั่วไป	1	1	1
ตจวิทยา	1	1	1
แพทย์เพิ่มพูนทักษะ	18 (ลูกจ้าง1)	*****	18(ลูกจ้าง 2)
อายุรศาสตร์โรคเลือด	1 (ลูกจ้าง1)	1	1
อายุรศาสตร์มะเร็งวิทยา			1

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2558

ตารางจำนวนเตียง บุคลากรทางการแพทย์สาธารณสุขภาครัฐและเอกชน ปีงบประมาณ 2554-2557

รพ. ภาครัฐ	จำนวนเตียง	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล	ผู้ป่วยนอก (ครั้ง)	ผู้ป่วยใน(คน)
รพ.วชิระภูเก็ต ปี 54	503	83	19	24	333	731,779	39,749
ปี 55	503	100	25	29	401	720,328	39,808
ปี 56	503	107	26	28	403	699,427	37,412
ปี 57	503	137	26	31	403	401,587	60,646
รพ.ป่าตอง ปี 54	60	8	10	6	63	148,562	4,431
ปี 55	60	14	10	7	62	155,018	5,625
ปี 56	60	30	7	7	61	123,095	3,775
ปี 57	60	24	8	7	61	137,541	6,550
รพ.ถลาง ปี 54	60	10	9	7	77	123,278	6,014
ปี 55	60	22	13	8	79	139,291	6,440
ปี 56	60	20	12	8	76	144,311	6,734
ปี 57	60	18	23	8	76	145,850	7,985

รพ.เอกชน	จำนวน เตียง	แพทย์ F/P	ทันตแพทย์ F/P	เภสัชกร F/P	ผู้ป่วยนอก (ครั้ง)	ผู้ป่วย ใน(คน)
กรุงเทพภูเก็ตปี54	200	80/90	5/9	19/0	240,521	18,973
ปี55	200	56/36	7/13	24/0	39,686	278,398
พยาบาล 304 คน ปี56	200	80/90	5/9	19/0	257,084	54,135
319 คน ปี57	200	80/90				
สิริโรจน์ปี54	151	30/46	3/7	11/1	138,064	14,809
ปี55	151	2/15	-/-	13/0	288,830	192,839
พยาบาล32คนปี56	151	30/46	7/5	6/0	n/a	n/a
32คนปี57	80	30/46	7/5	6/0	165,821	12,587
มิชชั่นภูเก็ตปี54	50	15/60	1/9	6/3	190,436	6,823
ปี55	50	19/0	6/0	7/0	164,386	7,185
พยาบาล57คนปี56	50	15/60	1/5	6/0	190,436	6,823
80คนปี57	50	15/60	4/11	7/4	251,719	7,166
รพ.อบจ.ภูเก็ตปี55	190	10/19	2	5	42,753	22,200
ปี 56	190	1184	1	6	114,650	55,866
ปี 57	190	11/84	2	6	98,009	44,377
ศูนย์บริการสธ. ปี54	0	1/1	-	10	9,934	-
ปี55	0	1		10	11,853	-
ปี 56	0	2	2	10	24,042	-
ปี 57	-	2	2	10	7,849	-

ที่มา : หน่วยบริการ

รพ.สต.	พยาบาล	นักวิชาการ	ทันตภิบาล/ แผนไทย อื่นๆ	จพง.สร./ จพง.ทันต	ผู้ป่วยนอก	
					ครั้ง	เฉลี่ย/เดือน
สสอ.เมือง						
ปี55		3		2	-	-
ปี 56		3		2	-	-
ปี 57		3		2	-	-
รพสต.เกาะแก้ว						
ปี55	2	2		1	11,741	978
ปี 56	1	2		1	12,413	1,034
ปี 57	3	2		1	7,015	585

รพ.สต.	พยาบาล	นักวิชาการ	ทันตภิบาล/ แผนไทย อื่นๆ	จพง.สร./ จพง.ทันต	ผู้ป่วยนอก	
					ครั้ง	เฉลี่ย/เดือน
รพสต.เกาะมะพร้าว						
ปี 55	-	-	1	1	1,016	85
ปี 56				1	1,299	108
ปี 57	-	-	-	2	995	83
รพสต.ต.รัชฎา						
ปี 55	3	1	-	3	15,847	1,321
ปี 56	3	-	-	3	8,926	744
ปี 57	3	-	-	4	3,121	260
รพสต.แหลมขัณฑ์						
ปี 55	2		1/2	4	18,279	1,523
ปี 56	2	1	1/-	3	22,051	1,838
ปี 57	2	1	-	4	16,726	1,394
รพสต.ต.วิชิต						
ปี 55	2	2	1	2	10,563	880
ปี 56	2	2	-	2	11,548	962
ปี 57	2	2	-	2	4,878	407
รพสต.ต.ฉลอง						
ปี 55	2	1	-/4	1	18,720	1,560
ปี 56	2	2	1/-	1	22,281	1,857
ปี 57	2	2	/1	1	7,586	632
รพสต.ต.ราไวย์						
ปี 55	1	1		4	14,460	1,250
ปี 56	2	1	-	4	15,755	1,313
ปี 57	2	2	-	4	6,273	523
รพสต.เกาะโหลน						
ปี 55	-	-	-	1	131	11
ปี 56	-	-	-	1	109	9
ปี 57		-	-	2	92	8
รพสต.ต.กะรน						
ปี 55	2	1	-/1	3	9,490	791
ปี 56	2	-	-	3	7,864	655
รพ.สต.	พยาบาล	นักวิชาการ	ทันตภิบาล/ แผนไทย อื่นๆ	จพง.สร./ จพง.ทันต	ผู้ป่วยนอก	
					ครั้ง	เฉลี่ย/เดือน
ปี 57	1	-	-	3	2,351	796
สสอ.กลาง						

รพ.สต.	พยาบาล	นักวิชาการ	ทันตภิบาล/ แผนไทย อื่นๆ	จพง.สร./ จพง.ทันต	ผู้ป่วยนอก	
					ครั้ง	เฉลี่ย/เดือน
ปี 55	-	2	-	2	-	-
ปี 56	-	2	-	3	-	-
ปี 57	-	3	-	3	-	-
รพสต.ต.ศรีสุนทร						
ปี 55	3	2	1/2	1/-	17,590	1,466
ปี 56	3	1	-	1/-	26,434	2,203
ปี 57	3	1	-	1	4,889	407
รพสต.แม่हनิก						
ปี 55	1	2	-	1/-	10,965	914
ปี 56	1	2	-	1/-	7,777	648
ปี 57	2	2	-	-	2,661	222
รพสต.เชิงทะเล						
ปี 55	2	3	-	1	16,076	1,340
ปี 56	2	3	-	1/-	18,138	1,512
ปี 57	2	3		1	4,335	361
รพสต.บางเทา						
ปี 55	1	1	-	2/-	10,117	843
ปี 56	1	1	-	2/1	14,010	1,168
ปี 57	2	2	-	3	3,746	312
รพสต.เกาะนาคา						
ปี 55	-	1	-	1	733	61
ปี 56	-	1	-	2	413	34
ปี 57	-	-	-	2	1,000	83
รพสต.ต.ป่าคลอก						
ปี 55	3	2	1/1	1/-	14,339	1,195
ปี 56	3	2	-	-	15,925	1,327
ปี 57	3	2		1	7,365	614
รพสต.บ้านพารา						
ปี 55	1	1	-	3	19,647	1,637
ปี 56	1	-	-	3	28,127	2,344
ปี 57	1	-	-	3	10,604	884
รพสต.ต.ไม้ขาว						
ปี 55	1	1	-/1	3	7,369	614
ปี 56	1	1	-	3	9,717	810
ปี 57	1	1	-	2	4,731	394

รพ.สต.	พยาบาล	นักวิชาการ	ทันตภิบาล/ แผนไทย อื่นๆ	จพง.สร./ จพง.ทันต	ผู้ป่วยนอก	
					ครั้ง	เฉลี่ย/เดือน
รพสต.บ้านไม้ขาว						
ปี 55	1	4	1/1	-	14,359	1,197
ปี 56	1	3	-	1/-	12,448	1,037
ปี 57	1	3	-	1	8,002	667
รพสต.ต.สาकु						
ปี 55	2	-	1	3	12,003	1,000
ปี 56	2	-	-	3	10,732	894
ปี 57	1	-	-	3	2,285	190
สสอ.กะทู้						
ปี 55	-	3	1	2	-	-
ปี 56	-	2	-	2/-	-	-
ปี 57	-	2	-	2	-	-
รพสต.ต.กมลา						
ปี 55	-	1	-/1	2/-	8,979	748
ปี 56	-	1	-	3/-	11,485	957
ปี 57	1	1	-	2	7,895	658
รพสต.ต.กะทู้					14,362	1,197
ปี 55	3	1	-/1	2	24,225	2,019
ปี 56	2	1	-	3	17,926	1,494
ปี 57	2	3	-		5,243	437

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (1 ต.ค. 53 – 30 ก.ย. 55)

■ ข้อมูลสถานะสุขภาพ

- การเกิดมีชีพ การตาย และอัตราเพิ่มตามธรรมชาติ

ในปี 2557 จังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเกิดมีชีพ 19.58 ต่อพันประชากร ต่ำกว่าปี 2556 เท่ากับ 20.65 ต่อพันประชากร (ประเทศ 12.5/พัน) อัตราการตายมีแนวโน้มเพิ่ม 4.45/พัน ปี 2556 เท่ากับ 4.26 ต่อพันประชากร(ประเทศ 6.5/พัน) อัตราตายปริกำเนิด 3.80 ต่อพันเกิดมีชีพ (ประเทศ 4.0/พันเกิดมีชีพ) อัตราทารกตาย 7.86 ต่อพันเกิดมีชีพ (ประเทศ 6.8/พันเกิดมีชีพ) อัตราเพิ่มตามธรรมชาติ ร้อยละ 1.51

ตารางจำนวน และอัตราสถิติชีพ ปี พ.ศ.2551- 2557 จังหวัดภูเก็ต

สถิติชีพ	ปี2552	ปี2553	ปี2554	ปี2555	ปี2556	ปี2557
	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)
อัตราการเกิด ต่อ 1,000 ประชากร	7,426 (22.11)	7,478 (21.67)	8,272 (23.38)	8,844 (24.51)	7,629 (20.65)	7,237 (19.58)
อัตราการตาย ต่อ 1,000 ประชากร	1,419 (4.22)	1,483 (4.30)	1,467 (4.15)	1,648 (4.57)	1,576 (4.26)	1,646 (4.45)
อัตราการเพิ่มตามธรรมชาติ ต่อ 100 ประชากร	1.79	1.74	1.92	1.99	1.64	1.51
อัตราตายปริกำเนิด ต่อ 1,000 เกิดมีชีพ	15 (2.02)	21 (2.83)	24 (3.23)	37 (4.18)	28 (3.67)	29 (3.80)
อัตราทารกตายต่อ 1,000 เกิดมีชีพ	51 (6.87)	47 (6.33)	60 (8.08)	77 (8.71)	57 (7.47)	60 (7.86)
อัตรามารดาตาย ต่อ 100,000 เกิดมีชีพ	0	0	0	1 (11.31)	1 (13.11)	0
ประชากร ณ 31ธ.ค.(กรมการ ปกครองมหาดไทย)	335,913	345,067	353,847	360,905	369,522	378,364

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข, สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

- สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยนอก

สาเหตุการป่วยแผนกผู้ป่วยนอก 21กลุ่มโรคของโรงพยาบาลรัฐ รพสต. และศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลนครภูเก็ต (รง.504) ส่วนใหญ่เป็นโรกระบบทางเดินหายใจ ระบบไหลเวียนเลือด และโรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม ปีงบประมาณ 2557 สาเหตุป่วยอันดับแรกคือโรกระบบทางเดินหายใจเป็น 34,945.99 ต่อแสนประชากร

ตารางสาเหตุการป่วยผู้ป่วยนอก 10 อันดับแรกปี 2553-2557 (อัตราต่อประชากรแสนคน)

ลำดับ	สาเหตุการป่วย	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
		จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)
1	โรกระบบทางเดินหายใจ	154,052 (45,860.68)	136,212 (39,474.07)	148,269 (41,532.17)	127,438 (34,623.87)	129,708 (34,945.99)
2	โรกระบบไหลเวียนเลือด	112,785 (33,575.66)	130,770 (37,896.99)	145,127 (40,652.05)	130,606 (35,484.59)	103,973 (28,012.46)
3	โรคเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการ และเมตาบอลิซึม	90,046 (26,806.35)	109,057 (31,604.59)	125,845 (35,250.90)	118,967 (32,322.37)	101,584 (27,368.81)
4	โรกระบบย่อยอาหาร โรคใน ช่องปาก	86,681 (25,804.60)	89,642 (25,978.14)	98,971(27,72 3.12)	87,703 (23,828.19)	86,799 (23,385.43)
5	โรกระบบกล้ามเนื้อ รวมโครง ร่างและเนื้อเยื่อเสริม	101,587 (30,242.06)	108,404 (31,415.35)	107,500(30,1 12.21)	91,512 (24,863.07)	68,714 (18,512.96)

ลำดับ	สาเหตุการป่วย	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
		จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)
6	อาการ, อาการแสดง และสิ่งผิดปกติที่พบได้จากการตรวจทางคลินิกและห้องปฏิบัติการที่ไม่สามารถจำแนกโรคในกลุ่มอื่นได้	60,514 (18,014.78)	56,426 (16,352.19)	80,046(22.42 1.97)	74,548 (20,254.09)	64,265 (17,314.31)
7	โรคติดเชื้อและปรสิต	56,011 (16,674.26)	57,054 (16,534.18)	61,325 (17,177.97)	59,462 (16,155.34)	52,728 (14,206.00)
8	สาเหตุจากภายนอกอื่น ๆ ที่ทำให้ป่วยหรือตาย	62,273 (18,538.43)	42,899 (12,432.08)	51,098(14,31 3.25)	37,057 (10,068.09)	45,525 (12,265.37)
9	โรกระบบสืบพันธุ์ร่วม ปัสสาวะ	39,833 (11,858.13)	42,680 (12,368.61)	51,299(14,36 9.55)	46,583 (12,656.22)	31,199 (8,405.65)
10	โรคผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ ผิวหนัง	26,911 (7,798.78)	25,210 (7,124.55)	24,838 (6,882.14)	25,449 (6,914.29)	25,988 (7,001.70)

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (ไม่รวม รพ.อบจ.)

- สาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน

ปี พ.ศ. 2557 สาเหตุการป่วยผู้ป่วยใน โรงพยาบาลรัฐในภูเก็ต (รง.505) มีแนวโน้มสูงขึ้นใน ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิซึมอื่นๆโรคแทรกซ้อนในการตั้งครรภ์เจ็บครรภ์ คลอด หลังคลอด และภาวะอื่น ทางสูติกรรม รวมทั้งโรคความดันโลหิตสูง

ตารางสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน 10 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2553-2557 (อัตราต่อแสนคน)

ลำดับ	สาเหตุการป่วย	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
		จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)
1	ความผิดปกติเกี่ยวกับต่อมไร้ ท่อ โภชนาการและเมตาบอลิ ซึมอื่นๆ	12,104 (3,603.31)	10,159 (2,944.07)	14,147 (3,962.77)	14,559 (3,955.56)	9,786 (2,636.55)
2	โรคแทรกซ้อนในการ ตั้งครรภ์เจ็บครรภ์ คลอด หลังคลอด และภาวะอื่น ทางสูติกรรม	6,609 (1,967.47)	6,722 (1,948.03)	6,473 (1,813.18)	6,748 (1,833.38)	8,162 (2,199.01)
3	โรคความดันโลหิตสูง	4,636 (1,380.12)	4,737 (1,372.78)	5,389 (1,509.53)	5,753 (1,563.04)	5,005 (1,348.45)
4	อาการ อาการแสดง และสิ่ง ผิดปกติที่พบได้จากการตรวจ ทางคลินิกและห้องปฏิบัติการ	3,480 (1,035.98)	3,154 (914.03)	3,697 (1,035.58)	4,657 (1,265.27)	3,978 (1,071.75)

ลำดับ	สาเหตุการป่วย	ปี 2553	ปี 2554	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
		จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)	จำนวน (อัตรา)
	ที่มีได้ระบุไว้ที่อื่นใด					
5	โรคเลือดและอวัยวะสร้าง 3868เลือดความผิดปกติ ระบบภูมิคุ้มกัน	4,500 (1,339.63)	3,600 (1,043.28)	4,279 (1,198.61)	4,427 (1,202.78)	3,880 (1,045.35)
6	โรคติดเชื้อและ3151ปรสิต อื่นๆ			3,214 (900.29)	4,026 (1,115.53)	3,868 (1,042.12)
7	ความผิดปกติอื่นๆในระยะ ปริกำเนิด	3,590 (1,068.73)	3,291 (953.73)	3,584 (1,003.93)	4,046 (1,099.27)	3,545 (955.10)
8	การคลอดเดี่ยว (คลอดปกติ)	4,037 (1,201.80)	4,172 (1,209.04)	3,662 (1,025.78)	3,748 (1,018.30)	3,151 (848.94)
9	โรคเบาหวาน	3,320 (988.35)	3,158 (915.18)	3,482 (975.36)	3,709 (1,007.71)	3,038 (818.50)
10	โรคอื่นของระบบย่อยอาหาร	3,746 (1,115.17)	3,073 (890.55)	3,278 (918.21)	3,522 (956.90)	2,862 (771.08)

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต (ไม่รวม รพ.อบจ.)

สถานการณ์อุบัติเหตุจราจรจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ. 2557 จากรายงานการบาดเจ็บ 19 สาเหตุ พบ อัตราการบาดเจ็บจากรถยนต์เพิ่มขึ้นอัตราการบาดเจ็บจากจักรยานยนต์ลดลง อัตราการเสียชีวิตจากรถยนต์และรถจักรยานยนต์ลดลง

ตารางการป่วยและตายจากอุบัติเหตุปี พ.ศ. 2555ถึง 2557 (อัตราต่อแสนประชากร)

		ปี พ.ศ. 2555				ปี พ.ศ. 2556				ปี พ.ศ. 2557			
	พาหนะ	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่าตอง	รวม (อัตรา/ แสน)	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่า ตอง	รวม(อัตรา/ แสน)	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่า ตอง	รวม (อัตรา/ แสน)
ผู้บาดเจ็บ	รถยนต์	417	188	89	694 (194.40)	375	234	107	716 (193.76)	252	87	421	760 (204.76)
	จักรยานยนต์	7,093	1,807	4,633	13,533 (3,790.78)	6,474	2,183	4,606	13,263 (3,589.23)	5,753	2,037	3,082	10,872 (2929.14)
	อื่นๆ	190	182	261	633 (177.31)	120	190	325	635 (171.84)	43	215	156	414 (111.54)
รวม		7,700	2,177	4,983	14,860 (4,117.43)	6,969	2,607	5,308	14,614 (3,954.84)	6,048	2,339	3,659	12,127 (3,267.26)
ผู้เสียชีวิต	รถยนต์	12	4	0	16 (4.48)	10	9	1	20 (5.41)	9	6	0	15 (4.04)
	จักรยานยนต์	53	21	7	78 (21.85)	66	23	2	91 (24.63)	47	17	0	64 (17.24)

		ปี พ.ศ. 2555				ปี พ.ศ. 2556				ปี พ.ศ. 2557			
	พาหนะ	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่าตอง	รวม (อัตรา/ แสน)	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่า ตอง	รวม(อัตรา/ แสน)	รพ. วชิระ	รพ. กลาง	รพ. ป่า ตอง	รวม (อัตรา/ แสน)
	อื่นๆ	2	6	0	8 (2.24)	0	12	1	13 (5.52)	0	2	0	2 (0.54)
รวม		67	31	7	105 (29.09)	76	44	4	124 (33.56)	56	25	0	81 (21.82)

ที่มา : รง. อุบัติเหตุ 19 สาเหตุ กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

- สาเหตุการตาย 10 อันดับแรก ของจังหวัดภูเก็ต

แนวโน้มการเสียชีวิตของประชากรจังหวัดภูเก็ต 5 อันดับแรก ปี พ.ศ. 2557 ได้แก่ โรคมะเร็ง การติดเชื้อในกระแสเลือดโรคหัวใจอุบัติเหตุ และปอดอักเสบและโรคอื่นๆของปอดอัตราตายต่อแสนประชากร เท่ากับ 63.17, 31.98, 26.96, 18.76 และ 17.71 ตามลำดับ ในภาพรวมอัตราตายต่อพันประชากรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เพศชายตาย 929 คน เพศหญิง ตาย 717 คน เพศชายอัตราตายสูงกว่าเพศหญิง 1.3 เท่า

ตารางสาเหตุการตาย 10 อันดับแรก จังหวัดภูเก็ต ปี 2553-2557

สาเหตุตาย/แสนปชก. (10 ลำดับ)	2553	2554	2555	2556	2557
โรคมะเร็ง	56.22(1)	56.52 (1)	64.56 (1)	67.65 (1)	63.17 (1)
ติดเชื้อในกระแสเลือด	28.40(2)	26.00 (3)	32.70 (2)	24.63 (3)	31.98 (2)
โรคหัวใจ	25.21(3)	27.13 (2)	26.88 (3)	28.14 (2)	26.96 (3)
อุบัติเหตุ	19.35(4)	19.22 (4)	24.38 (4)	20.57 (4)	18.76 (4)
ปอดอักเสบและโรคอื่นๆของปอด	14.49(6)	15.54 (5)	18.01 (5)	18.13 (5)	17.71 (5)
โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน	15.36(5)	11.02 (6)	14.69 (6)	14.88 (6)	10.57 (6)
ไตอักเสบ/พิการ/ไตวาย	7.53 (9)	9.04 (8)	5.54 (10)	5.14 (10)	7.66 (7)
โรคเอดส์	11.10(8)	10.74 (7)	7.20 (9)	10.28 (7)	7.40 (8)
ถูกฆ่าตาย ทำร้าย	11.59(7)	9.04 (8)	10.25 (7)	7.85 (8)	7.40 (8)
ความดันโลหิตและหลอดเลือด เลือดออกในสมอง	4.64(10)	6.78 (10)	7.76 (8)	6.77 (9)	6.34 (10)
อัตราการตาย ต่อ 1,000 ประชากร	4.30	4.15	4.57	4.26	4.35

หมายเหตุ ในวงเล็บ คือ ลำดับที่

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

เมื่อจำแนกการตายตามรายอำเภอและตำบล ปี 2557 พบว่า อำเภอถลาง มีอัตราการตายสูงสุด 4.63 ต่อประชากร 1,000 คน ลดลงจากปีที่ผ่านมา ในขณะที่อำเภอกะทู้และอำเภอเมืองมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกตำบล มีแนวโน้มอัตราการตายสูงขึ้น โดยเฉพาะ ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา ตำบลวิชิต ตำบลกะรน ตำบลกมลา ตำบลป่าตองและตำบลเทพกระษัตรี

ตารางจำนวนและอัตราการตายต่อประชากร 1,000 คนจำแนกตามรายอำเภอและตำบลจังหวัดภูเก็ต ปี 2554-2557

อำเภอ/ตำบล	ปี 2554 จำนวน (อัตรา)	ปี 2555 จำนวน (อัตรา)	ปี 2556 จำนวน (อัตรา)	ปี 2557 จำนวน (อัตรา)
เมือง	879(4.02)	1,021(4.60)	942(4.16)	1,018(4.40)
ตลาดใหญ่	223(4.26)	274(5.18)	225(4.16)	243(4.41)
ตลาดเหนือ	105(4.58)	110(4.85)	107(4.74)	101(4.49)
เกาะแก้ว	48(4.16)	49(4.14)	47(3.83)	59(4.59)
รัชฎา	156(3.16)	185(4.21)	168(3.76)	195(4.28)
วิชิต	160(3.68)	194(4.38)	173(3.82)	196(4.22)
ฉลอง	74(3.44)	98(4.45)	110(4.83)	102(4.32)
ราไวย์	75(4.08)	75(4.64)	83(5.00)	89(5.24)
กะรน	38(4.75)	36(4.50)	29(3.60)	33(4.04)
กะทู้	172(3.48)	180(3.56)	172(3.33)	193(3.63)
กะทู้	82(3.49)	92(3.79)	90(3.59)	98(3.76)
กมลา	26(4.01)	28(4.27)	26(3.92)	32(4.77)
ป่าตอง	64(3.29)	60(3.04)	56(2.80)	63(3.09)
ถลาง	416(4.87)	447(5.05)	462(5.05)	435(4.63)
ศรีสุนทร	77(4.36)	95(5.04)	108(5.37)	97(4.58)
เชิงทะเล	75(4.58)	78(4.53)	87(4.98)	71(3.96)
ป่าคลอก	67(4.89)	71(5.04)	80(5.46)	62(4.12)
ไม้ขาว	58(4.66)	69(5.50)	68(5.38)	60(4.72)
สาคร	25(4.60)	26(4.62)	32(5.50)	33(5.59)
เทพกระษัตรี	114(5.76)	108(5.35)	87(4.20)	112(5.28)
รวม	1,467 (4.15)	1,648 (4.57)	1,576 (4.26)	1,646 (4.35)

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

ตารางอันดับสาเหตุการตายต่อแสนประชากร แยกชายเพศ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2555-2557

เรียงอันดับ	ปี 2555		ปี 2556		ปี 2557	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
มะเร็งทุกชนิด	141 (82.57)	92 (48.39)	136 (77.79)	114 (58.55)	224 (124.99)	202(101.43)
โรคหัวใจ	54 (31.62)	43 (22.62)	65 (37.18)	39 (20.03)	62 (34.59)	40 (20.09)
ติดเชื้อในกระแสเลือด	57 (33.38)	61 (32.08)	50 (28.60)	41 (21.06)	55 (30.69)	66 (33.14)
อุบัติเหตุและการเป็นพิษ	63 (36.89)	25 (13.15)	57 (32.60)	19 (9.76)	48 (26.78)	23 (11.55)
ปอดอักเสบและโรคอื่นๆ ของปอด	31 (18.15)	34 (17.88)	35 (20.02)	32 (16.44)	35 (19.53)	32 (16.07)
โรคเกี่ยวกับตับและตับอ่อน	33 (19.32)	20 (10.52)	30 (17.16)	25 (12.84)	23 (12.83)	17 (8.54)
เอดส์	19 (11.13)	7 (3.68)	26 (14.87)	12 (6.16)	18 (10.04)	10 (5.02)
ไตอักเสบกลุ่มอาการไตพิการ และไตวาย	10 (5.86)	10 (5.26)	10 (5.72)	9 (4.62)	10 (5.58)	19 (9.54)
บาดเจ็บจากฆ่าตัวตายถูกฆ่าตาย และอื่นๆ	30 (17.57)	7 (3.68)	25 (14.30)	4 (2.05)	21 (11.72)	7 (3.52)
มะเร็งปอด	24 (14.05)	4 (2.10)	44 (25.17)	23 (11.81)	27 (10.84)	14 (7.03)
เลือดออกในสมอง	21 (12.30)	7 (3.68)	21 (12.01)	4 (2.05)	14 (7.81)	10 (5.02)
วัณโรคทุกชนิด	14 (8.20)	7 (3.68)	8 (4.58)	4 (2.05)	12 (6.70)	8 (4.02)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บคืออัตราตายต่อแสน

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนาศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

จังหวัดภูเก็ต ผู้สูงอายุเสียชีวิต จากขรภาพ ปี 2552 จำนวน 436 คน (ชาย 223 หญิง 213) ปี 2553 จำนวน 475 คน (ชาย 248 หญิง 227) ปี 2554 จำนวน 447 คน (ชาย 230 หญิง 217) ปี 2555 จำนวน 514 คน (ชาย 263 หญิง 251) ปี 2556 จำนวน 435 คน (ชาย 226 หญิง 209) ปี 2557 จำนวน 426 คน (ชาย 224 หญิง 202) คาดประมาณอายุขัยเฉลี่ยประชากรภูเก็ตปี 2557 เท่ากับ80 ปี เพศชาย อายุขัยเฉลี่ย 79 ปี เพศหญิง อายุขัยเฉลี่ย 82 ปี

ตารางอายุขัยเฉลี่ยประชากร แยกชายเพศ จังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2555-2557

อายุ(ปี)	พ.ศ.2555		พ.ศ.2556		พ.ศ.2557	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
<1	75.78	80.62	77.66	82.90	79.36	82.18
1-4	75.81	80.60	77.49	82.45	79.40	81.84
5-9	72.03	76.68	73.67	78.56	75.68	77.95
10-14	67.23	71.82	68.74	73.65	70.90	73.22
15-19	62.42	66.93	63.95	68.70	66.02	68.32
20-24	57.99	62.09	59.44	63.79	61.63	63.50
25-29	53.49	57.19	54.60	59.04	56.96	58.65
30-34	49.03	52.37	50.22	54.10	52.28	53.78

อายุ(ปี)	พ.ศ.2555		พ.ศ.2556		พ.ศ.2557	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
35-39	44.66	47.62	45.68	49.24	47.78	49.02
40-44	40.16	42.92	41.40	44.44	43.45	44.32
45-49	35.96	38.23	36.90	39.77	39.20	39.67
50-54	31.66	33.78	32.59	35.10	35.01	35.05
55-59	27.63	29.22	28.36	30.61	30.73	30.67
60-64	23.56	24.82	24.34	26.19	26.83	26.41
65-69	19.65	20.50	20.53	21.98	22.88	22.12
70-74	15.99	16.79	16.92	18.09	19.48	18.07
75-79	12.79	13.41	13.75	14.72	16.36	14.63
80-85	9.67	10.40	10.94	12.00	13.60	11.61
85+	8.44	8.09	10.37	10.61	13.29	9.55

ที่มา : กลุ่มงานพัฒนายุทธศาสตร์สาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต

อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย เพศชาย 71.9 ปี เพศหญิง 78.8 ปี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,2550)

- สาเหตุการป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา

สาเหตุการป่วยด้วยโรคทางระบาดวิทยาในภูเก็ต ปี 2555 ถึงพ.ศ. 2557 มีแนวโน้มดีขึ้นในเขตอำเภอเมืองและอำเภอกะทู้ ยกเว้นโรคตาแดง ที่มีอัตราเพิ่มขึ้นทั้ง 3 อำเภอ คิดเป็นอัตราป่วย 562.75 ต่อแสนประชากร ส่วนโรคไข้หวัดใหญ่มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งอำเภอเมืองและอำเภอกะทู้ สำหรับอัตราป่วยในกลุ่มโรคที่ติดต่อโดยยุงเป็นพาหะลดลง ได้แก่ ไข้เลือดออก และโรคมาลาเรีย มีอัตราป่วยลดลงทั้ง 3 อำเภอ คิดเป็นอัตราป่วย 202.55 และ 3.60 ต่อแสนประชากร ตามลำดับ

ตารางเปรียบเทียบ จำนวนและอัตราป่วยต่อแสนประชากรด้วยโรคที่เฝ้าระวัง 10 อันดับโรคแยกรายอำเภอ ปี พ.ศ.2555 ถึง พ.ศ.2557

โรค	ปี 2555			ปี 2556			ปี 2557			ปี 2557
	อ.เมือง จำนวน(อัตรา)	อ.กะทู้ จำนวน(อัตรา)	อ.กลาง จำนวน (อัตรา)	อ.เมือง จำนวน(อัตรา)	อ.กะทู้ จำนวน(อัตรา)	อ.กลาง จำนวน(อัตรา)	อ.เมือง จำนวน(อัตรา)	อ.กะทู้ จำนวน(อัตรา)	อ.กลาง จำนวน (อัตรา)	จังหวัด อัตรา
1. อุจจาระร่วง	6,718 (3,053.30)	3,908 (7,850.70)	3,073 (3,524.28)	6,224 (2,750.88)	4,596 (8,913.71)	2,339 (2,591.75)	4,422 (1,944.19)	4,049 (7,795.83)	1,907 (2,077.75)	10,378 (2,796.05)
2. ไข้/ไข้ไม่ทราบสาเหตุ	212 (96.35)	1,285 (2,581.41)	1,967 (2,255.86)	268 (118.45)	1,799 (3,489.07)	2,715 ()	167 (73.42)	885 (1,703.95)	2,236 (2,436.21)	3,288 (885.85)
3. ไข้เลือดออก	205 (93.17)	84* (168.75)	73 (83.72)	973 (430.05)	341 (661.35)	760 (842.12)	432 (189.93)	127 (244.52)	172 (187.40)	731 (196.95)
4. ไข้หวัดใหญ่	661 (300.42)	229 (460.03)	304 (348.64)	553 (244.41)	130 (252.13)	353 (391.14)	596 (262.04)	156 (300.36)	343 (373.71)	1,095 (295.02)
5. ตาแดง	176 (79.99)	378 (759.36)	404 (463.33)	171 (75.58)	345 (669.11)	257 (284.77)	861 (378.55)	412 (793.25)	758 (825.87)	2,031 (547.19)
6. ปอดบวม	389 (176.80)	107 (214.95)	309 (354.38)	311 (137.46)	107 (207.52)	279 (309.15)	282 (123.98)	136 (261.85)	358 (390.05)	776 (209.07)
7. สุกใส	463 (210.43)	143 (287.27)	231 (264.92)	364 (160.88)	35 (67.88)	259 (286.99)	191 (83.92)	47 (90.49)	245 (266.94)	483 (130.13)
8. อาหารเป็นพิษ	156 (70.90)	30 (60.27)	11 (12.62)	114 (50.39)	30 (58.18)	7 (7.76)	7 (3.08)	6 (11.55)	1 (1.09)	14 (3.77)
9. ท้องในเทียม	61 (27.72)	12 (24.11)	9 (10.32)	23 (10.17)	7 (13.58)	11 (12.19)	9 (3.96)	1 (1.93)	4 (4.36)	14 (3.77)
10. ไข้มาลาเรีย	32 (14.54)	7 (14.06)	10 (11.47)	15 (6.63)	9 (17.46)	16 (17.73)	6 (2.64)	3 (5.78)	4 (4.36)	13 (3.50)

หมายเหตุ * คือ ตาย 1 คน ปี 2556 ส่วนจำนวนประชากร ปี 2557 อำเภอเมือง 227,447 คน อำเภอกะทู้ 51,938 คน อำเภอกลาง 91,782 คน

ตารางข้อมูลเฉพาะโรค ที่เป็นสาเหตุการตาย ปี พ.ศ. 2554-2557 รายเพศ

รหัสโรค	ปี พ.ศ. 2555			ปี พ.ศ. 2556			ปี พ.ศ. 2557		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
คน(อัตราต่อแสนปชก.)									
วัณโรค A15-19	14(8.20)	7(3.68)	21(5.82)	8(4.58)	4(2.05)	12(2.05)	12(6.70)	8(4.02)	20(5.29)
เบาหวานE10-14	5(2.93)	10(5.26)	15(4.16)	11(6.29)	13(6.68)	24(6.49)	9(5.02)	11(5.52)	20(5.29)
ความดันสูงI10-15	3(1.76)	2(1.05)	5(1.39)	9(5.15)	7(3.60)	16(4.33)	6(3.35)	3(1.51)	9(2.38)
หลอดเลือดหัวใจI20-25	33(19.32)	28(17.73)	61(16.90)	49(28.03)	27(13.87)	76(20.57)	48(26.78)	29(14.56)	77(20.35)
มะเร็งเต้านมC50	-	22(11.57)	22(6.10)	-	18(9.25)	18(4.87)	-	15(7.53)	15(3.96)
มะเร็งปากมดลูกC53	-	7(3.68)	7(1.94)	-	7(3.60)	7(1.89)	-	13(6.53)	13(3.44)
หลอดเลือดสมองI60-69	44(25.77)	21(11.04)	65(18.01)	53(30.32)	45(23.11)	98(26.52)	44(24.55)	28(14.06)	72(19.03)
ไข้ไวรัสที่แมลงนำพา A90-99	2(1.17)	2(1.05)	4(1.11)	0(0)	5(2.57)	5(1.35)	2(1.12)	1(0.50)	3(0.79)
ไตวายN17-19	10(5.86)	10(5.26)	20(5.54)	10(5.72)	9(4.62)	19(5.14)	10(5.58)	19(9.54)	29(7.66)
จิตเวชF0-99	0(0)	0(0)	0(0)	0(0)	0(0)	0(0)	1(0.56)	1(0.50)	2(0.53)
ตายทั้งหมด	961	687	1,648	924	652	1,576	929	717	1,646
ชาย:หญิง			1.40			1.42			1.3
อัตรา/แสน	562.76	361.31	456.63	528.52	334.88	426.50	518.40	360.04	435.03
ประชากรจังหวัดภูเก็ต	170,766	190,139	360,905	174,827	194,695	369,522	179,221	199,143	378,364

ที่มา : มรณบัตร กระทรวงมหาดไทย / สำนักงาน

ตารางข้อมูลเฉพาะโรค ที่เป็นสาเหตุการการป่วยของผู้ป่วยนอก รายสถานบริการรัฐ ปีงบประมาณ 2555-2557

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.กลาง			รวมจังหวัด		
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัณโรค งบ55	2,424	1,297	3,721	1,123	724	1,847	344	134	478	3,891	2,155	6,046
งบ56	2,143	1,237	3,380	1,296	413	1,709	381	151	532	3,820	1,801	5,621
งบ57	2,150	1,474	3,624	854	638	1,492	353	91	444	3,357	2,203	5,560
เบาหวาน งบ55	11,751	17,251	29,002	2,309	3,725	6,034	2,498	5,641	8,139	16,558	26,617	43,175
งบ56	10,639	15,676	26,315	2,593	3,682	6,275	2,281	5,110	7,391	15,513	24,468	39,981
งบ57	9,968	15,030	24,998	2,915	3,805	6,720	2,292	5,255	7,547	15,175	24,090	39,265
ความดันโลหิตสูง												
งบ55	14,582	19,615	34,197	2,622	3,662	6,284	4,484	6,786	11,270	21,688	30,063	51,751
งบ56	12,559	16,876	29,435	2,767	3,740	6,507	3,733	5,669	9,402	19,059	26,285	45,344
งบ57	10,797	14,934	25,731	2,845	3,956	6,801	4,097	5,985	10,082	17,739	24,875	42,614
หลอดเลือดหัวใจ												
งบ55	2,625	1,254	3,879	75	38	113	115	40	155	2,815	1,332	4,147
งบ56	2,878	1,113	3,991	71	24	95	137	41	178	3,086	1,178	4,264
งบ57	2,894	1,111	4,005	74	25	99	145	46	191	3,113	1,182	4,295

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.กลาง			รวมจังหวัด		
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
มะเร็งเต้านมงบ55		1,269	1,269		7	7		6	6		1,282	1,282
งบ56		1,396	1,396		2	2		2	2		1,400	1,400
งบ57		1,522	1,522		2	2		0	0	-	1,524	1,524
มะเร็งปากมดลูก												
งบ55		380	380		4	4		3	3		387	387
งบ56		345	345		5	5		9	9		359	359
งบ57		203	203		0	0		3	3	-	206	206
หลอดเลือดสมอง												
งบ55	4,862	3,940	8,802	44	29	73	130	129	259	5,036	4,098	9,134
งบ56	4,363	3,196	7,559	43	28	71	185	105	290	4,591	3,329	7,920
งบ57	3,042	2,141	5,183	64	27	91	174	153	327	3,280	2,321	5,601
ไข้จากไวรัสที่แมลงนำมา												
งบ55	396	387	783	332	308	640	227	209	436	955	904	1,859
งบ56	944	913	1,857	248	218	466	986	961	1,947	2,178	2,092	4,270
งบ57	358	405	763	99	98	197	313	268	581	770	771	1,541

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.กลาง			รวมจังหวัด		
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไทรเวาย งบ55	11,062	15,083	26,145	546	1,844	2,390	545	1,649	2,194	12,153	18,576	30,729
งบ56	10,745	15,768	26,513	376	1,740	2,116	566	1,714	2,280	11,687	19,222	30,909
งบ57	7,535	13,110	20,645	402	1,628	2,030	567	1,786	2,353	8,504	16,524	25,028
จิตเวช งบ55	8,246	7,054	15,300	62	74	136	148	163	311	8,456	7,291	15,747
งบ56	12,670	9,108	21,778	84	79	163	169	174	343	12,923	9,361	22,284
งบ57	16,363	10,323	26,686	59	88	147	448	396	844	16,870	10,807	27,677
ผู้รับบริการทั้งหมด งบ55	316,320	403,209	719,529	55,585	75,225	130,810	61,725	77,566	139,291	433,630	556,000	989,630
งบ56	306,070	393,357	699,427	50,225	72,870	123,095	64,543	79,768	144,311	420,838	545,995	966,833
งบ57	306,220	375,018	681,238	45,403	69,406	114,809	68,323	85,634	153,957	19,946	530,058	950,004

ที่มา : 12 แพ้ม

ตารางข้อมูลเฉพาะโรค ที่เป็นสาเหตุการป่วยของผู้ป่วยใน จำแนกรายสถานบริการรัฐ ปีงบประมาณ 2555-2557

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.ถลาง			รวมจังหวัด			
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
วัณโรค	งบ55	139	55	194	16	1	17	31	10	41	186	66	252
	งบ56	123	64	187	9	5	14	19	11	30	151	80	231
	งบ57	146	71	217	9	5	14	15	5	20	170	81	251
เบาหวาน	งบ55	145	187	332	20	29	49	55	115	170	220	331	551
	งบ56	153	153	306	17	26	43	43	55	98	213	234	447
	งบ57	111	160	271	17	24	41	44	66	110	172	250	422
ความดันโลหิตสูง													
	งบ55	53	81	134	19	25	44	21	38	59	93	144	237
	งบ56	59	77	136	19	21	40	21	31	52	99	129	228
	งบ57	42	65	107	13	17	30	30	38	68	85	120	205
หลอดเลือดหัวใจ													
	งบ55	352	203	555	12	9	21	41	21	62	405	233	638
	งบ56	316	184	500	15	4	19	27	20	47	358	208	566
	งบ57	386	181	567	15	6	21	11	13	24	412	200	612

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.กลาง			รวมจังหวัด		
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
มะเร็งเต้านมงบ55		144	144		0	0		2	2		146	146
งบ56		123	123		1	1		2	2		126	126
งบ57		122	122		3	3		0	0	0	125	125
มะเร็งปากมดลูก												
งบ55		37	37		0	0		0	0		37	37
งบ56		73	73		5	5		3	3	-	81	81
งบ57		40	40		7	7		3	3	0	50	50
หลอดเลือดสมอง												
งบ55	456	338	794	6	3	9	8	4	12	470	345	815
งบ56	414	268	682	5	5	10	3	7	10	422	280	702
งบ57	426	274	700	18	8	26	13	6	19	457	288	745
ไข้จากไวรัสที่แมลงนำมา												
งบ55	571	546	1117	85	130	215	107	111	218	763	787	1,550
งบ56	785	727	1,512	60	83	143	278	322	600	1,123	1,132	2,255
งบ57	356	333	689	26	38	64	75	63	138	457	434	891

โรค	รพ.วชิระภูเก็ต			รพ.ป่าตอง			รพ.ถลาง			รวมจังหวัด		
(ครั้ง)	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ไทรเวียง												
งบ55	596	1093	1689	23	56	79	58	103	161	677	1,252	1,929
งบ56	607	1,001	1,608	7	35	42	48	128	176	662	1,164	1,826
งบ57	561	1031	1592	8	36	44	55	112	167	624	1179	1803
จิตเวช												
งบ55	91	106	197	2	15	17	1	0	1	94	121	215
งบ56	179	96	275	11	11	22	26	7	33	216	114	330
งบ57	178	89	267	5	14	19	20	5	25	203	108	311
ผู้รับบริการทั้งหมด												
งบ55	17,460	22,348	39,808	1,971	2,579	4,550	2,949	3,491	6,440	22,380	28,418	50,798
งบ56	16,513	20,899	37,412	1,593	2,182	3,775	3,074	3,660	6,734	21,180	26,741	47,921
งบ57	16,297	20,668	36,965	1,250	1,750	3,000	2,535	3,185	5,720	20,082	25,603	45,685

ที่มา : 12 แฟ้ม

4) ด้านการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชน รวมทั้งการจัดการศึกษาสถานศึกษา สังกัดอื่น ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดในจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 59 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดสพ.ภูเก็ต จำนวน 49 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดสพม.14 จำนวน 7 แห่ง

โรงเรียนสังกัดการศึกษาพิเศษ จำนวน 3 แห่ง

สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 23 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดเทศบาล จำนวน 17 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 5 แห่ง

โรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 แห่ง

สังกัดอาชีวศึกษา จำนวน 4 แห่ง

สังกัดอุดมศึกษา จำนวน 2 แห่ง

สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 182 แห่ง

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน 4 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดเอกชน(ในระบบ) จำนวน 31 แห่ง

โรงเรียนในสังกัดเอกชน(นอกระบบ) จำนวน 147 แห่ง

จำแนกได้ดังนี้

ประเภทเสริมสร้างทักษะชีวิต จำนวน 1 แห่ง

ประเภทวิชาชีพ จำนวน 95 แห่ง

ประเภทศิลปะ ดนตรีและกีฬา จำนวน 13 แห่ง

ประเภททววิชา จำนวน 37 แห่ง

ประเภทสอนศาสนา จำนวน 1 แห่ง

การศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน 21 ครอบครัว นักเรียน จำนวน 26 ราย

ตารางข้อมูลจำนวนนักเรียน จำนวนครู ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สังกัด	อ.เมือง			อ.กะทู้			อ.ถลาง		
	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน นักเรียน	จำนวน ครู
สพป.	17	9208	491	5	1532	106	27	7261	476
สพม.14	3	8177	458	1	1034	50	3	2271	153
การศึกษา พิเศษ	-	-	-	2	1207	85	1	287	44

จำแนกตามระดับการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2558

สัดส่วน(ร้อยละ)ของนักเรียนนักศึกษาสถานศึกษาเอกชน:รัฐ

ระดับการศึกษา	จำนวนนักเรียน สถานศึกษาเอกชน	จำนวนนักเรียน สถานศึกษาของรัฐ	จำนวนนักเรียนของ สถานศึกษาอปท.	สัดส่วนของนักเรียน เอกชน: นักเรียนรัฐ: อปท.
ก่อนประถมศึกษา	5397	2994	2396	50:28:22
ประถมศึกษา	8938	13144	11143	27:40:33
มัธยมศึกษาตอนต้น	2824	8848	3259	19:59:22
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1973	5491	596	24:68:8

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ณ พ.ศ. 2558

ข้อมูลบุคลากร

จำนวนครู

ที่	อำเภอ	จำนวนครู							
		ปี 2555	ครู:นร.	ปี 2556	ครู:นร.	ปี 2557	ครู:นร.	ปี 2558	ครู:นร.
1.	เมือง	317	1:29	315	1:29	335	1:27	343	1:27
2.	กะทู้	60	1:25	62	1:26	62	1:25	66	1:22
3.	ถลาง	266	1:27	264	1:27	282	1:26	297	1:25
รวม		643	1:28	641	1:28	679	1:27	706	1:25

จำนวนนักเรียน

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			
	ปีการศึกษา 2555	ปีการศึกษา 2556	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558
อนุบาล 1	1,492	1,486	1,432	1,474
อนุบาล 2	1,667	1,575	1,529	1,527
รวม	3,159	3,061	2,961	3,001
ประถมศึกษาปีที่ 1	2,127	2,234	2,221	2,249
ประถมศึกษาปีที่ 2	2,042	2,038	2,106	2,124
ประถมศึกษาปีที่ 3	1,959	2,077	2,041	2,071
ประถมศึกษาปีที่ 4	2,134	1,979	2,099	2,033
ประถมศึกษาปีที่ 5	2,081	2,139	2,017	2,110
ประถมศึกษาปีที่ 6	2,202	2,066	2,156	2,035
รวม	12,545	12,533	12,640	12,622

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน			
	ปีการศึกษา 2555	ปีการศึกษา 2556	ปีการศึกษา 2557	ปีการศึกษา 2558
มัธยมศึกษาปีที่ 1	806	900	867	823
มัธยมศึกษาปีที่ 2	651	762	790	774
มัธยมศึกษาปีที่ 3	645	592	663	693
รวม	2,102	2,254	2,320	2,290
มัธยมศึกษาปีที่ 4	32	42	31	19
มัธยมศึกษาปีที่ 5	38	17	31	27
มัธยมศึกษาปีที่ 6	17	36	18	32
รวม	87	95	80	78
รวมทั้งสิ้น	17,893	17,943	18,001	17,991

ข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555-2557

กลุ่มสาระวิชา	ปีการศึกษา		
	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
ภาษาไทย	42.09	49.01	50.40
คณิตศาสตร์	35.51	33.87	40.71
วิทยาศาสตร์	45.51	41.87	49.17
เฉลี่ยทุกกลุ่มสาระ	41.04	41.58	46.76

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 2 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2555-2557

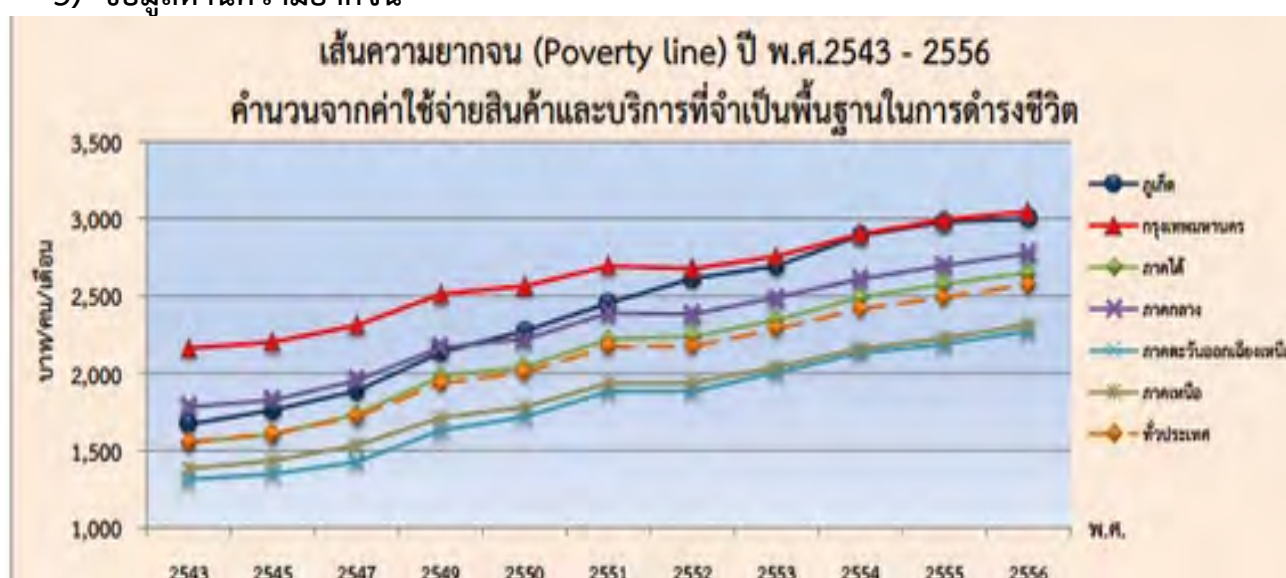
กลุ่มสาระวิชา	ปีการศึกษา		
	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
ภาษาไทย	44.99	44.51	44.65
คณิตศาสตร์	33.74	37.99	35.44
วิทยาศาสตร์	35.51	35.74	40.07
สังคมศึกษา	44.45	36.27	48.03
ภาษาอังกฤษ	35.08	32.61	33.43

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2555-2557

กลุ่มสาระวิชา	ปีการศึกษา		
	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557
ภาษาไทย	52.72	41.55	33.18
คณิตศาสตร์	25.04	21.78	25.39
วิทยาศาสตร์	31.92	33.98	34.06
สังคมศึกษา	44.48	36.09	45.52
ภาษาอังกฤษ	26.20	27.56	24.81

5) ข้อมูลด้านความยากจน

เส้นความยากจน (Poverty line) ปี พ.ศ.2543 - 2556

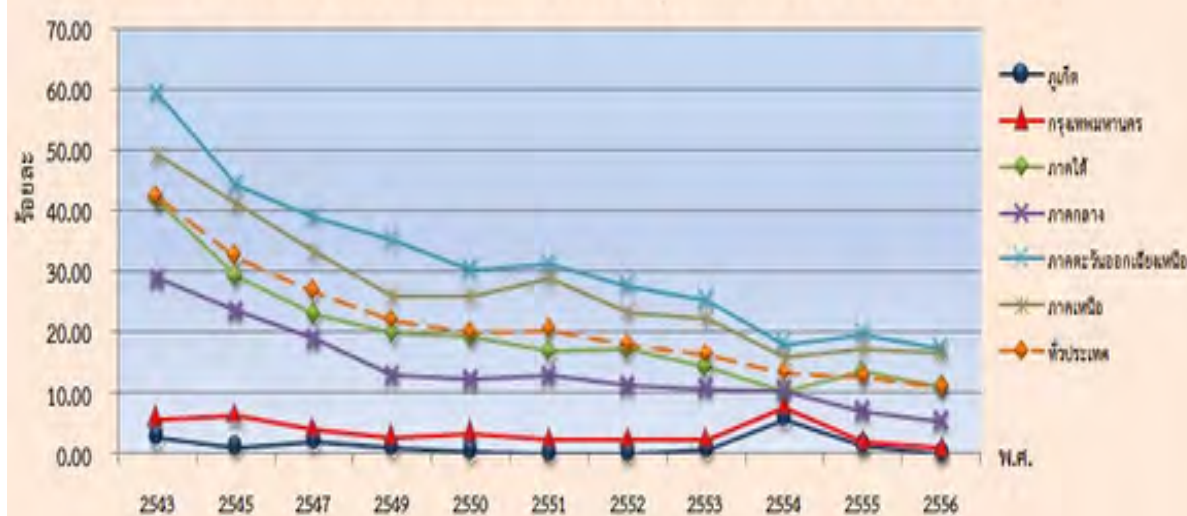
ปี พ.ศ.	2543	2545	2547	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
ภูเก็ต	1,669	1,761	1,885	2,135	2,274	2,453	2,614	2,694	2,892	2,978	3,001
กรุงเทพมหานคร	2,161	2,200	2,309	2,512	2,565	2,694	2,676	2,756	2,901	2,994	3,047
ภาคใต้	1,550	1,605	1,733	1,979	2,042	2,219	2,239	2,344	2,492	2,577	2,651
ภาคกลาง	1,781	1,825	1,952	2,165	2,220	2,390	2,382	2,490	2,610	2,696	2,775
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,312	1,346	1,427	1,630	1,717	1,882	1,883	2,005	2,130	2,188	2,273
ภาคเหนือ	1,383	1,433	1,533	1,712	1,782	1,936	1,938	2,040	2,160	2,226	2,314
ทั่วประเทศ	1,555	1,606	1,719	1,934	2,006	2,172	2,174	2,285	2,415	2,492	2,572

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะทางสังคม (สศช.)

หมายเหตุ : เส้นความยากจน (Poverty line) เป็นเครื่องมือสำหรับใช้วัดภาวะความยากจน โดยคำนวณจากต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายของปัจเจกบุคคลในการได้มาซึ่งอาหาร

สินค้าและบริการที่จำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต

สัดส่วนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ปี พ.ศ. 2543 - 2556

สัดส่วนคนจนเมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ปี พ.ศ. 2543 - 2556

ปี พ.ศ.	2543	2545	2547	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556
ภูเก็ต	2.57	1.19	1.89	0.93	0.30	0.09	0.00	0.60	5.79	1.41	0.00
กรุงเทพมหานคร	5.86	6.35	4.07	2.88	3.51	2.33	2.36	2.25	7.74	1.91	1.06
ภาคใต้	41.70	29.20	22.89	19.84	19.33	16.77	17.03	14.24	10.12	13.32	10.96
ภาคกลาง	28.75	23.42	18.80	12.85	12.15	12.83	11.18	10.77	10.36	6.94	5.40
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	59.28	44.16	38.97	35.32	30.24	31.19	27.71	25.26	18.11	19.79	17.37
ภาคเหนือ	49.08	41.03	33.29	26.11	25.99	29.05	23.38	22.33	16.09	17.40	16.76
ทั่วประเทศ	42.33	32.44	26.76	21.94	20.04	20.43	17.88	16.37	13.22	12.64	10.94

ที่มา : ข้อมูลจากการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ประมวลผลโดย สำนักพัฒนาฐานข้อมูลและตัวชี้วัดภาวะทางสังคม (สสช.)

หมายเหตุ : สัดส่วนคนจน คำนวณจากจำนวนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคต่ำกว่าเส้นความยากจนหารด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด คูณด้วย 100

2.3 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ

▪ ทรัพยากรทางทะเล

แนวชายฝั่งทะเลของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่าง ๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยามีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของกิจกรรมต่างๆ บริเวณชายฝั่ง และมีการนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์อย่างฟุ่มเฟือย ขาดความระมัดระวังและไม่คำนึงถึงความสามารถในการรองรับจนก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในด้านปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากร

▪ ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ตที่มีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลัก คือ การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว รวมทั้งปัญหาในเรื่องการกัดเซาะชายฝั่ง โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีการกัดเซาะอย่างรุนแรงในบริเวณหาดเล้ง บ้างบางเทา อำเภอลาไมซึ่งมีระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร และพื้นที่ที่มีน้ำกัดเซาะปานกลาง ในบริเวณอ่าวปอ บ้านบางแร่ อำเภอลาไมซึ่งมีระยะทางประมาณ 1.5 กิโลเมตร

▪ ทรัพยากรป่าไม้

ป่าชายเลนที่มีประกาศให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 7 ป่า มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 19,342.0 ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ป่าชายเลนบางส่วน ที่มิได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื่องจากการประกาศเขตป่าสงวนแห่งชาติ ครอบครัวไม่ถึง หรือป่าบางแปลงยังมิได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติทั้งแปลงมีอยู่ 7 แปลง พื้นที่รวม 8,020.50 ไร่ โดยกำหนดไว้เป็นเขตป่าไม้ถาวร พื้นที่ป่าถาวรเหล่านี้ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณโดยรอบแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ยกเว้นป่าเลนคลองมุดงเพียงแห่งเดียวที่เป็นป่าไม้ถาวรทั้งแปลง) การกำหนดเขตของพื้นที่มีเพียงในแผน

ที่ระหว่าง 1 : 50,000 โดยไม่มีการสำรวจจริงวัดกำหนดจุดในพื้นที่จริงทำให้ในปัจจุบัน พื้นที่ส่วนใหญ่ถูกบุกรุกถือครอง และเปลี่ยนสภาพไปจนเกือบหมดแล้ว ทางราชการจึงได้แก้ปัญหาโดยการขุดคลองรอบป่าชายเลนทุกแปลง เพื่อให้ราษฎรทราบแนวเขตอย่างชัดเจน ป้องกันการบุกรุกและการอ้างไม่รู้แนวเขตป่าชายเลนอีกต่อไป

2) ด้านสิ่งแวดล้อม

■ สถานการณ์และประเด็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

จังหวัดภูเก็ต มีความหลากหลายของลักษณะภูมิประเทศและระบบนิเวศชายฝั่ง ซึ่งก่อให้เกิดความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ มากมาย ตลอดแนวด้านตะวันตกของเกาะจะเป็นแนวยาวหาดทรายยาว มีแหล่งปะการังที่สวยงามสมบูรณ์ อุดมไปด้วยสัตว์น้ำนานาชนิด ชายฝั่งทะเล ด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ตจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้มาชื่นชมความงามของหาดทราย ดำน้ำดูปะการัง สัตว์น้ำทะเลที่หลากหลายแปลกตาและชมธรรมชาติที่ยังคงความร่มรื่นสวยงาม เป็นแหล่งเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดและของประเทศไทยด้วยส่วนทางด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ตสภาพภูมิประเทศจะแตกต่างไป มีลักษณะเป็นป่าชายเลนหรือป่าโกงกาง เป็นส่วนใหญ่ พื้นที่ตามแนวชายฝั่งเป็นที่ราบลุ่มที่มีน้ำทะเลท่วมถึง แนวฝั่งของเกาะภูเก็ตบริเวณนี้ส่วนใหญ่จะประกอบธุรกิจเลี้ยงกุ้ง เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลชายฝั่ง และทำการประมงชายฝั่ง จัดเป็นแหล่งธุรกิจการเพาะเลี้ยงกุ้ง สัตว์น้ำอื่นๆ รวมทั้งการทำประมงชายฝั่งที่มีมูลค่า โดยรวมค่อนข้างสูงมากเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ อย่างรวดเร็วเพื่อรองรับการขยายตัวของการท่องเที่ยว ธุรกิจการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งอื่นๆ รวมทั้งการทำประมง เป็นสาเหตุให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยเฉพาะน้ำชายฝั่งที่มีแนวโน้มของความเสื่อมโทรมที่เป็นผลกระทบต่อเนื่องไปยังทรัพยากรในระบบนิเวศชายฝั่งอื่นๆ เช่น ปะการัง ภูเขาทะเล ป่าชายเลน ตลอดจนผลผลิตเบื้องต้นในทะเลและสัตว์น้ำต่าง ๆ

■ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม

การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เป็นกลไกหนึ่งที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในมาตรา 43, 44 และ 45 โดยมีเจตนารมณ์เพื่อการป้องกัน สงวน บำรุง รักษา คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ได้อย่างสมดุลตามธรรมชาติและคงความสมบูรณ์เพื่ออนุชนรุ่นหลังได้ใช้ต่อไปในอนาคต รวมทั้ง แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น ๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี จึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2553

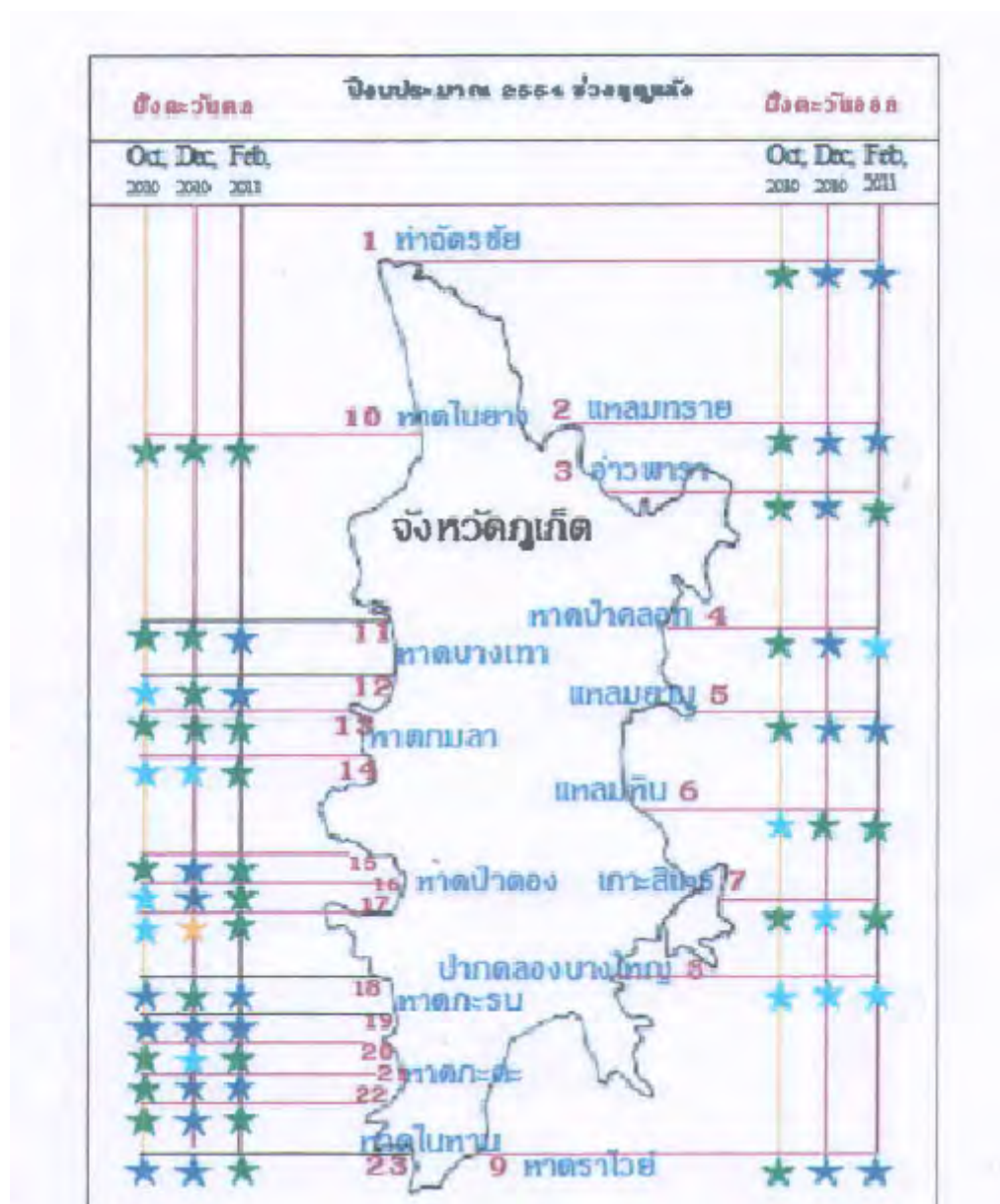
■ สถานการณ์คุณภาพน้ำชายฝั่งทะเล

จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์และมีความสวยงามแห่งหนึ่งในประเทศไทย ในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ทำให้มีการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างมากเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดความพึงพอใจและเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งการกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชุมชนจนถึงระดับประเทศ จากการพัฒนาดังกล่าว ทำให้มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากไม่มีการจัดการที่ดีพอ เช่น การเสื่อมโทรมของแนวปะการังในพื้นที่

แหล่งน้ำที่ได้รับความนิยม คุณภาพน้ำทะเลที่แย่ลงจากน้ำเสียที่ถูกปล่อยลงบริเวณชายฝั่งทะเล ซึ่งส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว อาจส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวไม่มีความยั่งยืน โดยเฉพาะในพื้นที่ชายหาดท่องเที่ยวที่มีความสำคัญและเป็นปัญหา เพื่อก่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดภูเก็ต และยังคงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่งที่มีอยู่ให้คงความสวยงามและอุดมสมบูรณ์ตลอดไป สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเล และป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จึงเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบสภาวะคุณภาพน้ำชายฝั่งทะเลในพื้นที่รอบเกาะภูเก็ต ทำให้ทราบถึงสภาวะคุณภาพน้ำเพื่อการดูแลและจัดการ พร้อมทั้งการแก้ไขได้อย่างทันที่ การศึกษาคุณภาพน้ำชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ต ดำเนินการเก็บตัวอย่างคุณภาพน้ำบริเวณชายฝั่งรอบเกาะภูเก็ตจำนวน 23 สถานี ปีละ 6 ครั้ง (ทุก 2 เดือน) ในเดือน ต.ค. และ ธ.ค. 2551 เดือน ก.พ. เม.ย. มิ.ย. และ ส.ค. 2552 โดยพื้นที่ชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ตมีการใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ทั้งการท่องเที่ยว ที่อยู่อาศัย ทำเทียบเรือและสะพานปลา โดยฝั่งตะวันตกของส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ท่องเที่ยว สถานประกอบการ และชุมชน จากการศึกษาคุณภาพน้ำเมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่าฝั่งตะวันตกมีสถานะค่อนข้างดีกว่าฝั่งตะวันออก เนื่องจากพบสถานะพอใช้บางสถานีเท่านั้น ส่วนฝั่งตะวันออกพบสถานะพอใช้เกือบทุกสถานี แต่ปัจจัยคุณภาพน้ำที่เป็นปัญหามีความแตกต่างกันตามลักษณะพื้นที่และการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณารายปีตามช่วงฤดูกาลพบว่า ช่วงฤดูแล้งมีสถานะดีมาก มากกว่าช่วงฤดูฝน โดยช่วงฤดูฝนมักเปลี่ยนสถานะเป็นดี เมื่อพิจารณาค่าคุณภาพน้ำพบว่าช่วงฤดูฝนมักมีปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนค่อนข้างสูง นอกจากนี้พบปริมาณแบคทีเรียและตะกอนค่อนข้างสูงในบางพื้นที่ เมื่อพิจารณารายสถานีพบสถานะคุณภาพน้ำฝั่งตะวันตกของเกาะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมากและดี พบสถานะพอใช้ในบางบริเวณ ได้แก่ หาดกมลา หาดป่าตอง และหาดกะตะตอนใต้ ซึ่งสอดคล้องกับปี 2551 ในช่วงต้นฤดูแล้งของปี 2551 ซึ่งเป็นช่วงที่เริ่มฤดูกาลท่องเที่ยวพบสถานะพอใช้ในพื้นที่หาดป่าตอง เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำพบว่าปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนและปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูง และพบสถานะเสื่อมโทรมบริเวณหาดกมลา เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำพบว่าปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงเกินมาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล และมีปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนและฟอสฟอรัสสูง และช่วงฤดูฝน (เดือน เม.ย. มิ.ย. และ ส.ค. 2552) พบสถานะพอใช้ทั้ง 3 พื้นที่ ได้แก่ หาดกมลา หาดป่าตอง และหาดกะตะ เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำบริเวณหาดกมลามีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงถึงสูงเกินมาตรฐาน และมีสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูง หาดป่าตองพบปริมาณสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูง ส่วนหาดกะตะพบปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงเกินมาตรฐาน ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็มีแหล่งกำเนิดจากแผ่นดิน โดยพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นที่เป็นปัญหาต่างมีคลองรวบรวมน้ำทิ้งเชื่อมต่อกับแนวชายฝั่งทะเลที่มีการปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ชายฝั่งทะเล และเป็นพื้นที่ท่องเที่ยว มีสถานประกอบการ รีสอร์ท ร้านอาหาร รวมทั้งชุมชนอยู่อย่างหนาแน่น ส่งผลถึงปริมาณน้ำทิ้งจำนวนมากที่มีปริมาณสารอาหารและแบคทีเรียสูง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนซึ่งมีฝนตกมากอาจเนื่องมาจากการชะล้างน้ำเสียจากแผ่นดินลงสู่บริเวณชายฝั่งทะเล เมื่อเปรียบเทียบในพื้นที่และช่วงเวลาเดียวกันพบว่ามีสถานะคุณภาพน้ำแย่ลงกว่าในปีงบประมาณ 2551 โดยเฉพาะในพื้นที่หาดกมลาและกะตะ ซึ่งปีที่ผ่านมาเริ่มเห็นปัญหาที่ชัดเจนขึ้น โดยต่างก็เป็นหาดที่ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากขึ้น เนื่องจากสงบและไม่พลุกพล่านเหมือนหาดป่าตอง จึงต้องมีการดูแลและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดมากขึ้น โดยผลการศึกษาในปีงบประมาณ 2552 มีความสอดคล้องกับปีงบประมาณ 2550 และ 2551 ทั้งในด้านของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่หาดป่าตอง หาดกะตะ และหาดกมลา รวมทั้งช่วงเวลาการเกิดดังกล่าว ซึ่งต้องมีการติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่องต่อไป

ส่วนสถานะคุณภาพน้ำบริเวณฝั่งตะวันออกของเกาะส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีและพอใช้ พบสถานะพอใช้บริเวณหาดป่าคลอก แหลมหิน เกาะสีเห่ และปากคลองบางใหญ่ ซึ่งพบสถานะเสื่อมโทรมด้วยในเดือนตุลาคม 2551 และเดือนมิถุนายน 2552 เมื่อพิจารณาปัจจัยคุณภาพน้ำบริเวณหาดป่าคลอกพบว่ามีปริมาณตะกอนแขวนลอยและสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูง เช่นเดียวกับบริเวณแหลมหินและเกาะสีเห่ นอกจากนี้ยัง

พบปริมาณแบคทีเรียสูงถึงสูงเกินมาตรฐานที่สถานีแหลมหิน ส่วนปากคลองบางใหญ่พบปริมาณแบคทีเรียสูงเกินมาตรฐาน รวมทั้งสารอาหารประเภทไนโตรเจนสูงมาก ทำให้มีสถานะเสื่อมโทรม และยังพบตะกอนแขวนลอยสูงเกือบทั้งปี โดยรวมฝั่งตะวันออกพบพื้นที่ที่เป็นปัญหาหลักได้แก่ หาดปากลอก แหลมหิน เกาะสีเฮอร์ และปากคลองบางใหญ่ และปัจจัยคุณภาพน้ำที่ควรเฝ้าระวังได้แก่ สารอาหารและแบคทีเรีย ซึ่งมีแหล่งที่มาจากน้ำทิ้งจากฝั่งสูงสู่ทะเล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชุมชน ร้านอาหาร บริเวณปากคลองบางใหญ่เป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งแหล่งใหญ่จากชุมชนเมืองภูเก็ตผ่านคลองบางใหญ่ ทำให้พื้นที่ดังกล่าวมีปัญหาในด้านสิ่งแวดล้อมชายฝั่ง พบการสะสมของสาหร่ายสีเขียวบ่อครั้ง ซึ่งใช้สารอาหารในน้ำและปัจจัยที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตอื่น ๆ ทำให้สาหร่ายเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน ตั้งแต่เดือน พ.ค. ถึง ส.ค. 2552 พบการสะสมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังพบการสะสมของแพลงก์ตอนพืชชนิด *Noctiluca scintillant* ตลอดแนวชายฝั่งด้านตะวันออกช่วงเดือนมิถุนายน 2552 ซึ่งช่วงนั้นมีพายุฝนตกหนัก อาจมีการชะล้างของสารอาหารลงบริเวณชายฝั่งในปริมาณมาก ประกอบกับปัจจัยอื่น ๆ ที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต จึงเกิดการสะสมจำนวนมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าพบการสะสมเช่นเดียวกันจากการออกภาคสนามบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันในเดือนพฤษภาคม 2552 ซึ่งเป็นช่วงเดือนที่ใกล้เคียงกัน อาจมีการสะสมต่อเนื่องตลอดแนวชายฝั่งในช่วงฤดูฝน ประมาณเดือน พ.ค. – ส.ค. 2552 ซึ่งไม่ได้ตรวจสอบในช่วงเวลาอื่น แต่อย่างไรก็ตามไม่พบปัญหากับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในช่วงดังกล่าว ส่วนปัจจัยตะกอนก็เป็นปัญหาหลักทางฝั่งตะวันออก เนื่องจากลักษณะพื้นที่ฝั่งตะวันออกมีคลื่นลมแรงจึงทำให้น้ำมีความขุ่นสูงจากการศึกษาที่ผ่านมาในปีงบประมาณ 2550 และ 2551 พบพื้นที่ที่มักเกิดปัญหามลพิษ ได้แก่ แหลมหิน เกาะสีเฮอร์ และปากคลองบางใหญ่ ยกเว้นหาดปากลอกซึ่งมีสถานะพอใช้เกือบตลอดปีงบประมาณ 2552 โดยพื้นที่เหล่านี้ต่างเป็นพื้นที่เดิม ๆ ที่มีปัญหาจึงควรเฝ้าระวังและดูแลจัดการน้ำทิ้งและด้านสาธารณสุขในพื้นที่มีประสิทธิภาพเพื่อการบรรเทาปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชายฝั่งดังกล่าว ถึงแม้พื้นที่ฝั่งตะวันออกไม่ใช่พื้นที่สำคัญทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวหลักของภูเก็ต แต่ผลกระทบดังกล่าวอาจส่งถึงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชายฝั่ง ซึ่งมีความสำคัญ ที่มีการใช้ประโยชน์อย่างมาก โดยเฉพาะทรัพยากรสัตว์น้ำ ซึ่งต้องมีการติดตามตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องต่อไป

ภาพแสดงสถานะคุณภาพน้ำชายฝั่งทะเลรอบเกาะภูเก็ต จำนวน 23 สถานี
ปีงบประมาณ 2554

เสื่อมโทรมมาก เสื่อมโทรม พอใช้ ดี ดีมาก
★ ★ ★ ★ ★

■ การประเมินคุณภาพชายหาด

สภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง โดยเฉพาะคุณภาพน้ำทะเลเพื่อการว่ายน้ำ การปนเปื้อนของแบคทีเรียเป็นสิ่งสำคัญที่ให้ความมั่นใจกับนักท่องเที่ยวว่าจะมีความเสี่ยงจากโรคร้ายต่าง ๆ จากการเล่นน้ำทะเล เพื่อความปลอดภัยและเพื่อความมั่นใจต่อนักท่องเที่ยวในการเล่นน้ำทะเล และเพื่อบ่งชี้ระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการประเมินชายหาดแหล่งท่องเที่ยว ตั้งแต่ปี 2545 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบ่งชี้ระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยว ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประเทศของรัฐบาล รวมทั้งสนับสนุนข้อมูลแก่หน่วยงานท้องถิ่นในการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชายหาดท่องเที่ยวให้ดีขึ้น ซึ่งระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาด มีระดับ 5 ระดับ คือ คุณภาพสิ่งแวดล้อมดีมาก (★★★★★) ดี (★★★★) พอใช้ (★★★) ต่ำ (★★) และต่ำมาก (★) ปี 2554 กรมควบคุมมลพิษ ได้ทำการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว ที่เข้าร่วมโครงการ จำนวนถึง 214 หาด ซึ่งจังหวัดภูเก็ตได้เข้าร่วมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 16 หาด และมีผลการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว แสดงดังตาราง (ในปี พ.ศ.2553 ไม่มีการประเมินคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว)

ตารางผลการประเมินคุณภาพชายหาดท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต ปี 2554

ลำดับ	ชื่อหาด	ผลการประเมิน		สรุปผลการประเมิน	
		ปี 2554	ปี 2552	ผลดาว	การพัฒนา
1.	หาดราไวย์	3	3	3	คงเดิม
2.	หาดเกาะเฮ	4	3	4	+1
3.	หาดพลับพลา/ เกาะราชา	4	3	4	+1
4	หาดในหาน	4	3	4	+1
5	หาดไม้ขาว	4	3	4	+1
6	หาดลาหยัน	4	3	4	+1
7	หาดในยาง	4	-	4	-
8	หาดกะรน	4	3	4	+1
9	หาดกะรนน้อย	4	-	4	-
10	หาดกะตะ	4	3	4	+1
11	หาดกะตะน้อย	4	3	4	+1
12	หาดน้อย	3	-	3	-
13	หาดไม้จ้าว	4	-	4	-
14.	หาดป่าตอง	3	3	3	คงเดิม
15.	หาดบ้านเกาะนาคา	3	3	3	คงเดิม
16.	หาดแหลมสิงห์	4	3	4	+1

ที่มา : สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ ชายหาด ณ พ.ศ. 2555

3) สถานการณ์คุณภาพน้ำผิวดิน

▪ คุณภาพคลองบางใหญ่

คลองบางใหญ่ มีต้นกำเนิดบนเทือกเขาภุมลา (น้ำตกกะตุ้) อำเภอกะตุ้ ไหลผ่านสู่อำเภอเมือง ผ่านชุมชนเทศบาลเมืองกะตุ้ เทศบาลตำบลวิชิต เทศบาลนครภูเก็ต มีความยาว 17 กิโลเมตร ความกว้าง 3-5 เมตร ความลึกเฉลี่ย 3 - 4 เมตร

การใช้ประโยชน์แหล่งน้ำ มีการนำน้ำจากคลองบางใหญ่เป็นแหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตเป็นน้ำประปา ในเขตอำเภอกะตุ้ สภาพพื้นที่ริมคลองบางใหญ่ เป็นชุมชนที่อยู่อาศัยร้านค้า สถานประกอบการ หมู่บ้านจัดสรร สนามกอล์ฟ โรงแรมและรีสอร์ท ในเขตอำเภอกะตุ้ ตอนล่างของต้นน้ำมีการปล่อยน้ำทิ้งจากชุมชนที่อยู่อาศัย ร้านค้าลงสู่ลำคลองโดยตรง บางครั้งทำให้น้ำในคลองบางใหญ่มีสีดำคล้ำ ปัจจุบัน เทศบาลเมืองกะตุ้ ได้ดำเนินการจัดการน้ำเสียชุมชน ระยะที่ 1 โดยมีระบบรวบรวมและระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ที่สามารถรองรับน้ำเสียได้วันละ 6,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ในพื้นที่บริการ 17 ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณร้อยละ 50 ของพื้นที่การปกครอง งบประมาณรวม 311.25 ล้านบาท ระบบรวบรวมน้ำเสียของเทศบาลเมืองกะตุ้ เป็นแบบท่อระบายรวม ความยาว 18,000 เมตร มีอาคารดักน้ำเสีย (CSO) จำนวน 7 แห่ง สถานีสูบน้ำเสีย จำนวน 3 สถานี ระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นแบบระบบตะกอนเร่งชนิดคลองวนเวียน (Oxidation Ditch) ปัจจุบันมีน้ำเสียเข้าระบบเฉลี่ย 3,121.00 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

▪ รายงานผลการทดสอบคุณภาพน้ำ (ภาคสนาม)

สถานี BYC 1 บ้านคลองบางทะ ตำบลกะตุ้ อำเภอกะตุ้ จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะของพื้นที่บริเวณจุดเก็บตัวอย่าง พื้นที่โดยรอบเป็นสนามกอล์ฟ ชุมชนที่อยู่อาศัยเขตเทศบาลเมืองกะตุ้ หมู่บ้านจัดสรรฟาร์มสุกร บริเวณจุดเก็บตัวอย่าง มีขอบคอนกรีตกั้นการพังทลายของหน้าดิน ด้านเหนือจุดเก็บตัวอย่างน้ำมีการก่อสร้างหมู่บ้านจัดสรร และแคมป์ที่พักแรงงานต่างด้าว มีโรงขยะอยู่ด้านใต้จุดเก็บ มีหญ้าและพืชน้ำร้อยละ 20-50% ทั่วไป ขณะเก็บตัวอย่าง วันที่ 2 มีนาคม 2553 เวลา 14.30 น. น้ำไหลค่อนข้างเร็ว มีตะกอนน้ำตาล(ตะกอนดิน) ไม่มีกลิ่น ไม่มีสิ่งแปลกปลอม สภาพคลองตื้น ปริมาณน้ำน้อย ลึกประมาณ 0.30 เมตร ขณะเก็บตัวอย่างแดดร้อน ลมพัดเป็นครั้งคราว มีเมฆกระจาย อุณหภูมิอากาศ เท่ากับ 33.50 องศาเซลเซียส อุณหภูมิน้ำ เท่ากับ 29.90 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 6.48 ค่าความขุ่น เท่ากับ 5.57 เอ็นทียูค่าความนำไฟฟ้าเท่ากับ 148.00 ไมโครซีเมนส์ต่อเซนติเมตร ค่าความเค็ม เท่ากับ 0.02 พีพีที ออกซิเจนละลาย เท่ากับ 4.50 มิลลิกรัมต่อลิตร

ภาพแสดงการเก็บตัวอย่างสถานีเก็บตัวอย่าง BYC 1

สถานี BYC 2 สะพานกอจัน เทศบาลนครภูเก็ต ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะพื้นที่บริเวณจุดเก็บตัวอย่างอยู่ในบริเวณชุมชน 40 ห้อง มีโรงแรม สถานประกอบการ ตลาดสดด้านล่างจุดเก็บตัวอย่างมีโรงงานปรับปรุงคุณภาพน้ำ เทศบาลนครภูเก็ต มีท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้าน (เรือกอจัน) วันที่ 2 มีนาคม 2553 เวลา 15.30 น. สภาพอากาศแดดร้อน ลมพัดเป็นครั้งคราว มีเมฆเป็นส่วนมากมีฝนตกก่อนเก็บตัวอย่าง น้ำไหลช้า น้ำมีสีดำ (น้ำเน่า) ตะกอนท้องน้ำสีดำ มีกลิ่นน้ำเน่า มีเศษอาหารหรือขยะ และสิ่งแปลกปลอมอื่นๆ น้อยกว่าร้อยละ 20 ปริมาณน้ำน้อย จุดเก็บตัวอย่างลึก 0.30 เมตร อุณหภูมิอากาศเท่ากับ 34.00 องศาเซลเซียส อุณหภูมิน้ำ เท่ากับ 30.89 องศาเซลเซียส ค่าความเป็นกรด-ด่าง เท่ากับ 6.90 ค่าความขุ่น เท่ากับ 15.31 เอ็นทียู ค่าความนำไฟฟ้า เท่ากับ 13,690.00 ไมโครซีเมนส์ต่อเซนติเมตร ค่าความเค็ม เท่ากับ 6.98 พีพีที ออกซิเจนละลาย ตรวจวัดไม่พบโดยวิธีทางห้องปฏิบัติการ

ภาพแสดงการเก็บตัวอย่างสถานีเก็บตัวอย่าง BYC 2

■ รายงานผลการทดสอบคุณภาพน้ำ

ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน ตั้งแต่ปี 2547-2553 พบว่า ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำส่วนใหญ่เกิดจากการปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม ความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ ที่เพิ่มขึ้น และค่าออกซิเจนละลายน้ำที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพแหล่งน้ำกับเกณฑ์มาตรฐานแหล่งน้ำผิวดิน ตามประกาศคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2537) การปนเปื้อนของดัชนีคุณภาพน้ำที่สำคัญ คือ การปนเปื้อนค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) พบบริเวณคลองบางใหญ่ตอนล่าง (สถานี BYC1 และ BYC 2) คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของสถานีทั้งหมด การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มทั้งหมด (TCB) พบบริเวณคลองบางใหญ่ (สถานี BYC 1 และ BYC 2) คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของสถานีทั้งหมด การปนเปื้อนของแบคทีเรียกลุ่มฟีคัลโคลิฟอร์ม (FCB) พบบริเวณคลองบางใหญ่ (สถานี BYC 1 และ BYC 2) คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของสถานีทั้งหมด การปนเปื้อนปริมาณของไนโตรเจนในรูปแอมโมเนีย (NH₃-N) ซึ่งพบบริเวณคลองบางใหญ่ (สถานี BYC 1 และ BYC 2) คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของสถานีทั้งหมด การปนเปื้อนโลหะหนักสารหนู (Arsenic) ซึ่งพบบริเวณคลองบางใหญ่ตอนล่าง (สถานี BYC 2) คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของสถานีทั้งหมด

ตารางผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำที่สำคัญ คลองบางใหญ่ จ.ภูเก็ต ตั้งแต่ปี 2547 - 2553

สถานีเก็บตัวอย่าง	ปี	ค่าคุณภาพน้ำที่สำคัญ						
		DO (mg/l)	BOD (mg/l)	TCB (MPN:100 ml)	FCB (MPN:100 ml)	NH ₃ -N (mg/l)	Arsenic (ug/l)	ปัญหา
BYC 1	2547	5.4	0.8	60,000	9,000	1.2	-	TCB,FCB, NH ₃ -N
	2548	4.7	5.6	80,000	17,000	1.3	-	BOD,TCB,FCB, NH ₃ -N
	2549	5.4	2.4	14,000	8,000	0.9	-	TCB,FCB, NH ₃ -N
	2550	4.7	3.2	13,000	13,000	ND	-	FCB, NH ₃ -N
	2551	4.4	5.9	5,400,000	3,500,000	1.7	-	TCB,FCB, NH ₃ -N
	2552	3.1	7.7	490,000	68,000	3.0	-	BOD,TCB,FCB, NH ₃ -N
	2553	4.5	4.9	220,000	20,000	2.5	-	BOD,TCB,FCB, NH ₃ -N
BYC 2	2547	0.0	7.5	1,600,000	1,600,000	3.4	25	DO,BOD, TCB,FCB, NH ₃ -N, As
	2548	0.3	15.7	8,000,000	500,000	3.4	17	DO,BOD, TCB,FCB, NH ₃ -N, As
	2549	2.7	13.0	280,000	110,000	5.0	15	BOD, TCB,FCB, NH ₃ -N, As
	2550	2.7	7.4	130,000	22,000	0.9	35	BOD,TCB,FCB, NH ₃ -N
	2551	2.9	10.7	170,000	20,000	4.1	22	BOD,TCB,FCB, NH ₃ -N
	2552	1.1	13.7	330,000	130,000	10.0	21	BOD, TCB,FCB, NH ₃ -N, As
	2553	ND	35.0	2,400,000	790,000	11.3	10	BOD, TCB,FCB, NH ₃ -N, As
แหล่งน้ำประเภทที่ 2		ไม่น้อยกว่า 6.0	ไม่เกินกว่า 1.5	ไม่เกินกว่า 5,000	ไม่เกินกว่า 1,000	ไม่เกินกว่า 0.5	ไม่เกินกว่า 10	คุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา พิจารณาดังนี้ DO <2.0 มิลลิกรัมต่อลิตร, BOD >4.0 มิลลิกรัมต่อลิตร TCB >20,000 MPN : 100 ml, FCB> 4,000 หน่วย (MPN : 100 ml), NH ₃ -N >0.5 มิลลิกรัมต่อลิตร As 10 >ไมโครกรัมต่อลิตร
แหล่งน้ำประเภทที่ 3		ไม่น้อยกว่า 4.0	ไม่เกินกว่า 2.0	ไม่เกินกว่า 20,000	ไม่เกินกว่า 4,000			
แหล่งน้ำประเภทที่ 4		ไม่น้อยกว่า 2.0	ไม่เกินกว่า 4.0	-	-			

หมายเหตุ ND หมายถึง ตรวจวัดไม่พบโดยวิธีของห้องปฏิบัติการ

4) ขยะมูลฝอย

จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร มีประชากรประมาณ 356,737 คน นักท่องเที่ยวปีละ 4-6 ล้านคน ประชากรแฝงจากแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประมาณ 200,000 คน ทำให้มีปริมาณขยะมากกว่า 680 ตันต่อวัน และมีอัตราเพิ่มมากกว่า ร้อยละ 7 ต่อปี การกำจัดขยะ จังหวัดภูเก็ตมอบให้เทศบาลนครภูเก็ตจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2535 ณ พื้นที่ป่าสงวนป่าเลนคลองเกาะผี หมู่ที่ 1 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต เนื้อที่รวม 291 ไร่ 2 งาน 70 ตารางวา ให้บริการกำจัดขยะจากทุกท้องถิ่นและเอกชน ผู้นำขยะมากำจัดต้องชำระค่ากำจัดขยะ ตันละ 520 บาท ระบบกำจัดขยะหลักประกอบด้วย โรงงานเผาขยะขนาด 250 ตัน/วัน และโรงงานเผาขยะขนาด 200 ตัน/วัน ปัจจุบันชำรุด

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของขยะมูลฝอยของจังหวัดภูเก็ต จากรายงานโครงการสำรวจและวิเคราะห์องค์ประกอบขยะมูลฝอยชุมชนของเทศบาลทั่วประเทศ กรมควบคุมมลพิษ พบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ได้แก่ กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ ยาง ผ้า และไม้ ถูกทิ้งอยู่ในกองขยะมูลฝอยคิดเป็นร้อยละ 32.65 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีปริมาณขยะอินทรีย์ที่สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ในการทำปุ๋ยร้อยละ 62.70 ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั้งหมด ในส่วนของขยะมูลฝอยประเภทขยะพิษ ร้อยละ 0.51 และขยะอื่นๆร้อยละ 4.14 ซึ่งค่าพลังงานความร้อนของขยะมูลฝอยประมาณ 1,241 แคลอรี/กรัม

ตารางแสดงสถิติปริมาณขยะมูลฝอย (ตัน) ณ ศูนย์กำจัดมูลฝอยจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ 2541-2557

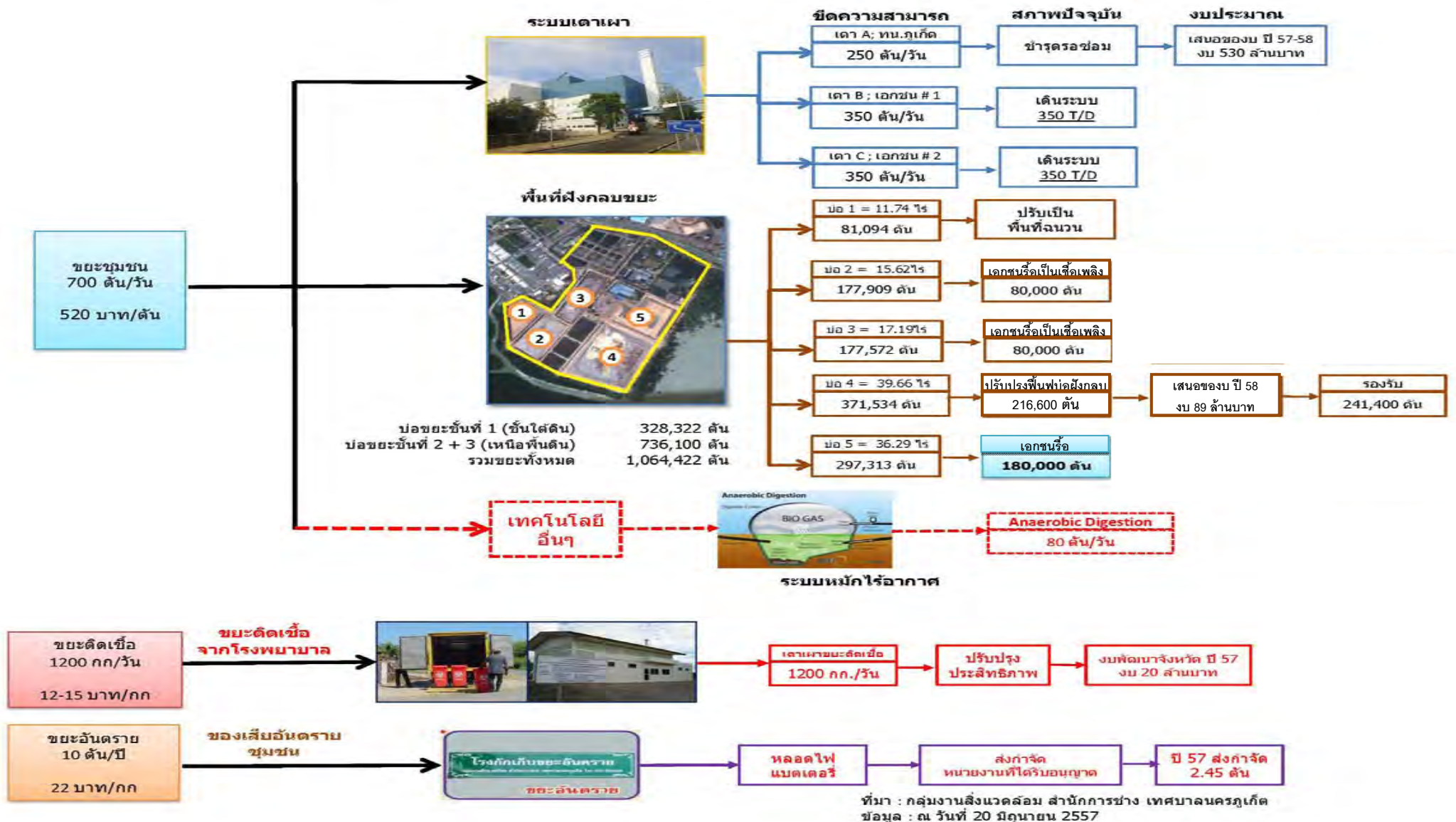
ลำดับ	หน่วยงาน	ปีงบประมาณ																	อัตรา การเพิ่ม (ร้อยละ/ ปี)
		2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	
		16 ก.ย.40- 15 ก.ย.41	16 ก.ย. 41-15 ก.ย.42	16 ก.ย. 42-15 ก.ย.43	16 ก.ย.43- 15 ก.ย.44	16 ก.ย.45- 15 ก.ย.46	16 ก.ย.46- 15 ก.ย.47	16 ก.ย.46- 15 ก.ย.47	16 ก.ย.47- 15 ก.ย.48	16 ก.ย.48- 15 ก.ย.49	16 ก.ย.49- 15 ก.ย.50	16 ก.ย.50- 15 ก.ย.51	16 ก.ย.50- 15 ก.ย.52	16 ก.ย.52- 15 ก.ย.53	16 ก.ย.53- 15 ก.ย.54	16 ก.ย.54- 15 ก.ย.55	17 ก.ย.54- 15 ก.ย.55	18 ก.ย.54-15 ก.ย.55	
1	ทน.ภูเก็ต	28,205	28,908	30,697	32,619	36,876	36,366	38,621	38,363	39,693	41,561	42,309	41,425	40,571	40,003	42,254	44,749	46,803	2.2
2	ทม.ป่าตอง	14,211	14,651	15,586	17,083	17,699	17,958	20,996	19,225	23,846	29,857	32,320	29,656	31,519	34,380	37,537	41,399	43,145	9.8
3	ทต.รัชฎา	3,252	3,352	3,566	3,932	4,794	5,255	6,237	6,932	7,513	9,060	10,846	11,146	11,201	11,237	12,233	13,399	14,144	8.5
4	ทต.วิชิต	4,613	4,756	5,149	5,227	5,846	6,720	7,779	8,253	10,631	13,133	13,719	12,537	13,073	13,400	13,048	12,418	15,036	7'6
5	ทต.กะรน	952	981	1,044	1,151	1,239	1,250	1,680	1,720	1,797	2,085	2,429	2,433	2,389	2,355	2,504	2,686	2,838	5.9
6	ทม.กะทู้	1,228	1,266	1,347	1,448	1,518	1,636	1,883	1,906	2,020	2,236	2,231	2,295	2,210	2,309	2,534	2,662	2,825	4.5
7	ทต.ฉลอง	5,578	5,750	6,117	6,853	8,428	9,022	10,353	11,613	12,970	15,722	15,644	16,251	16,582	17,499	18,413	19,981	21,531	7.3
8	ทต.ราไวย์	4,883	5,034	5,355	5,017	6,882	8,099	10,612	11,432	10,914	12,949	15,038	12,069	16,461	17,769	19,329	20,668	21,862	8.5
9	อบต.ศรีสุนทร	1,851	1,857	1,975	1,987	2,599	2,811	3,127	3,587	5,152	6,348	7,062	7,133	7,400	8,492	9,582	10,906	11,626	1.4
10	อบต.เชิงทะเล	2,336	2,408	2,562	3,064	3,766	4,088	4,724	6,609	8,040	7,625	7,897	8,735	9,071	9,719	10,686	12,024	12,795	7.8
11	อบต.เกาะแก้ว	1,085	1,119	1,190	1,350	1,704	1,849	2,350	2,862	3,423	4,172	4,660	6,230	6,151	6,174	7,032	8,307	9,598	1.5
12	อบต.เทพ กระษัตรี	337	347	369	709	850	1,230	1,256	899	563	322	391	358	416	405	486	463	701	1.4
13	อบต.กมลา	1,215	1,252	1,332	1,460	1,814	2,072	2,601	2,302	2,711	2,658	2,636	2,590	2,619	2,579	2,944	3,142	3,251	4.1
14	ทต.เทพกระษัตรี	1,325	1,366	1,453	1,759	2,079	1,883	2,504	2,708	2,813	3,350	2,910	2,352	2,397	3,570	3,877	4,153	4,325	6.8
15	อบต.ไม้ขาว	1,531	1,578	1,679	2,110	2,267	2,531	3,427	3,349	6,377	10,539	8,616	4,084	4,214	4,204	4,454	4,653	5,362	12.6
16	ทต.เชิงทะเล	782	807	858	1,157	1,189	1,091	1,203	1,378	1,766	2,115	2,259	2,337	2,425	2,785	3,635	3,968	4,219	13.6
17	อบต.ป่าคลอก	1,041	1,074	1,142	1,654	1,785	1,882	2,198	1,873	1,890	2,576	2,862	2,679	2,493	2,533	2,536	2,764	2,698	4.8

ตารางแสดงสถิติปริมาณขยะมูลฝอย (ตัน) ณ ศูนย์กำจัดมูลฝอยจังหวัดภูเก็ต ประจำปีงบประมาณ 2541-2557 (ต่อ)

ลำดับ	หน่วยงาน	ปีงบประมาณ																		อัตรา การเพิ่ม (ร้อยละ/ ปี)
		2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557		
		16 ก.ย.40- 15 ก.ย.41	16 ก.ย. 41-15 ก.ย.42	16 ก.ย. 42-15 ก.ย.43	16 ก.ย.43- 15 ก.ย.44	16 ก.ย.45- 15 ก.ย.46	16 ก.ย.46- 15 ก.ย.47	16 ก.ย.46- 15 ก.ย.47	16 ก.ย.47- 15 ก.ย.48	16 ก.ย.48- 15 ก.ย.49	16 ก.ย.49- 15 ก.ย.50	16 ก.ย.50- 15 ก.ย.51	16 ก.ย.50- 15 ก.ย.52	16 ก.ย.52- 15 ก.ย.53	16 ก.ย.53- 15 ก.ย.54	16 ก.ย.54- 15 ก.ย.55	17 ก.ย.54- 15 ก.ย.55	18 ก.ย.54-15 ก.ย.55		
18	อบจ.ภูเก็ต	775	799	850	899	915	942	1,308	1,406	1,573	1,600	1,319	1,679	1,803	2,106	2,456	2,539	3,067	9.8	
19	อบต.สาคร	739	761	810	943	1,062	1,154	1,196	1,424	1,467	1,807	1,910	2,228	2,305	1,724	217	530	0	9.3	
20	เอกชน + ขยะ สาธารณะ	9,979	12,452	10,965	12,427	9,684	9,039	8,816	9,297	11,529	17,613	16,266	21,453	16,741	16,987	24,075	30,008	27,337	15.3	
รวม		85,915	90,516	94,046	102,849	112,997	116,878	132,869	137,137	156,688	187,328	193,323	189,669	192,039	200,230	219,833	241,420	253,162	7.2	
เฉลี่ย ตัน/วัน		235	248	258	282	310	334	364	376	429	513	530	520	526	549	603	661	694	7.2	

หมายเหตุ : - หาค่าอัตราเพิ่มเฉลี่ย โดยวิธีเฉลี่ยเรขาคณิต (Geometric Mean)
ที่มา : - กลุ่มงานสิ่งแวดล้อม สำนักงานการช่าง เทศบาลนครภูเก็ต

ภาพรวมการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม จังหวัดภูเก็ต

รูปภาพ : รวมการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชน ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม จังหวัดภูเก็ต

ระบบการกำจัดขยะมูลฝอย

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดภูเก็ต เป็นแบบรวมศูนย์โดยมีเทศบาลนครภูเก็ตเป็น ศูนย์กำจัดมูลฝอยรวมของจังหวัดภูเก็ต รองรับการจัดขยะมูลฝอยครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งหมด 19 แห่ง ได้แก่เทศบาล จำนวน 12 แห่ง, องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 แห่ง, องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 1 แห่ง และหน่วยงานเอกชนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต โดยเทศบาลนครภูเก็ต ได้ว่าจ้างบริษัท ปิเทค มิตรชูคอร์ปอเรชั่น จำกัด เป็นผู้ดำเนินการดูแลและบำรุงรักษาระบบเตาเผาขยะมูลฝอย มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณปีละ 61 ล้านบาท หรือประมาณ 607 บาท/ตัน โดยเทศบาลคิดอัตราค่าธรรมเนียม บริการกำจัดขยะมูลฝอยในอัตราตันละ 520 บาท ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 เป็นต้นมา

เทศบาลนครภูเก็ตมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ตั้งอยู่ที่ ถนนโกสินทร์ 200 ปี หมู่ที่ 1 ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่ ทั้งหมด 291 ไร่ ประกอบด้วย เตาเผาขยะมูลฝอย โรงคัดแยก (ปัจจุบันได้ปิดดำเนินการ) และหลุมฝังกลบ ซึ่งมีพื้นที่ 120 ไร่ ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินป่าชายเลนเสื่อมโทรมจากป่าไม้จังหวัด ภูเก็ต ตั้งเป็นศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเมื่อปี พ.ศ.2536 สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแห่งนี้ อยู่ห่างสำนักงานเทศบาลนคร ภูเก็ต ประมาณ 3 กิโลเมตร วิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่ใช้ในปัจจุบันเป็นแบบผสมผสานระหว่างวิธีฝังกลบอย่าง ถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) และเตาเผาขยะ (stoker type) โดยบริษัท ปิเทค มิตรชู คอร์ปอเรชั่น จำกัด เป็นผู้ดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยที่เตาเผาขยะ ส่วนการกำจัดขยะมูลฝอยด้วยวิธีฝังกลบเทศบาลนครภูเก็ต ดำเนินการด้วยตนเอง

ระบบกำจัดขยะมูลฝอย ประกอบด้วย

(1) ระบบกำจัดขยะโดยวิธีการเผา (Incineration) ชุด A

เป็นเตาเผาประเภทตะกรับเคลื่อนตัวขนาด 250 ตัน/วัน เป็นอาคารเผาขยะ สูง 6 ชั้น ภายในประกอบด้วย เตาเผา 1 ชุด สามารถเผามูลฝอยได้ 250 ตัน/วัน ต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง อุณหภูมิในห้อง เตาไหม้ระหว่าง 800 – 900 องศาเซลเซียส มีระบบควบคุมมลพิษทางอากาศที่บำบัดก๊าซจากการเผาแบบแห้ง พร้อมเครื่องดักฝุ่นแบบถุงกรอง และระบบบำบัดน้ำเสียระบบควบคุมกลิ่น/เสียง ระบบกำจัดเถ้าและระบบผลิต กระแสไฟฟ้า กังหันน้ำแบบแรงดันย้อนกลับกำลัง 2,500 กิโลวัตต์ สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ประมาณ 2.5 เม กะวัตต์ และมีไฟฟ้าส่วนเกินนำไปใช้ประโยชน์อื่นได้ มีระบบการควบคุมโดยอัตโนมัติตั้งแต่ระบบรับขยะถึงระบบ ระบายเถ้า ระบบควบคุมมลพิษทางอากาศเป็นระบบแห้งพร้อมเครื่องกรองฝุ่นชนิดถุง (Bag Filter) สามารถ รองรับการจัดขยะได้ไม่น้อยกว่า 80,000 ตัน/ปี สถานที่เก็บขยะสามารถรองรับขยะสะสมได้ 3,000 ตัน เริ่ม ดำเนินการเผาขยะมาตั้งแต่ปี 2542 โดยเทศบาลนครภูเก็ต ได้ว่าจ้างเอกชนเป็นผู้ดำเนินการเดินระบบและ บำรุงรักษาระบบเตาเผา ปัจจุบันหยุดดำเนินการเนื่องจากชำรุดและรองบประมาณซ่อมบำรุง และได้รับความ เห็นชอบโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตพลังงานของระบบเตาเผาให้สามารถผลิตพลังงานได้ไม่น้อยกว่า 3.5 เมกกะวัตต์ ภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปีงบประมาณ 2558 วงเงิน 530 ล้าน บาท รายละเอียดดังนี้

- ปรับปรุงประสิทธิภาพโดยรวมของโรงงาน เพื่อซ่อมเปลี่ยนอุปกรณ์ต่าง ๆ ของระบบ เตาเผาให้มีสภาพกลับมาดังเดิม และยืดอายุการใช้งานของระบบเตาเผาให้นานขึ้น รวมถึงดำเนินการในการ อนุรักษ์พลังงานมาใช้กับระบบต่าง ๆ ของโรงงาน

- ปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตพลังงาน ให้สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ตามค่าการ ออกแบบ

ปัจจุบันเทศบาลนครภูเก็ตต้องจ้างเหมาบริการเอกชนปีละกว่า 4 ล้านบาท เพื่อดูแลเครื่องจักรอุปกรณ์เตาเผาชุด 1 ที่หยุดดำเนินการ

(2) ระบบกำจัดขยะโดยวิธีการเผา (Incineration) ชุด B และ C เทศบาลนครภูเก็ตเป็นผู้รับสัญญาจากเอกชน เป็นเตาเผาแบบตะกรับ (Stoker Incineration) ขนาด 350 ตัน/วัน จำนวน 2 ชุด โครงการได้ดำเนินการก่อสร้างแล้วและเปิดดำเนินการเมื่อต้นปี พ.ศ.2555 โดยสามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ไม่น้อยกว่า 12 เมกกะวัตต์

(3) ระบบการดำเนินการฝังกลบขยะมูลฝอย ตามหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) มีพื้นที่ 134 ไร่ ประกอบด้วย บ่อฝังกลบ 120 ไร่ และระบบบำบัดน้ำชะขยะ 14 ไร่ สำหรับบ่อฝังกลบมีจำนวน 5 บ่อ ๆ ละ 3 ชั้น ๆ ละ 2 เมตร หรือ ไม่เกิน 7 เมตร แต่ละชั้นรับขยะได้ประมาณ 300,000 กว่าตัน ซึ่งบ่อฝังกลบใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2536 มีปริมาณขยะสะสมมากกว่า 1 ล้านตัน ปัจจุบันใช้พื้นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยเต็มแล้วทั้งหมด 120 ไร่ โดยรับขยะที่ไม่สามารถเข้าสู่เตาเผาได้ (วัสดุ สิ่งก่อสร้าง) จากเตาเผาประมาณ 50 ตันต่อวัน ตามแบบสูงได้ไม่เกิน 3 ชั้น แต่ถมขยะเกินกว่า 7 เมตรทุกบ่อ

เทศบาลนครภูเก็ตมีการศึกษาแนวทางการนำขยะในพื้นที่ฝังกลบมาใช้ผลิตเป็นพลังงานสะอาด โดยการฝังกลบด้วยกระบวนการชีวภาพ-กล (Biological Mechanical Treatment : BMT) เป็นการผสมผสานระหว่างวิธีย่อยสลายทางชีวภาพและวิธีการคัดแยกทางกล โดยทำให้ขยะอินทรีย์ที่ย่อยสลายได้ง่าย ถูกย่อยสลายกลายเป็นก๊าซชีวภาพ และขยะส่วนที่เหลือจะนำมาผ่านการคัดแยกทางกลเพื่อผลิตเป็นขยะเชื้อเพลิง ซึ่งจะต้องบูรณาการรูปแบบการจัดการขยะให้มีการจัดการที่ดี และมีเทคโนโลยีที่ดีเพื่อรองรับขยะจังหวัดภูเก็ตในระยะยาว รายละเอียดดังนี้ บ่อฝังกลบที่ 2 และ 3 มอบหมายเอกชนที่ดำเนินการเตาเผาชุดที่ 2 (บริษัท พี เจ ที) รื้อบ่อเพื่อนำขยะมูลฝอยเก่าในบ่อไปใช้เป็นเชื้อเพลิงในเตาเผา ส่วนบ่อฝังกลบที่ 4 และ 5 เทศบาลนครภูเก็ตเป็นผู้ดำเนินการรื้อบ่อ เพื่อนำขยะมาปรับปรุงคุณภาพแล้วใช้เป็นเชื้อเพลิงเสริมในระบบเตาเผา และปรับปรุงบ่อฝังกลบบ่อที่ 2, 3 , 4 และ 5 ให้เป็นแบบ Bioractor Landfill เพื่อนำก๊าซชีวภาพที่ได้มาใช้เป็นเชื้อเพลิงผลิตกระแสไฟฟ้า โดยจะไม่ดำเนินการรื้อขยะในบ่อฝังกลบที่ 1 ที่ปิดบ่อไปแล้ว เนื่องจากเป็นบ่อที่ตั้งอยู่ใกล้ชุมชนมากที่สุด การรื้อบ่ออาจส่งผลกระทบต่อชุมชนข้างเคียงได้ หากดำเนินการแล้วเสร็จ บ่อฝังกลบเดิมจะสามารถรองรับปริมาณขยะมูลฝอยได้ 300 ตันต่อวัน

ของเสียอันตรายชุมชน

(1) อัตราการผลิต ปริมาณและองค์ประกอบของเสียอันตรายชุมชน

สามารถประเมินปริมาณของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นจากจำนวนประชากรในปี 2556 และอัตราการเกิดของเสียอันตรายพบว่า จังหวัดภูเก็ตมีปริมาณของเสียอันตรายประเภทหลอดไฟและแบตเตอรี่ จำนวน 1,134.31 ตัน/ปี และซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (เช่น โทรศัพท์มือถือ/บ้าน อุปกรณ์เล่นภาพ/เสียงขนาดพกพา โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล) จำนวน 2,479.76 ตัน/ปี ตามลำดับ (ประเมินจากจำนวนประชากรปี 2556 และอัตราการเกิดของเสียอันตราย)

การเตรียมความพร้อมรองรับระบบจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน จังหวัดภูเก็ตจะต้องจัดหาถังพลาสติกบรรจุถ่านไฟฉาย จำนวน 18,905 ถัง เป็นเงิน 11,343,129 บาท และกล่องพลาสติกบรรจุหลอดไฟ จำนวน 41,329 ถัง เป็นเงิน 15,124,172 บาท

ตารางอัตราการเกิดของเสียอันตรายจากชุมชนต่อจำนวนประชากร

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	อัตราการเกิดของเสียอันตราย (หน่วย : กิโลกรัม/คน-ปี) (ภาคใต้)	
	ของเสียอันตรายชุมชน	ซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (WEEE)
1. เทศบาลนคร	3.885	9.154
2. เทศบาลเมือง	3.374	8.699
3. เทศบาลตำบล	3.217	6.366
4. อบต.	2.306	5.253

(2) การรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน

จังหวัดภูเก็ตมีการดำเนินการจัดการของเสียอันตรายจากชุมชน ดังนี้

2.1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในจังหวัดภูเก็ตและสถานประกอบการสนับสนุนการขนส่งของเสียอันตรายที่รวบรวมได้ไปเก็บที่อาคารกักเก็บของเสียอันตราย ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต และมีผลการรวบรวมและขนส่งของเสียอันตราย ดังนี้

- วันที่ 4 ธันวาคม 2551 หลอดไฟทุกประเภท 2,511 กิโลกรัม

- วันที่ 14 กันยายน 2553 หลอดไฟทุกประเภท 4,681 กิโลกรัม ถ่านไฟฉาย 61 กิโลกรัม

- วันที่ 5 มิถุนายน 2557 หลอดไฟทุกประเภทและถ่านไฟฉาย 2,451 กิโลกรัม

2.2) เทศบาลนครภูเก็ต จัดทำโครงการลดและแยกขยะมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด ปี 2554 กิจกรรม Phuket Safe งบประมาณ 33,251 บาท เพื่อรณรงค์เชิญชวนประชาชน รวมทั้งแหล่งกำเนิดขนาดใหญ่ อาทิ โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครภูเก็ตทุกแห่ง คัดแยกของเสียอันตรายประเภทถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ และนำมาแลกรับยาจากร้านขายยาที่เข้าร่วมโครงการทั้งในเขตเทศบาลนครภูเก็ต โดยเป็นกิจกรรมที่เทศบาลนครภูเก็ตได้รับความร่วมมือจากชมรมร้านขายยาจังหวัดภูเก็ต ในการจัดยาบริการแลกกับขยะอันตราย อาทิ ยาแก้ปวด ลดไข้ ยาหม่องน้ำ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม

2.3) เทศบาลนครภูเก็ตและเอกชน จัดทำโครงการขยะอันตรายสร้างชาติ (Battery2 Scholarship) โดยรณรงค์ให้ประชาชนแยกของเสียอันตราย เช่น ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น ออกจากขยะชุมชนทั่วไป แล้วนำไปมอบให้โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ รวบรวมไว้แลกเปลี่ยนทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน เพื่อให้เทศบาลรวบรวมและนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี โดยของเสียอันตรายประเภทถ่านไฟฉาย จำนวน 10 แกลลอนแลกเปลี่ยนทุนการศึกษา 2,000 บาท

(3) การจัดการของเสียอันตรายแบบศูนย์รวม

ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต มีอาคารกักเก็บของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมและขนส่งมาจากแหล่งกำเนิดทุกแห่งในจังหวัดภูเก็ต ทุกวันที่ 20 – 25 ของทุกเดือน เพื่อขนส่งของเสียอันตรายไปกำจัด โดยผู้รับบริการกำจัดของเสียอันตรายที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม โดยมีประกาศจังหวัดภูเก็ต ฉบับลงวันที่ 3 เมษายน 2557 เรื่อง กำหนดประเภท ราคา และหลักเกณฑ์การนำส่งขยะอันตราย ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต เพื่อจัดการของเสียอันตรายประเภทถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ โทรศัพท์ หลอดไฟ กระป๋องสเปรย์จากสถานประกอบการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจัดการของเสียอันตรายในอัตราเหมา กิโลกรัมละ 22 บาท ทุกประเภท

มูลฝอยติดเชื้อ

(1) อัตราการผลิตและปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ

ข้อมูลปริมาณมูลฝอยติดเชื้อจากสถานพยาบาลที่ส่งกำจัด ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม จังหวัดภูเก็ต ระหว่างปี 2554 – 2557 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยมีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อในปี 2557 เฉลี่ย 1,261.74 กิโลกรัม/วัน รายละเอียดดังตาราง

ตารางแสดงประเภทและปริมาณมูลฝอยติดเชื้อของสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

ลำดับ ที่	ชื่อสถานพยาบาล	ประเภทของโรงพยาบาล					ปริมาณมูลฝอย ติดเชื้อ (กก./วัน)
		สังกัดสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข			สังกัด กระทรวง อื่น	เอกชน	
		ร.พ.ศูนย์	ร.พ.ทั่วไป	ร.พ.ชุมชน			
1	วชิระภูเก็ต	/					368
2	ป่าตอง			/			55
3	ถลาง			/			34.5
4	อบจ.ภูเก็ต				มหาดไทย		110
5	กรุงเทพภูเก็ต					/	390
6	สิริโรจน์					/	190
7	มิชชั่นภูเก็ต					/	60
8	สาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต						1.5
9	ภาคบริการโลหิตแห่งชาติ						52.74
รวม		1	-	2	1	3	1,261.74

(2) การรวบรวมและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

เทศบาลนครภูเก็ตได้ให้บริการเก็บรวบรวมขนส่งขยะติดเชื้อเพื่อกำจัดด้วยเตาเผาแบบธรรมดา ซึ่งก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2538 และปัจจุบันชำรุด ระบบกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยวิธีการเผา (Incineration) ขนาด 2.5 ตัน/วัน ใช้กำจัดขยะติดเชื้อของจังหวัดภูเก็ตจากโรงพยาบาล โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ศูนย์บริการสาธารณสุขคลินิกเอกชน และโรงฆ่าสัตว์ ปัจจุบันเตาเผาขยะติดเชื้อชำรุดไม่ได้ดำเนินการ จึงส่งกำจัดที่เตาเผาขยะชุมชน โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะติดเชื้อ กิโลกรัมละ 12 -15 บาท นอกจากนั้น ยังมีปัญหาบรรทุกมูลฝอยติดเชื้อมีสภาพเก่าและขาดบุคลากรที่มีความชำนาญในการดำเนินการ จึงยังต้องมีการปรับปรุงระบบการขนส่งเก็บและเผาขยะติดเชื้อให้ได้มาตรฐาน

(3) การจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม

ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ตมีเตาเผาขยะติดเชื้อ ขนาด 150 กิโลกรัม/ชั่วโมง ซึ่งก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2538 ปัจจุบันอยู่ในสภาพชำรุด หยุดดำเนินการ

เทศบาลได้รับงบประมาณพัฒนาจังหวัดภูเก็ต ปีงบประมาณ 2557 วงเงิน 20 ล้านบาท โครงการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะติดเชื้อ ประกอบด้วย เตาเผาขยะติดเชื้อ 150 กิโลกรัม/ชั่วโมง รถเก็บขนมูลฝอยติดเชื้อปรับอุณหภูมิ 6 ล้อ 2 คัน และห้องเก็บกักมูลฝอยติดเชื้อปรับอุณหภูมิ

ลำดับความสำคัญของปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

1. ปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่

(1) ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยจังหวัดภูเก็ตมีบ่อฝังกลบขยะมูลฝอยที่ใช้งานมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 ปัจจุบันมีปริมาณขยะสะสมมากกว่า 1 ล้านตัน ขยะที่ส่งไปฝังกลบเกินขีดความสามารถของบ่อฝังกลบที่จะรองรับได้ จำเป็นต้องรื้อฟื้นบ่อฝังกลบ เพื่อใช้สำหรับการรองรับขยะในอนาคต

2. ปัญหาการสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม (ขยะมูลฝอยใหม่)

(1) ปริมาณขยะมูลฝอยส่งกำจัดเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๖ ต่อปี และมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากการลด คัดแยกขยะของประชาชน/ชุมชนตั้งแต่ต้นทาง ยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการดำเนินการอย่างครบวงจร ส่งผลให้ความสามารถในการรองรับปริมาณขยะมูลฝอยของเตาเผาไม่พอที่จะรองรับปริมาณที่เกิดขึ้นจริง และมีความเสี่ยงที่จะเกิดวิกฤต หากระบบกำจัดโดยเตาเผาในปัจจุบันประสบปัญหาต้องหยุดการทำงาน หรือหยุดซ่อมบำรุงประจำปี

(2) สัดส่วนของขยะอินทรีย์ทำให้เตาเผามีประสิทธิภาพลดลง

(3) การเติบโตของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในจังหวัดภูเก็ต ส่งผลให้ขยะมูลฝอยหรือเศษวัสดุจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างซึ่งประกอบด้วย เศษอิฐ หินดิน ทราบ คอนกรีต เศษไม้ โลหะต่างๆ เหล็ก กระป๋อง ตลอดจนกระดาษและพลาสติกเกิดขึ้นจำนวนมาก และมักไม่ได้รับการจัดการที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยจะถูกนำไปกองไว้ตามที่สาธารณะ พื้นที่ว่างเปล่า ป่าชายเลน แอ่งน้ำขุมเหมือง ตลอดจนลำคลอง ทำให้เกิดสภาพที่ไม่น่าดูและลำนํ้าตื้นเขิน

(4) ระบบกำจัดขยะโดยวิธีการเผา (Incineration) ชุดที่ 1 ซึ่งเป็นเตาเผาประเภทตะกรับ เคลื่อนตัวขนาด 250 ตัน/วัน ปัจจุบันหยุดดำเนินการเนื่องจากชำรุดและรอบประมาณซ่อมบำรุงโดยได้รับความเห็นชอบโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตพลังงานของระบบเตาเผาให้สามารถผลิตพลังงานได้ไม่น้อยกว่า 3 เมกะวัตต์ ภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ปีงบประมาณ 2558 วงเงิน 530 ล้านบาท

3. ปัญหาการวางระเบียบ มาตรการ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

(1) องค์การบริหารส่วนตำบลสาคร ไม่กำหนดมาตรการภายใต้สัญญาจ้างเอกชนเก็บรวบรวมขนส่งขยะมูลฝอยให้ขนส่งขยะมูลฝอยมากำจัด ณ ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมจังหวัดภูเก็ต

(2) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบทุกแห่ง ยังไม่มีมาตรการจัดระบบขนส่งขยะมูลฝอยแยกประเภท

(3) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ยังไม่มีมาตรการคัดแยกของเสียอันตรายที่ต้นทาง

(4) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกือบส่วนใหญ่ ยังไม่มีฐานข้อมูลการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและแผนบริหารจัดการขยะมูลฝอย

(5) การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยังไม่ครอบคลุมสถานบริการทางด้านสาธารณสุขทุกประเภทที่มีอยู่ในจังหวัด

4. ปัญหาการสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน เน้นให้ความรู้ประชาชนและบังคับใช้กฎหมาย

- (1) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ยังไม่มีการนำมาตรการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อลดคัดแยกขยะมูลฝอยของเสียอันตรายที่ต้นทาง
- (2) แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยขนาดใหญ่ โดยเฉพาะหน่วยงานราชการและสถานศึกษาส่วนใหญ่ ยังไม่มีการดำเนินงานลด คัดแยกขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่ต้นทาง
- (3) การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการ และขยายเครือข่ายการจัดการขยะมูลฝอยยังไม่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชน
- (4) ขาดความต่อเนื่องในการส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ผู้ประกอบการ สถานศึกษาทุกระดับ และชุมชน เกิดความร่วมมือ ลด คัดแยกและใช้ประโยชน์จากของเสียอันตรายชุมชนออกจากขยะชุมชน โดยผ่านทางสื่อ/กิจกรรม/การจัดฝึกอบรม/ป้ายประชาสัมพันธ์
- (5) ขาดการปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยและความรับผิดชอบต่อสังคมให้เข้าถึงประชาชนและเยาวชนทุกระดับอย่างต่อเนื่อง

3) การชลประทาน

▪ แหล่งปริมาณน้ำต้นทุนของจังหวัดภูเก็ตในปัจจุบัน

แหล่งปริมาณน้ำต้นทุนในปัจจุบันที่นำมาใช้ มีดังนี้ คือ อ่างเก็บน้ำบางวาด 1 แห่ง ความจุ 7.31 ล้านลูกบาศก์เมตร, ระบบสูบน้ำจากชุมเมืองเดิมอ่างบางวาด 1 แห่ง , อ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวดำ 1 แห่ง ความจุ 7.20 ล้านลูกบาศก์เมตร , ชุมเมืองของรัฐ 7 แห่ง , ชุมเมืองเอกชน 6 แห่ง , ประปาภูมิภาคซื้อน้ำจากบริษัท REQ 2 แห่ง และซื้อน้ำจากบริษัท REQ ผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล 12,000 ลูกบาศก์/วัน ซึ่งสามารถสนองความต้องการน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค ได้เฉพาะในเขตพื้นที่บริการประปาเท่านั้น สำหรับพื้นที่นอกเขตประปาส่วนใหญ่มักใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น บ่อบาดาลและประปาชนบทขนาดเล็ก

▪ สภาพปัญหาและแนวโน้มปริมาณความต้องการน้ำ

จังหวัดภูเก็ตประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนน้บริโภค – อุปโภค ในแต่ละปีตลอดมา แต่ละปีมีนักท่องเที่ยวหลั่งไหลมาเป็นจำนวนมาก ปริมาณความต้องการน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภค จึงนับวันจะสูงขึ้นด้วยเหตุนี้ปัญหาการขาดแคลนน้ จึงทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นและเป็นปัญหาที่ต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน

กรมชลประทาน ได้จ้างบริษัทศึกษาการจัดการหาน้ำของจังหวัดภูเก็ต เมื่อ ปี 2541 แล้ว สรุปว่า ปริมาณความต้องการน้ำของทุกกิจกรรม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 4 ต่อปี ตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณนักท่องเที่ยว ซึ่งจากปี 2547 มีความต้องการน้ำ ประมาณ 42 ล้านลูกบาศก์เมตร และในปัจจุบันปี 2555 มีความต้องการน้ำ ประมาณ 52 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือต้องการน้ำประปา เฉลี่ยประมาณวันละ 134,400 ลูกบาศก์เมตร และสำหรับปริมาณความต้องการน้ำ ในระยะยาว มีดังนี้ ปี 2560 ต้องการน้ำประมาณ 61 ล้านลูกบาศก์เมตร ปี 2570 ต้องการน้ำประมาณ 78 ล้านลูกบาศก์เมตร และปี 2580 ต้องการน้ำประมาณ 101 ล้านลูกบาศก์เมตร

▪ แนวทางแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมชลประทานได้เล็งเห็นความสำคัญถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้มีนโยบายในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของจังหวัดภูเก็ต ดังนี้

- แผนงานระยะเร่งด่วน ปี พ.ศ. 2553

1) ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองกะทะ ความจุ 5.74 ล้านลูกบาศก์เมตร งบประมาณก่อสร้างประมาณ 449 ล้านบาท โดยกำหนดแผนก่อสร้างไว้ในปี 2553 - 2555

- แผนงานระยะกลาง ปี พ.ศ. 2555 - 2557

- 1) ก่อสร้างระบบสูบน้ำเติมอ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวดำ(โครงการแก้มลิงบ้านโคกตตนด)
- 2) ปรับปรุงเพิ่มความจุของอ่างเก็บน้ำบางวาด จากเดิมความจุ 7.3 ล้านลูกบาศก์เมตร เพิ่มขึ้นอีก 3.3 ล้านลูกบาศก์เมตร รวมเป็นความจุ 10.6 ล้านลูกบาศก์เมตร
- 3) ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำอ่าวยนต์ ความจุ 2.0 ล้านลูกบาศก์เมตร
- 4) การเพิ่มกำลังการผลิตน้ำประปาและขยายเขตพื้นที่บริการน้ำประปา
- 5) การประปาภูมิภาคสนับสนุนให้เอกชนผลิตน้ำประปาเพิ่มมากขึ้น
- 6) ศึกษาวางแผนการพัฒนาแหล่งน้ำตามลุ่มน้ำสาขาหลักต่างๆของจังหวัดภูเก็ต

- แผนงานระยะยาว

- 1) โครงการวางท่อประปาส่งน้ำประปา สายหลัก เหนือ – ใต้ ของเกาะภูเก็ต
- 2) โครงการผันน้ำเขื่อนรัชชประภา - ภูเก็ต

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า หากได้ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ก็จะทำให้จังหวัดภูเก็ต มีน้ำสำหรับการอุปโภค-บริโภค ได้เพียงพอตลอดทั้งปี

2.4 สถานการณ์ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

สถานการณ์ปัญหาภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของจังหวัดภูเก็ต ตามที่หน่วยงานด้านความมั่นคง และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดภูเก็ต แบ่งออกเป็น 7 ประเภท คือ

2.4.1 ปัญหายาเสพติด ถือเป็นภัยคุกคามที่จัดลำดับอยู่ในระดับเบาบางถึงปานกลาง ซึ่งจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของการค้า การเสพและผลการบำบัดทั้งแบบสมัครใจ บังคับบำบัดและแบบต้องโทษ ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 8 (ป.ป.ส.ภาค 8) และศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดภูเก็ต (ศพส.จ.ภก.) ได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดภูเก็ต ค่อนข้างเบาบางถึงปานกลาง และยังคงมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากจังหวัดภูเก็ต มีสภาพความเป็นสังคมเมือง มีสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งบันเทิงเรีงรมย์ค่อนข้างมาก ซึ่งกลายเป็นแหล่งแพร่ระบาดโดยง่าย

สถานการณ์จังหวัดภูเก็ต

สถานการณ์ปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับห้วงปี 2555 ส่วนหนึ่งหน่วยงานในพื้นที่ร่วมมืออย่างจริงจังทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ การให้ความสำคัญทั้งมาตรการปราบปราม และมาตรการป้องกัน เพื่อเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจัง ในส่วนของคดียาบ้าลดลง แต่คดีไอซ์กลับเพิ่มขึ้น ในส่วนของยาเสพติดที่มีการค้าในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ยังคงมีหลักๆ อยู่ คือ ยาบ้า ไอซ์ กัญชาแห้ง พืชกระท่อม โดยเฉพาะคดีไอซ์ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นใกล้เคียงกับคดียาบ้า ในส่วนคดีที่น่าสนใจคือเฮโรอีน พื้นที่ อำเภอดง

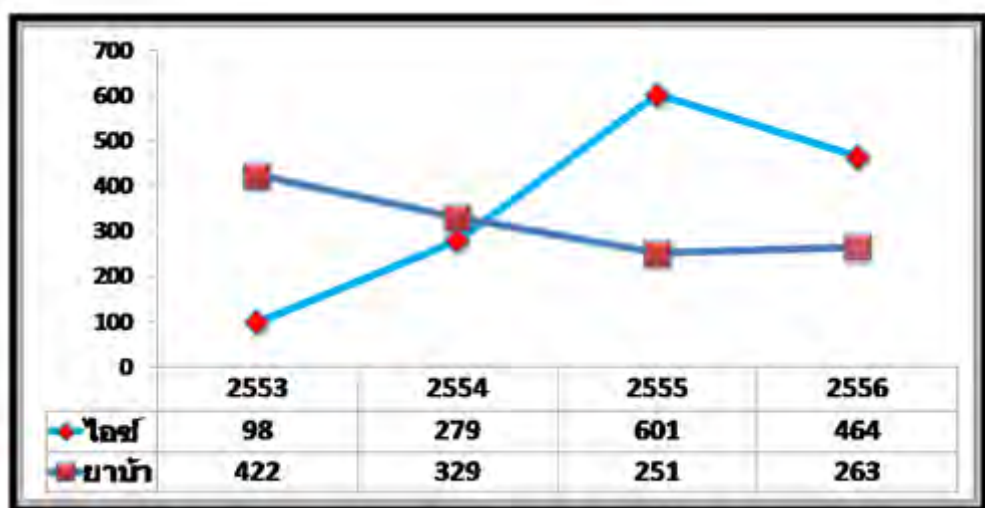
1. การนำเข้า จังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติมีสายการบินที่บินตรงจากต่างประเทศหลายสายการบิน ที่ผ่านมามีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาทั้งโคเคน ไอซ์ ปี 2556 ถือว่ามีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาทางท่าอากาศยานโดยสายการบินจากต่างประเทศ ซึ่งนำเข้ามาลงที่สนามบินภูเก็ต เป็นทางผ่านส่งต่อไปที่อื่น โดยมีรูปแบบการกระทำความผิดหรือแผนประทุษกรรมที่คล้ายคลึงกัน โดยเล็งเส้นทางท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มาใช้เส้นทางท่าอากาศยานภูเก็ต โดยความสนใจของผู้รับจ้างขน โดยพบจำนวน 5 คดี

2. การผลิต มีการปลูกพืชกระท่อมไว้เพื่อบริโภคในพื้นที่บ้างเล็กน้อย ในครัวเรือนสำหรับใช้ใน กลุ่มแรงงาน สำหรับการนำมาต้มสีกุนร้อย พบบ้างเล็กน้อยในกลุ่มวัยรุ่น แต่ส่วนใหญ่ที่พบในพื้นที่เป็นการนำเข้า มาจาก อำเภอกะปง อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

3. การค้า /ราคายาเสพติด

สถานการณ์ปัญหาการค้าและแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จำนวนคดีรวมถึง เดือนสิงหาคม 2556 จำนวน 2,762 คดี จำนวนผู้ต้องหา 3,103 คน เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับห้วงปี 2555 ส่วนหนึ่งหน่วยงานในพื้นที่ร่วมมืออย่างจริงจังทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ การให้ความสำคัญทั้ง มาตรการปราบปราม และมาตรการป้องกัน เพื่อเฝ้าระวังปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่อย่างจริงจัง ในส่วนของคดี ยาบ้าลดลง แต่คดีไอซ์กลับเพิ่มขึ้น ในส่วนของยาเสพติดที่มีการค้าในพื้นที่ จังหวัดภูเก็ต ยังคงมีหลักๆ อยู่ คือ ยาบ้า ไอซ์ กัญชาแห้ง พืชกระท่อม โดยเฉพาะคดีไอซ์ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นใกล้เคียงกับคดียาบ้า ในส่วนคดีที่ น่าสนใจคือเฮโรอีน พื้นที่ อำเภอถลาง สำหรับกลุ่มบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มากที่สุด วิเคราะห์ออกเป็น 3 กลุ่มสอดคล้องกับข้อมูลด้านการข่าวซึ่งการนำยาเสพติดเข้ามาในพื้นที่ จังหวัด ภูเก็ต ซึ่งยังคงมีอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มปริมาณมากขึ้นเนื่องจากคุ้มค่ากับการเสี่ยงด้วยผลตอบแทนจากการ

ปีงบประมาณ 2556 การค้า ยังคงเป็น ไอซ์ ยาบ้า พืชกระท่อมที่มีการจำหน่ายในพื้นที่ อ.เมือง อ.กะทู้ มากที่สุด โดยเฉพาะคดีไอซ์ ซึ่งตลอด 5 ปีที่ผ่านมามีการกระจายตัวที่รวดเร็วทั้งผู้เสพ ผู้ค้า ปริมาณของ กลางและจำนวนคดี ปีงบประมาณ 2556 คดีไอซ์สูงกว่าคดียาบ้า 1 เท่าตัว

ตัวยาหลัก

ยาบ้า เป็นยาเสพติดหลักที่มีจำหน่ายในพื้นที่ภูเก็ตยังคง เป็นไอซ์ ยาบ้า พืชกระท่อม กัญชาแห้ง โดยยังคงพื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ และ อำเภอถลาง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นของปริมาณยาที่น่าเข้ามาในแต่ละครั้ง ตั้งแต่ 2-5 มัด และระดับรายย่อยที่นำเข้ามาครั้งละ 2-5 ฤง ซึ่งยาบ้าที่เข้ามาในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังเป็นยา

ที่นำเข้ามาจากทางภาคเหนือ ราคาขายเป็นแถวๆ 2,000-2,200 บาท ราคาถุงละ 22,000-25,000 บาท ราคาเม็ดละ 200,000-250,000 บาท (ราคา ณ จุดล่อซื้อ) และ ขายปลีกราคาเม็ดละ 200-300 บาท ราคาขายบ่อดลงเล็กน้อย ที่สำคัญมีการดำเนินการในลักษณะที่เป็นเครือข่ายซับซ้อนและเชื่อมโยงกับการสั่งการในเรือนจำนอกพื้นที่มากขึ้น

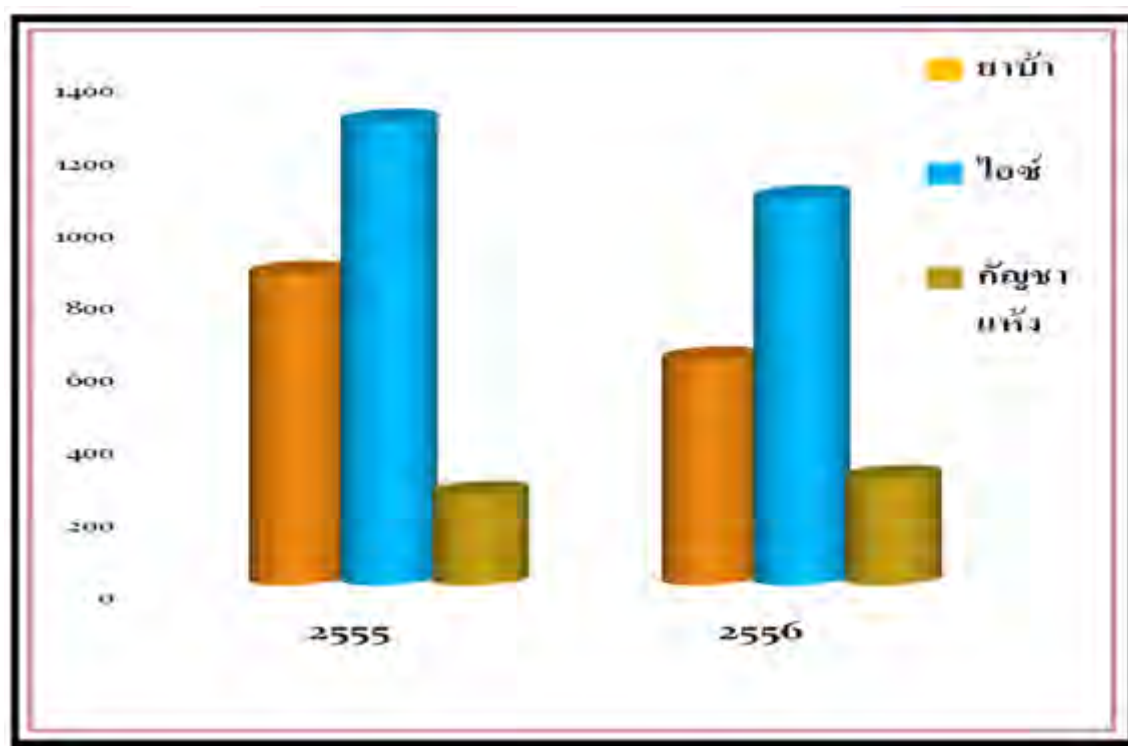
ไอซ์ มีจำนวนคดีค้าในพื้นที่เพิ่มขึ้นกว่าคดียาบ้า พื้นที่ที่มีการค้าคือ พื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ เนื่องจากบางส่วนนักค้าจะนำไอซ์จำหน่ายในแหล่งท่องเที่ยว เช่น หาดป่าตอง อำเภอกะทู้ ให้กับนักท่องเที่ยว คนทำงานกลางคืน หญิงบริการ นักค้าให้ความสนใจจำหน่ายไอซ์เพิ่มขึ้นทั้งนี้เนื่องจากไอซ์มีราคาถูกกว่า และสามารถขยายฐานกลุ่มผู้เสพได้เร็วกว่าเนื่องจากความเชื่อที่ผิด ที่สำคัญการลักลอบนำเข้ามาในพื้นที่ก็เสี่ยงน้อยกว่ายาบ้าที่เป็นที่สังเกตง่าย ซึ่งต้องมีรายละเอียดในการชักชวนมากกว่า ปริมาณที่มีการลักลอบนำเข้ามาในพื้นที่ครั้งละ 1 กิโลกรัม ขึ้นมีให้เห็น และกลุ่มผู้ค้ารายย่อยจะนำมาแบ่งจำหน่ายอีกครั้งหนึ่ง ราคาขายปลีก กรัมละ 3,000-3,500 บาท (1.4 กรัม) ถุงละ 500-1,000 บาท

กัญชาแห้ง พบคดีจำหน่ายในพื้นที่ไม่มากนัก ส่วนใหญ่เป็นคดีเสพ มีแหล่งที่มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำเลียงเข้ามาในพื้นที่โดยการชักชวนในยานพาหนะครั้งละไม่มาก และเป็นนักค้ารายย่อยที่จำหน่ายให้นักท่องเที่ยว ในราคากิโลกรัมละ 18,000 บาทขึ้น ส่วนใหญ่ในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ยังคงมีการใช้อยู่แต่ไม่มากนัก ในพื้นที่จะมีการแบ่งขายเป็นห่อเล็ก ห่อละประมาณ 100-200 บาท

โคเคน ส่วนใหญ่จะเป็นเครือข่ายชาวต่างชาติ ซึ่งใช้ภูเก็ตเป็นที่พักยาเพื่อนำส่งต่อเข้าพื้นที่กรุงเทพฯ โดยจำหน่ายบีกละ 3,000 บาท แต่บีกละไม่ถึงกรัม หรือบางครั้งน้อยกว่าครึ่งกรัม ที่ผ่านมามีการลักลอบขนเข้ามาทางท่าอากาศยานภูเก็ตเพื่อจำหน่ายในพื้นที่ภาคกลางโดยเลี่ยงการใช้สนามบินสุวรรณภูมิ แต่หวังที่ผ่านมาไม่พบเป็นคดี

เฮโรอีน การลักลอบนำเข้ามาปริมาณไม่มากนักครั้งละไม่กี่กรัม เฮโรอีนที่จำหน่ายในพื้นที่ปกติ ราคาหลอดเล็กราคา 500 บาท บีกละ 12,000 บาท และมีแนวโน้มการนำกลับมาใช้ในพื้นที่เพิ่มขึ้น อำเภอถลาง

พืชกระท่อมสด มีการลักลอบนำผ่านด่านท่าฉัตรไชย เพื่อนำเข้ามาจำหน่ายในพื้นที่ จากพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ และนครศรีธรรมราช

จากการวิเคราะห์กลุ่มการค้าในพื้นที่

1. กลุ่มการค้าในพื้นที่ เป็นนักค้าเดิมซึ่งเป็นคนในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต มีความสัมพันธ์ในระบบเครือข่าย และบางส่วนพันโทจากเรือนจำแต่มากระทำความผิดซ้ำอีก เช่น เครือข่ายอำเภอถลาง เครือข่ายอำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

2. กลุ่มการค้านอกพื้นที่ ส่วนหนึ่งเป็นผู้เสฟที่หันมาเป็นนักค้ารายย่อย เช่นจากในพื้นที่กระบี่ พังงา สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีแนวเขตติดต่อกัน และกลุ่มนักค้าต่างภูมิภาค เช่น เชียงราย กรุงเทพฯ ปทุมธานี หนองคาย สกลนคร กลุ่มคนพวกนี้มีทั้งที่เข้ามาประกอบอาชีพในสถานบริการ แรงงานในภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และแฝงตัวมาเป็นนักท่องเที่ยว

3. กลุ่มนักค้าชาวต่างชาติ จังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้ ในแต่ละปีมีชาวต่างชาติจำนวนมากเข้ามาเพื่อพักผ่อน ทำธุรกิจ ซึ่งแฝงตัวเข้ามากระทำความผิดโดยการนำยาเสพติดเข้าในพื้นที่ และจะจำหน่ายเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วยกันเองเท่านั้น ลูกค้าคนไทยน้อยคนที่สามารถเข้าถึง ที่สำคัญยาเสพติดที่ใช้ก็คนละชนิดกันโดยส่วนใหญ่จะนิยมโคเคน เป็นกลุ่มที่เข้าถึงยาก

รูปแบบแผนประทุษกรรม (Modus operandi)

- **รูปแบบการค้า** ขายปลีก ขายส่ง เป็นเครือข่าย มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายในพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พังงา กระบี่ และจังหวัดนครศรีธรรมราช
- **การรับส่งมอทยาเสพติด** การจ้างมือขน มาส่งยังกลุ่มผู้ค้าในพื้นที่ วางไว้ตามสถานที่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นถึงขยะ เสาไฟฟ้า ราคาปกติค่าจ้างจะอยู่ที่ประมาณ 10,000 บาทต่อมัด
- **การติดต่อสื่อสาร** ทางโทรศัพท์ facebook Line
- **รูปแบบการซุกซ่อน** ไม่เปลี่ยนแปลง รถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทาง หรือการดัดแปลงการซุกซ่อนในกล่องนม ตู้กดน้ำ กระเป๋าเดินทาง เสื้อ กางเกง รองเท้า

4. เส้นทางลำเลียง

การเดินทางเข้าจังหวัดภูเก็ต จะต้องผ่านด่านตรวจภูเก็ต (ท่าฉัตรไชย) ซึ่งเป็นด่านแรกที่มีการตรวจค้นยาเสพติด ประกอบกับการเพิ่มเส้นทางรถโดยสารปรับอากาศ เช่น ภูเก็ต-เชียงใหม่ ภูเก็ต-พิษณุโลก หรือ ภูเก็ต-หนองคาย และเส้นทางอากาศ เส้นทางลำเลียงจึงหลากหลาย

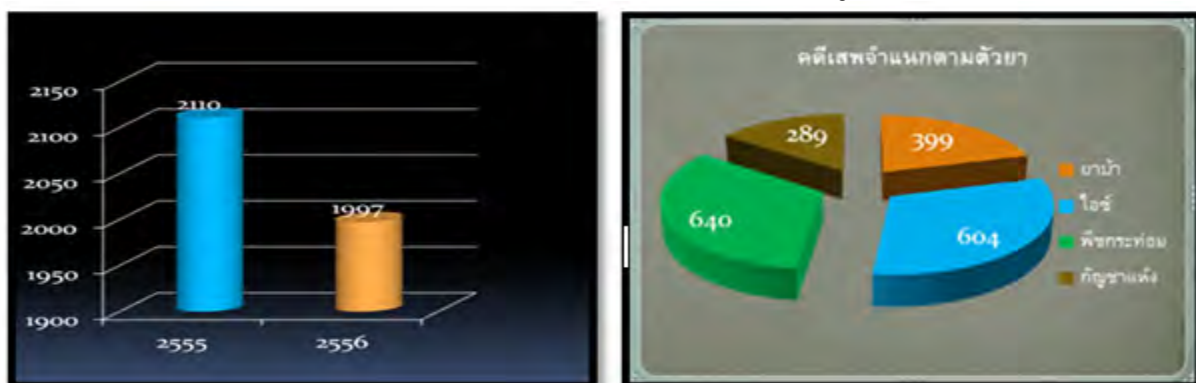
ทางบก ลำเลียงมาตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 เข้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตัดเข้ากิโลเมตรที่ 18 สู่ทางหลวงสายเอเชียหมายเลข 44 หากเข้าจังหวัดภูเก็ตโดยผ่านจังหวัดพังงา จะตัดเข้าเส้นทางรองหมายเลข 415 ตรงไปผ่านสี่แยกนาเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ มุ่งตรงเข้าเขตอำเภอทับปุด จังหวัดพังงา หรือเลี้ยวขวาสี่แยกนาเหนือเข้าตัวเมืองทับปุด และตรงไปเลี้ยวซ้ายผ่านสามแยกหม้อแกง ซึ่งมีจุดตรวจ แล้วส่งต่อเข้าจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นทางบกทางเดียว แต่หากวิ่งทางเส้น Southern ตัดเข้าอำเภออ่าวลึกมุ่งตรงจังหวัดพังงา

ทางน้ำ อีกเส้นทางลักลอบลำเลียงที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษอีกทางหนึ่งคือทางน้ำ โดยเรือหางยาว เรือยอร์ช จากข้อมูลการข่าวในพื้นที่ที่มีการลำเลียงยาบ้าโดยใช้เรือหางยาว มาจากบ้านสามช่อง ต.กะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ไปส่งที่ท่าเรือ อ่าวปอ ตำบลปากคลอง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต และบริเวณท่าเรือท่าหนูใต้สะพานสารสิน ซึ่งสามารถจอดตรงไหนก็ได้เพราะไม่มีเจ้าของ เพื่อหลบหลีกการตรวจค้นของด่านตรวจจังหวัดภูเก็ต (ด่านท่าฉัตรไชย)

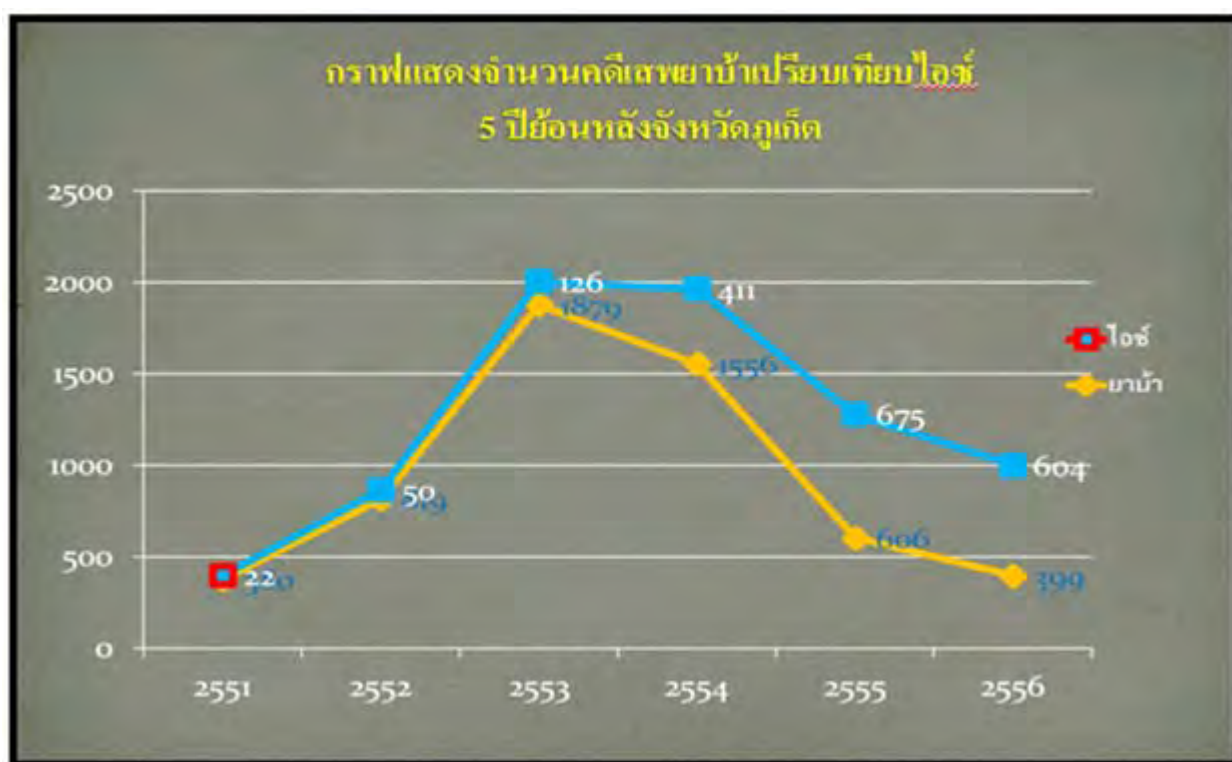
5. การแพร่ระบาด หากมองจากสถิติการจับกุม คดีเสพยาบ้าและไอซ์เพิ่มขึ้นทั้ง 2 ตัวยา ซึ่งต้องให้ความสำคัญเนื่องจากกลุ่มผู้ใช้มีอายุลดลง ตัวยาที่สำคัญที่มีการแพร่ระบาดห้วงที่ผ่านมามี **ยาบ้า** พบการแพร่ระบาดมากในทุกพื้นที่ อำเภอเมือง และ อำเภอถลาง **กัญชาแห้ง** พบการแพร่ระบาดในพื้นที่ อำเภอกะทู้ อำเภอเมือง อำเภอถลาง **พืชกระท่อม** พบการแพร่ระบาดในพื้นที่ อำเภอถลาง อำเภอกะทู้ ส่วน **ไอซ์** พบการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ โดยเฉพาะอำเภอเมือง อำเภอกะทู้ และมีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มเนื่องจากแบ่งปริมาณให้น้อยลงตามกำลังซื้อของผู้เสพในพื้นที่ ส่วนยาในกลุ่ม **Club drug** (ไอซ์ และโคเคน วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท) พบการแพร่ระบาดในพื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอกะทู้ เฉพาะเฮโรอีน ยังคงมีการใช้ในพื้นที่ ตำบลปากคลอง อำเภอถลาง ในส่วน **พืชกระท่อม** พื้นที่หลักของการแพร่ระบาด คงเป็น อำเภอถลาง อำเภอเมือง ส่วนแหล่งมั่วสุมสำคัญ เช่น สวนสาธารณะ หอพัก บ้านเช่า โรงแรม ในระยะหลังที่มีการแพร่ระบาดของไอซ์ในพื้นที่ กลุ่มผู้เสพ

มักจะเปิดโรงแรมในการรวมกลุ่มกันเสฟไอซ์ หลีกเลี้ยงการใช้ในสถานบันเทิง โดยกลุ่มผู้เสฟจะอยู่ในช่วงอายุ 15-25 ปี มากที่สุด และมีแนวโน้มอายุที่เข้ามาใช้ยาเสฟติดจะน้อยลง เป็นกลุ่มผู้ใช้แรงงานและอาชีพรับจ้าง เป็นกลุ่มที่มีการใช้ยาเสฟติดที่เข้าระบบบำบัดมากที่สุด

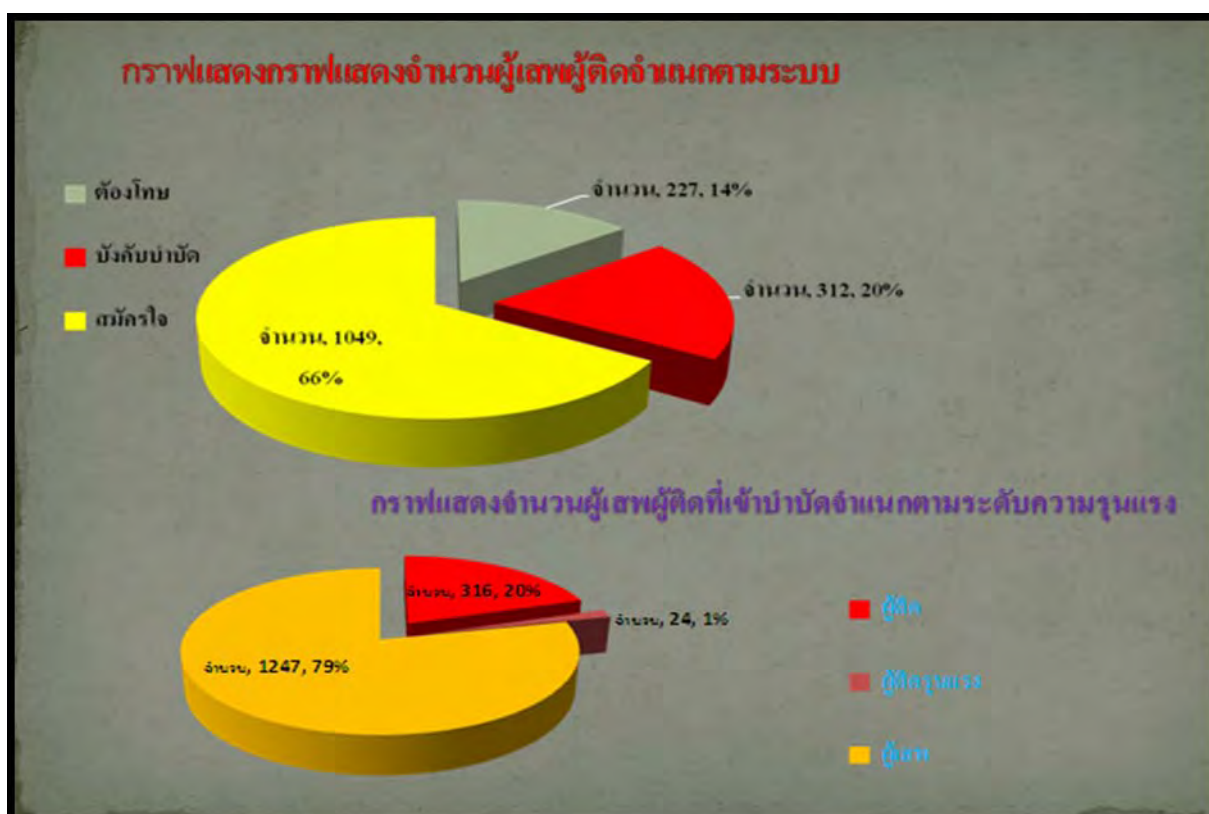
กราฟเปรียบเทียบคดีเสฟและครอบครองเพื่อเสฟ (ข้อมูลถึง สิงหาคม 2556)

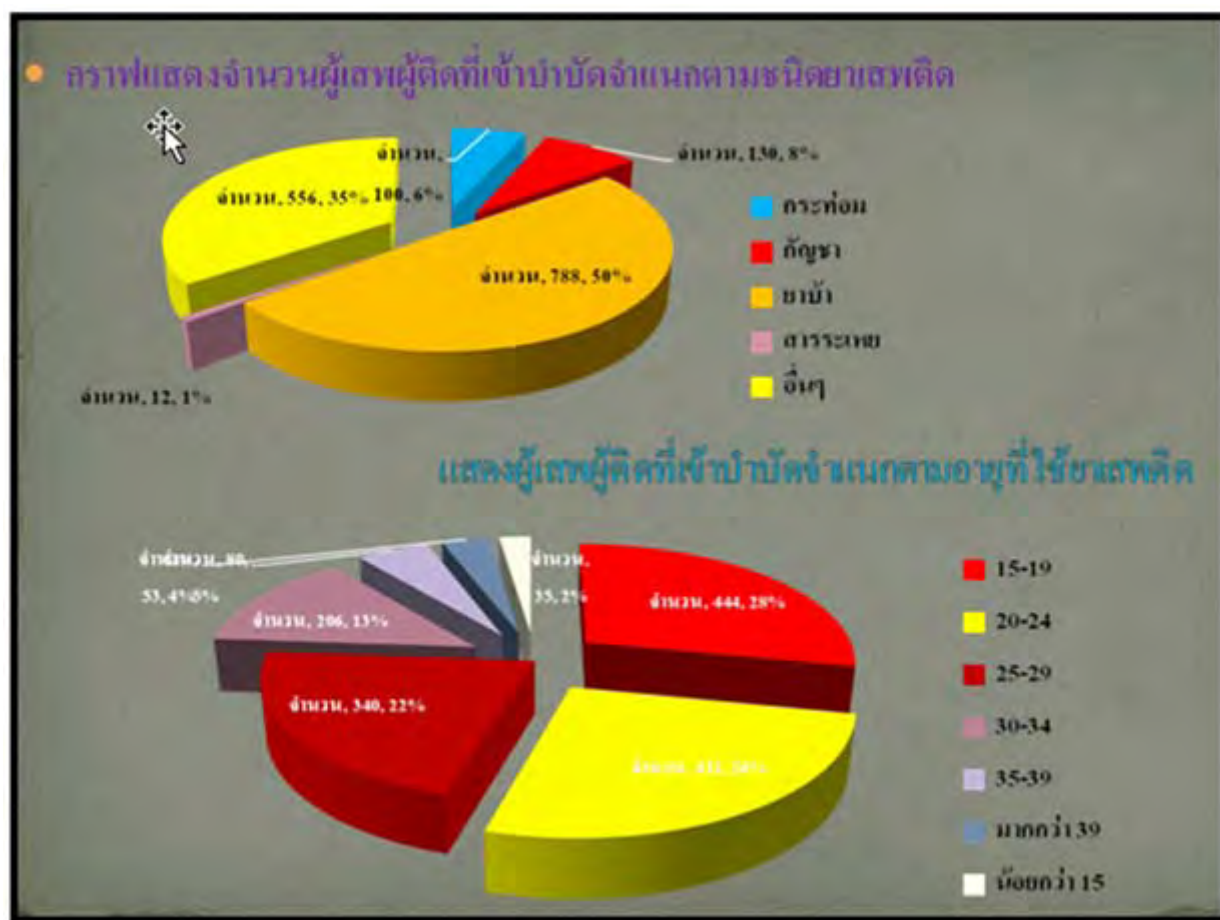
กราฟแสดงจำนวนคดียาเสฟยาบ้าเปรียบเทียบยาไอซ์

กราฟแสดงจำนวนผู้เสพผู้ติดจำแนกตามระบบ

กราฟแสดงจำนวนผู้เสพผู้ติดที่เข้าบำบัดจำแนกตามชนิดยาเสพติด

แนวโน้มของปัญหา ปี 2557

จากสถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ปี งบประมาณ 2556 ซึ่งไม่ลดปริมาณลงแต่ก็เพิ่มขึ้นไม่มากนัก อยู่ในสถานการณ์ ที่ควบคุมได้ ปัญหาการเป็นพื้นที่นำเขายาเสพติดทางท่าอากาศยาน ยังคงอยู่ ส่วนปัญหาหลักคือปัญหาการค้าการแพร่ระบาด ยังคงเพิ่มขึ้นในเรื่องของสถิติการจับกุมทั้งคดีจำหน่ายและคดีเสพ ซึ่งมาตรการในการป้องกันและสกัดกั้นทางด้าน จะเป็นปัจจัยที่ทำให้สถานการณ์ในปีงบประมาณ 2557 เปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น โดยแนวโน้มของปัญหาในพื้นที่ในปี 2557

1. การกระจายตัวของกลุ่มผู้ค้ารายย่อยในพื้นที่มากขึ้น โดยเป็นการจำหน่ายครั้งละ 5-10 ถุง ส่วนรายใหญ่จะจำหน่ายครั้งละหลายกิโลกรัม (2,000 เม็ด ขึ้นไป) และมีแนวโน้มของการพัฒนาจากผู้เสมาเป็นผู้ค้ารายย่อยเพิ่มขึ้น การจับกุมในแต่ละครั้งจะมีผู้ร่วมกระทำความผิดร่วมเพิ่มขึ้นที่สำคัญปริมาณของกลางที่นำเข้ามาในพื้นที่จะเพิ่มปริมาณมากกว่าเดิม

2. นักค้ารายย่อยและรายสำคัญจากจังหวัดพังงา นครศรีธรรมราช กระบี่ สุราษฎร์ธานี และตรัง นักค้าจากพื้นที่ภาคเหนือ เชียงราย เชียงใหม่ ซึ่งลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาจำหน่ายในพื้นที่โดยจ้างมือขนยังต้องเฝ้าระวังตามจุดตรวจจุดสกัดให้มากขึ้น

3. มีแนวโน้มของการลักลอบขนทางน้ำ เช่น ทางเรือโดยสารข้ามจังหวัด เช่น เรือท่องเที่ยว เรือหางยาว เรือยอร์ช ในปี 2557 ต้องให้ความสำคัญและเฝ้าระวังเพิ่มจากปี 2556 และควรเฝ้าระวังรอยต่อระหว่างจังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา มากขึ้น

4. แนวโน้มการนำเข้าทางสนามบินภูเก็ต ต้องเข้มงวดกับสายการบินจากอิหร่าน การ์ตา บลาซิล ไนจีเรีย ซึ่งมีการเล็งสนามบินสุวรรณภูมิ แต่มาลงที่สนามบินภูเก็ตแทน

5. ปัญหาการแพร่ระบาดในพื้นที่ที่ยังคงมีอยู่โดยเฉพาะกรณีการแพร่ระบาดของไอซ์ ซึ่งถือว่าปีที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นมาก และกระจายในอำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง ซึ่งเป็นอำเภอเน้นหนักและควรเฝ้าระวัง

6. การแพร่ระบาดในสถานศึกษา และในกลุ่มยาเสพติดที่ใช้เพื่อความบันเทิง (Club Drugs) มีแนวโน้มการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว เช่น หาดป่าตอง หาดราไวย์ สถานบันเทิงในพื้นที่อำเภอเมืองภูเก็ต

2.4.2 ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งถือว่าเป็นภัยคุกคามที่จัดลำดับอยู่ในระดับสีส้ม ครอบคลุมทั้ง 3 อำเภอ ของจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะการบุกรุกที่ดินของรัฐ การปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ทะเล ภูเขา การแผ้วถางตัดไม้ทำลายป่า ทั้งป่าบกและป่าเลน การแย่งชิงแสวงหาประโยชน์จากธรรมชาติ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติในทะเล ซึ่งจะสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่เน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวทางทะเล โดยอาศัยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องมีการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน เช่น การจัดสร้างปะการังเทียมรอบเกาะภูเก็ต การจัดวางทุนป้องกันความเสียหายของปะการัง จากกิจกรรมทางน้ำในสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่ง และเกาะแก่ง ปรับสมดุลระบบนิเวศน์แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำและส่งเสริมการท่องเที่ยวแหล่งดำน้ำ

ตารางจำนวนคดีที่เกี่ยวกับการบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	ปีงบประมาณ (คดี)		
	ปี 2552	ปี 2553	ปี 2554
1. การลักลอบตัดไม้	3	2	0
2. การบุกรุกแผ้วถางทำลายป่าเพื่อยึดครองที่ดิน	38	29	12
3. การบุกรุกทำลายป่า (ป่าชายเลน)	20	10	8
4. อื่นๆ	1	2	7
รวม	62	43	27

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2555

▪ สภาพปัญหาการบุกรุกพื้นที่ดินและแนวโน้มน

1. ความเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว
2. ความขัดแย้งการถือครองสิทธิที่ดิน
3. การใช้ที่ดินผิดประเภท

▪ ประเด็นปัญหาการใช้ที่ดิน

1. ข้อจำกัดของทรัพยากรดิน คุณสมบัติของดินด้านกายภาพ
2. ปัญหาการชะล้างทรัพยากรดินโดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดเทและบริเวณไหล่เขา
3. ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง ได้กำหนดพื้นที่ ที่มีการกัดเซาะรุนแรง คือ บริเวณหาดไม้ขาว หาดในยางบริเวณหาดเลพัง บ้านบางเทา อำเภอถลาง มีระยะทางที่ถูกกัดเซาะประมาณ 3 กิโลเมตร และพื้นที่ที่มีการกัดเซาะปานกลาง คือ แหลมสะพานหิน อ่าวปอ บ้านบางแร่ อำเภอถลางมีระยะทางที่ถูกกัดเซาะประมาณ 1.5 กิโลเมตร

4. การบุกรุกพื้นที่ป่าบกและป่าชายเลน
5. ความขัดแย้งการถือครองสิทธิ์ที่ดิน
6. การใช้ที่ดินผิดประเภท
7. ผลกระทบจากโครงการพัฒนาต่างๆ

8. แผ่นดินถล่ม (Land slide) เกิดบริเวณที่มีฝนตกในบริเวณที่มีภูเขา มีความลาดชันและขาดต้นไม้ พืชพันธุ์ปกคลุม ในช่วงฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงเดือนธันวาคม กรณีฝนตกหนักดินอิ่มตัวไม่สามารถอุ้มน้ำได้เกิดการพังทลายแล้วเลื่อนไหลลงสู่ที่ต่ำพร้อมกับกระแสน้ำ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนบ้านเรือนที่อยู่บริเวณเชิงเขา

2.4.3 ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สถานการณ์คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่และทำงานในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ที่ได้รับการผ่อนผันตามมติคณะรัฐมนตรีให้เข้ามาอยู่และทำงาน โดยจัดทำทะเบียนประวัติและขออนุญาตทำงานประมาณเกือบแสนคน และจากข้อมูลเชิงลึกของหน่วยงานด้านความมั่นคงวิเคราะห์ว่าอาจจะมีผู้หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา ที่ไม่ได้จัดทำทะเบียนประวัติและไม่มีใบอนุญาตทำงาน อีกประมาณเท่าตัว โดยเฉพาะการเข้ามาทำงานประมง ซึ่งมีการเปลี่ยนถ่ายแรงงานระหว่างจังหวัดชายฝั่งทะเล แรงงานภาคเกษตรก่อสร้าง บ้านเรือน ร้านค้า ประกอบกับความต้องการแรงงานในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ประมง เกษตร จังหวัดภูเก็ตยังคงมีความต้องการและพึ่งพิงแรงงานต่างด้าวเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากการขยายตัวทางธุรกิจรวมไปถึงธุรกิจเกี่ยวเนื่องอื่นๆก็ได้ใช้แรงงานต่างด้าวเข้ามาทดแทนแรงงานไทยแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่อย่างไรก็ตามหน่วยงานภาครัฐและเอกชนสามารถควบคุม กำกับ ดูแลแรงงานต่างด้าวให้อยู่ในระบบในการทำงาน การพักอาศัย จำกัดพื้นที่การควบคุมโรคที่มากับแรงงานต่างด้าว การสำรวจควบคุมทางทะเบียนได้ดีในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะการออกประกาศควบคุมแรงงานต่างด้าวของ กอ.รมน.จว.ที่สามารถ บังคับใช้ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามนโยบาย กบร. ในการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว ให้มีการพิสูจน์สัญชาติแต่คงไม่มีการรับรองสถานะแรงงานได้ทั้งหมด โดยเฉพาะชนกลุ่มน้อยของพม่าและหลบหนีเข้าเมืองมาก่อนแล้ว และคาดว่าจะการจ้างแรงงานต่างด้าวในพื้นที่ในอนาคตอาจมีการเรียกร้องสิทธิต่างๆเพิ่มเติมมากขึ้น โดยเฉพาะผ่านทาง NGO องค์กรสิทธิอื่นๆ สถานการณ์ในพื้นที่ซึ่งอยู่ในระดับสีเหลืองครอบคลุมทุกอำเภอและหน่วยงานด้านความมั่นคงในพื้นที่สามารถควบคุมได้

2.4.4 การจัดระเบียบความเรียบร้อยทางทะเล จากสภาพพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต เป็นเกาะมีทางเข้า-ออก ได้หลายทางโดยเฉพาะทางน้ำสามารถเข้าได้ทุกทิศทาง เรือต่างๆที่เข้าจอดท่าเทียบเรือของรัฐและเอกชน ดำเนินการได้โดยสะดวก โดยเฉพาะเรือสำราญอื่นๆที่เป็นของต่างชาติที่เน้นการบริการ การควบคุม กำกับ ดูแล ค่อนข้างจำกัด จะโดย บุคลากร เครื่องมือ งบประมาณ หรือข้อกฎหมายก็เป็นช่องว่างในการให้หน่วยงานภาครัฐ ตรวจตรา ตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมาย การลักลอบศุลกากรที่มากับเรือยากลำบาก โดยเฉพาะเรือสำราญกีฬา เรือยอร์ช เรือที่มีราคาสูง หรือเรือท่องเที่ยวและเรือประมงจำนวนมาก ไม่สามารถตรวจสอบได้ทั่วถึง มาตรการในการจัดระเบียบเรือ โดยใช้ช่องทางศูนย์บริการร่วม บริเวณอ่าวฉลอง ตำบลฉลอง อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ให้เรือบางประเภทเข้ามาแจ้ง เข้า-ออก ตรวจตราจัดทำข้อมูล โดยบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไว้ในสถานที่เดียวกัน One Stop Service ก็เป็นมาตรการหนึ่งในการจัดระเบียบและควบคุมเรือ โดยเฉพาะเรือต่างชาติที่สามารถดำเนินการได้ในระดับหนึ่งแต่ไม่ครอบคลุมไปถึงเรืออื่นๆที่มีอยู่จำนวนมาก จึงทำให้ปัญหาการลักลอบนำสินค้าหลบหนีศุลกากรหรือสิ่งผิดกฎหมายเข้ามาได้ง่าย ผลการดำเนินการยังไม่เป็นที่ประจักษ์มีเพียงการป้องปราม สุ่มตรวจลาดตระเวนที่กระทำได้อย่างจำกัด กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดภูเก็ต (กอ.รมน.จว.ภก.) พยายามผลักดันการจัดระเบียบเรือให้ครอบคลุมทุกประเภทในอนาคต จึงถือเป็นภัยคุกคามที่ต้องเฝ้าระวังในระดับสีเหลือง

2.4.5 ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ พบมีการกระทำความผิดของคนต่างชาติ ที่มีการกระทำความผิดจากพื้นที่อื่นต่อเนื่องในประเทศไทย และกระทำความผิดในต่างประเทศแต่ได้หลบหนีมาอยู่ในประเทศไทย หรือเตรียมการจะกระทำความผิดไปสู่ประเทศที่สาม ในความผิดต่างๆ เช่น ค้ายาเสพติด ค้ามนุษย์ ฟอกเงิน ความผิดคอมพิวเตอร์ คอลเซ็นเตอร์ ปลอมแปลงเงินตรา บัตรเครดิต ข้อมูลยังไม่ปรากฏพยายามหรือเชื่อมโยงการก่อการร้ายในภูมิภาคต่างๆ

ตารางการจับกุมคดีชาวต่างชาติที่กระทำความผิดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกรายปี พ.ศ. 2555 - 2557

ประเภทคดี	ปีที่กระทำความผิด			หมายเหตุ
	2555 (จำนวนคดี)	2556 (จำนวนคดี)	2557 (จำนวนคดี)	
คดียาเสพติด	49	63	63	
คดีความผิดเกี่ยวกับจราจร	43	39	29	
คดีประกอบอาชีพโดยไม่ได้รับอนุญาต	22	72	49	
ฉ้อโกง	2	5	2	
ทำร้ายร่างกาย	5	12	7	
ปลอมแปลงเอกสาร	9	4	6	
อื่นๆ	63	77	64	
รวม	193	272	220	

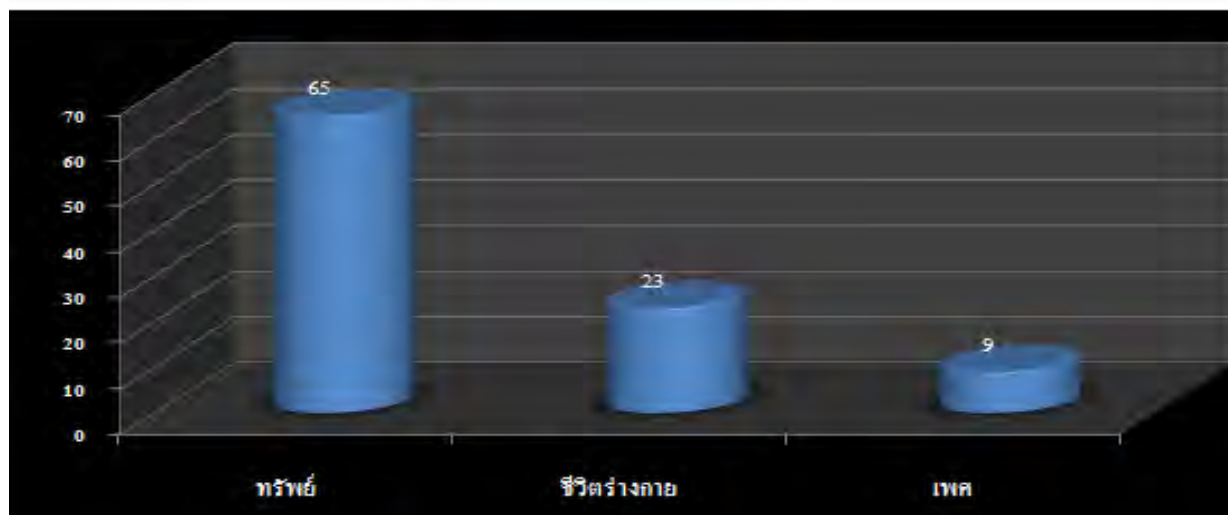
ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย 2556						
ลำดับ	หน่วย	จำนวนชาวต่างชาติ ที่เป็นผู้เสียหาย	ข้อหาคดี			
			ชีวิตร่างกาย	เพศ	ทรัพย์สิน	อื่นๆ
1	สภ.เมืองภูเก็ต	9	3	3	3	
2	สภ.กลาง	1			1	
3	สภ.กะทู้	35	12		23	
4	สภ.ฉลอง	9	1		8	
5	สภ.ท่าฉัตรไชย	-				
6	สภ.เชิงทะเล	7		1	6	
7	สภ.ทุ่งทอง	1		1		
8	สภ.กมลา	2	1	1		
9	สภ.วิชิต	5	1	1	3	
10	สภ.กะรน	28	5	2	21	
รวม		97	23	9	65	-

ที่มา : สภ.เมืองภูเก็ต

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

**ชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย
(แยกตามข้อหาคดี)**

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

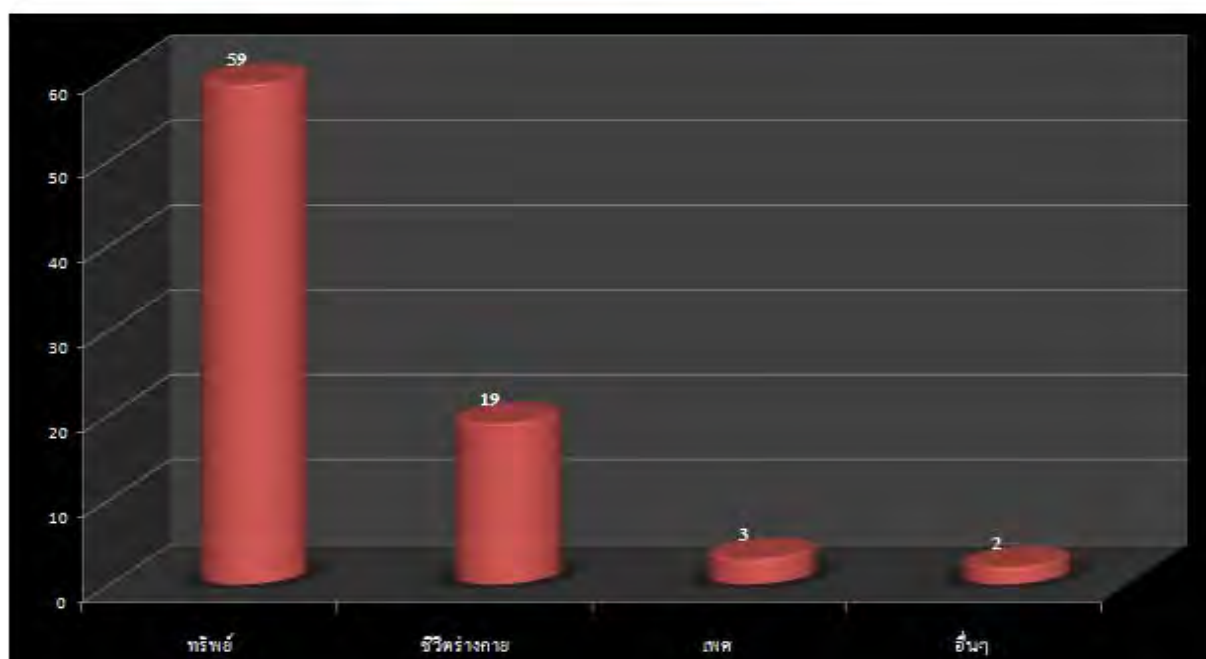
ชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย 2557

ลำดับ	หน่วย	จำนวนชาวต่างชาติ ที่เป็นผู้เสียหาย	ข้อหาคดี			
			ชีวิตร่างกาย	เพศ	ทรัพย์สิน	อื่นๆ
1	สภ.เมืองภูเก็ต	12	3	1	8	-
2	สภ.ถลาง	1	-	-	1	-
3	สภ.กะทู้	18	4	-	14	-
4	สภ.ฉลอง	-	-	-	-	-
5	สภ.ท่าฉัตรไชย	1	-	-	1	-
6	สภ.เชิงทะเล	-	-	-	-	-
7	สภ.ทุ่งทอง	2	1	-	-	1
8	สภ.กมลา	-	-	-	-	-
9	สภ.วิชิต	7	2	-	5	-
10	สภ.กะรน	16	3	1	12	-
รวม		57	13		41	-

ที่มา : สภ.เมืองภูเก็ต

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

**ชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย
(แยกตามข้อหาคดี)**

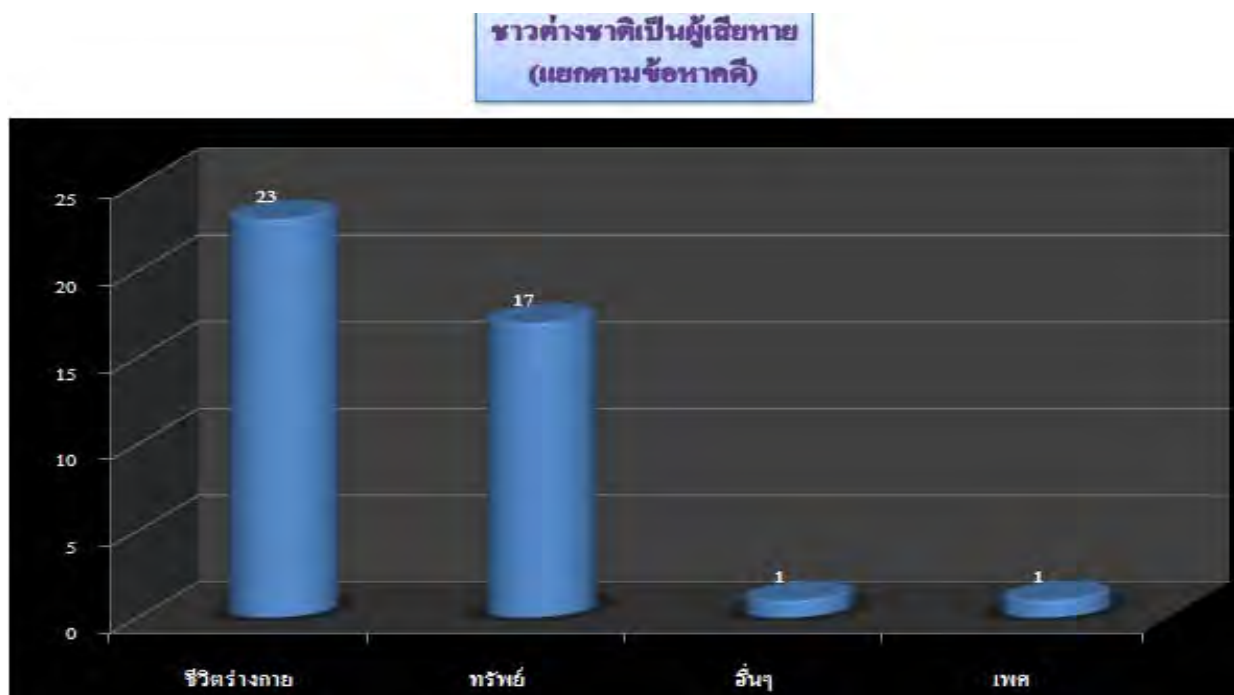
ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ชาวต่างชาติเป็นผู้เสียหาย 2558

ลำดับ	หน่วย	จำนวนชาวต่างชาติ ที่เป็นผู้เสียหาย	ข้อหาคดี			
			ชีวิตร่างกาย	เพศ	ทรัพย์สิน	อื่นๆ
1	สภ.เมืองภูเก็ต	2	2			
2	สภ.ถลาง	-				
3	สภ.กะทู้	10	1	1	8	
4	สภ.ฉลอง	16	15		1	
5	สภ.ท่าฉัตรไชย	-				
6	สภ.เชิงทะเล	1			1	
7	สภ.ทุ่งทอง	4	2		2	
8	สภ.กมลา	1			1	
9	สภ.วิชิต	2	1			1
10	สภ.กะรน	6	2		4	
รวม		42	23	1	17	1

ที่มา : สภ.เมืองภูเก็ต

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต

2.4.6 ปัญหาความแตกแยกในสังคม/การปกป้องสถาบัน จากสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง การแบ่งพรรคแบ่งฝ่าย ซึ่งใช้สัญลักษณ์สีเสื้อ ได้ขยายไปทุกพื้นที่ของประเทศไทยไม่เว้นแม้กระทั่งจังหวัดภูเก็ต แต่ด้วยการแข่งขันทางการเมืองที่ไม่มีความรุนแรง จึงทำให้การควบคุมและการขอความร่วมมือของชาวภูเก็ตค่อนข้างง่าย ประกอบกับวัฒนธรรมการใช้ชีวิตพึ่งพากัน การประกอบสัมมาอาชีพด้านการบริการ จึงมักจะไม่กระทำการใดที่จะกระทบต่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนส่วนใหญ่ การประนีประนอม ลดความขัดแย้ง แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีสภาพเป็นจังหวัดท่องเที่ยวก็จะมีกลุ่มคนจากพื้นที่อื่น เข้ามาตั้งถิ่นฐาน ทำงานอยู่อาศัยหลากหลาย กระแสการเมืองก็ได้เข้ามามีบทบาททำให้เกิดความขัดแย้งด้วยเช่นกัน แต่อยู่ในระดับที่ควบคุมได้ ไม่เป็นปัญหาความมั่นคงแต่ต้องเฝ้าระวังและการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน ข้าราชการ และนักการเมือง ทุกระดับเสริมสร้างความรักสามัคคีและร่วมกันปกป้องสถาบัน ถือว่าภัยคุกคามอยู่ในระดับสีเขียว

2.4.7 ปัญหาภัยคุกคามอื่นๆ ตามสถานการณ์ เช่น ภัยพิบัติธรรมชาติ สึนามิ แผ่นดินไหว อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ดินถล่ม เป็นต้น ซึ่งภัยต่างๆ เหล่านี้เมื่อเกิดขึ้นและสร้างความเสียหายต่อประชาชน ย่อมมีผลกระทบและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดภูเก็ตในภาพรวมโดยทั้งสิ้น

สถานการณ์พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่ม

สำหรับพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มในจังหวัดภูเก็ต ใน 3 อำเภอ มีเพียง 16 ตำบล และ 53 หมู่บ้าน/ชุมชน หรือร้อยละ 51.46 ของพื้นที่หมู่บ้านทั้งหมด 103 หมู่บ้าน ดังตาราง

ตารางพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มในพื้นที่จังหวัดเปรียบเทียบกับจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน

จังหวัด	จำนวนพื้นที่เสี่ยงภัย			จำนวน ประชากร (คน)	จำนวน ครัวเรือน (หลัง)	ระดับความรุนแรง				ลักษณะที่ตั้ง				ลักษณะของภัย					ความเสียหายที่อาจ ได้รับ	
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน			ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1	รวม	ที่ลุ่มแอ่ง กระทะ	ที่ลุ่มริม ลำน้ำ	ที่ราบ ติดเชิง เขา	ที่เนิน เขา/ ภูเขา	น้ำ ท่วม ขัง	น้ำล้น ตลิ่ง	น้ำป่า ไหล หลาก	ดิน/ โคลน ถล่ม	อื่นๆ	จำนวน ประชากร (คน)	บ้านเรือน ราษฎร (หลัง)
ภูเก็ต	3	16	53	149,235	66,346	53	-	-	53	25	2	27	20	17	3	39	14	-	6,391	1,728
กระบี่	8	37	91	95,848	23,526	2	89	-	91	29	57	9	11	30	47	27	14	4	4,357	907
ตรัง	10	79	442	287,743	74,526	251	188	3	442	99	271	97	38	189	269	126	96	1	83,287	23,470
พังงา	8	40	146	91,488	24,377	-	146	-	146	29	73	78	22	42	67	79	53	-	52,940	11,797
ระนอง	8	27	84	95,605	32,161	18	36	30	84	12	43	60	43	23	41	72	49	20	10,259	9,276
รวม	34	199	816	719,919	221,191	324	459	33	816	194	446	271	134	301	427	343	226	25	157,234	47,178

ที่มา : ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต 18 ภูเก็ต

พื้นที่เสี่ยงภัย

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะเป็นเกาะที่ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเล มีลักษณะทางธรณีวิทยาคล้ายคลึงกับแผ่นดินใหญ่ พื้นที่ร้อยละ 70 ของจังหวัดเป็นภูเขาทอดยาวตามแนวเหนือใต้ และอีกร้อยละ 30 เป็นที่ราบ ฝั่งตะวันตกของเกาะเป็นภูเขา ทางทิศเหนือและด้านตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง ขณะที่ด้านตะวันออกเป็นพื้นที่ราบ ด้านตะวันออกพื้นที่ชายฝั่งทะเลประกอบด้วย หาดโคลน ป่าชายเลน และพื้นที่ทรายงอก ขณะที่ด้านตะวันตกเป็นหาดทรายสวยงาม นอกจากนั้นยังมีเกาะบริวารทั้งสิ้น 32 เกาะ ลักษณะภูมิศาสตร์ของภูเก็ตมีลักษณะเป็นเกาะ มีภูเขาสลับซับซ้อนทอดตัวในแนวเหนือใต้ ส่วนใหญ่อยู่ทางทิศตะวันตก ที่ราบส่วนใหญ่อยู่บริเวณตอนกลาง ฝั่งตะวันออก และบริเวณชายฝั่งตะวันตกของเกาะ ชายฝั่งด้านตะวันออกมีสภาพเป็นหาดโคลนและป่าชายเลน ลักษณะภูมิอากาศเป็นเขตร้อนชื้น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้มีลักษณะอากาศชุ่มชื้นตลอดปี โดยมี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน และฤดูร้อน นอกจากนี้มีสถานที่ที่ก่อให้เกิดอันตราย เช่น มีการสร้างหมู่บ้านจัดสรร รีสอร์ท และโรงแรมตามบริเวณภูเขาและพื้นที่ลาดชัน มีการบุกรุกทำลายป่าไม้ และปรับพื้นที่ก่อสร้าง ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเส้นทางเดินน้ำ ผลการสำรวจของกรมทรัพยากรธรณี พบว่าจังหวัดภูเก็ตอยู่ในเขตที่อาจได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหว สามารถก่อให้เกิดความเสียหายในระดับน้อยถึงปานกลาง จึงทำให้จังหวัดภูเก็ตมีความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัย ดังนี้

1. อุทกภัย และดินโคลนถล่ม
2. ภัยจากอัคคีภัย
3. ภัยจากคลื่นสึนามิ
4. ภัยจากการคมนาคมและขนส่ง
5. ภัยแล้ง
6. ภัยจากแผ่นดินไหวและอาคารถล่ม

สถิติการเกิดสาธารณภัยของจังหวัด (เรียงตามสถิติการเกิดภัยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ)

1. อุทกภัยและดินโคลนถล่ม

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	11	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0.0643000
2552	12	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0.0648000
2553	2	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	N/A
2554	4	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0.870684 (เฉพาะการให้ความช่วยเหลือตาม ระเบียบกระทรวงการคลังฯ)
2555	18	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลางและ อำเภอกะทู้	0	2	1.532097

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2556	8	อำเภอเมือง อำเภอกลางและ อำเภอกะทู้	1	1	0.058000
2557	11	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกลางและ อำเภอกะทู้	0	0	0.429156

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ.2557

2. พายุหมุนเขตร้อน (วาตภัย)

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนบ้านเรือน เสียหายทั้งหมด (หลัง)	จำนวนบ้านเรือน เสียหายบางส่วน (หลัง)	มูลค่าความ เสียหาย (ล้านบาท)
2551	9	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลาง	N/A	N/A	0.097500
2552	8	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลาง	N/A	N/A	0.015000
2553	7	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลาง	N/A	N/A	0.015000
2554	5	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลาง	N/A	N/A	N/A
2555	17	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกลาง และอำเภอกะทู้	1	48	0.332787
2556	20	อำเภอเมือง	5	4	0.354009
2557	21	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอกลาง	-	41	0.194220

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ. 2557

หมายเหตุ N/A = Non Available หมายถึง อาจมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่ไม่มีการบันทึกข้อมูล

3. ภัยจากอุบัติเหตุทางถนน

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บสาหัส (คน)	บาดเจ็บเล็กน้อย (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	1,889	99	N/A	1,862	N/A
2552	2,071	112	100	1,942	N/A
2553	2,367	160	151	2,390	N/A
2554	2,301	146	112	2,009	N/A
2555	3,465	126	194	2,897	N/A
2556	4,654	113	141	3,401	N/A
2557	2,514	82	214	4,717	N/A

ที่มา : กองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ.2557

4. ภัยจากอุบัติเหตุทางน้ำ

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	สูญหาย (คน)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	15	4	4	6	N/A
2552	23	6	9	27	N/A
2553	13	0	2	0	ประมาณ 6 ล้านบาท
2554	1	0	0	0	N/A
2555	8	0	0	6	ประมาณ 50,000 บาท
2556	6	6	3	5	N/A
2557	10	0	20	45	ประมาณ 5 ล้านบาท

ที่มา : กองบังคับการตำรวจจราจรจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม พ.ศ. 2557

5. ภัยจากอุบัติเหตุทางอากาศ

วัน เดือน ปี	แบบอากาศยาน	จำนวน ผู้โดยสาร	หมายเหตุ
16 ก.ย.50	เครื่องบิน MD 82 บริษัท วันทูโก แอร์ไลน์ จำกัด (รวมผู้โดยสาร กัปตันและลูกเรือ ทั้งหมด 130 คน)	123 คน	เสียชีวิต 89 คน บาดเจ็บ 41 คน
23 ม.ค.53	เครื่องบิน BOEING 767 สายการบินแอร์เซี่ยงไฮ้แอร์ไลน์	252 คน	
11 ก.ย.54	เครื่องบิน BOEING 737-800 สายการบิน Shanghai Airlines	128 คน	
2555	0	0	

ที่มา: กรมการบินพลเรือน ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2555

6. อัคคีภัย

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่ เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวน บ้านเรือน เสียหาย (หลัง)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	20	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0	2.183500
2552	8	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0	0.152000
2553	7	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0	N/A
2554	10	อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลาง	0	0	0	N/A
2555	51	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้	26	4	15	0.319300
2556	8	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้	31	0	0	0.560800
2557	41	อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอถลาง และอำเภอกะทู้	17	4	0	1.502922

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม 2557

7. ภัยแล้ง

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	พื้นที่การเกษตร เสียหาย (ไร่)	จำนวนสัตว์ ที่รับผลกระทบ (ตัว)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	2	อำเภอกลาง	N/A	N/A	N/A
2552	2	อำเภอกลาง	N/A	N/A	N/A
2553	1	0	0	0	N/A
2554	0	0	0	0	0
2555	3	อำเภอเมือง ภูเก็ตและ อำเภอกลาง	N/A	N/A	N/A
2556	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
2557	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ วันที่ 4 ธันวาคม 2557

หมายเหตุ N/A = Non Available หมายถึง อาจมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่ไม่มีการบันทึกข้อมูล

8. แผ่นดินไหวและอาคารถล่ม

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนบ้านเรือน/สถานที่เสียหาย (หลัง)	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2550	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
2551	0	0	0	0	0
2552	0	0	0	0	0
2553	0	0	0	0	0
2554	0	0	0	0	0
2555	2	840	0	0	3.645613
2556	0	0	0	0	0
2557	0	0	0	0	0

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ ธันวาคม 2557

หมายเหตุ N/A = Non Available หมายถึง อาจมีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่ไม่มีการบันทึกข้อมูล

9. ไฟป่าและหมอกควัน

ปี พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนพื้นที่ประสบภัย (อำเภอ)	จำนวนพื้นที่เสียหาย (ไร่)	มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
2551	N/A	N/A	N/A	N/A
2552	N/A	N/A	N/A	N/A
2553	N/A	N/A	N/A	N/A
2554	N/A	N/A	N/A	N/A
2555	N/A	N/A	N/A	N/A
2556	N/A	N/A	N/A	N/A
2557	N/A	N/A	N/A	N/A

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดภูเก็ต ข้อมูล ณ เมษายน 2557

2.5 ข้อมูลปัญหาและความต้องการในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน

การพัฒนาเชิงพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ตได้กำหนดพื้นที่การพัฒนาตามเขตการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านและชุมชนโดยพื้นที่หมู่บ้านตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 และกำหนดการพัฒนาในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะของการกำหนดพื้นที่เป็นชุมชนตามข้อบังคับเทศบาลบัญญัติ, ข้อบังคับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางการกำหนดเขตพัฒนาเชิงพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	ตำบล	เขตการพัฒนาเชิงพื้นที่		หมายเหตุ
		จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนชุมชน	
เมืองภูเก็ต	8	44	23	
ถลาง	6	46	9	
กะทู้	3	6	26	
รวม	17	96	58	

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ.2557

ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่จังหวัดภูเก็ตใช้แผนชุมชน และการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชช.2 ค.) เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการพัฒนา โดยมีสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต เป็นหน่วยงานหลัก ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต สำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานร่วมดำเนินการโดยได้ดำเนินการประสานการจัดทำแผนชุมชนในทุกหมู่บ้านและทุกชุมชน มีการสำรวจข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช.2 ค. ต่อจากนั้นได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากแผนชุมชน ข้อมูล จปฐ. และข้อมูล, กชช.2 ค. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางการพัฒนาเชิงพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต

ตารางข้อมูลการจัดทำแผนชุมชน/สำรวจข้อมูล จปฐ., กชช2ค.

อำเภอ	ตำบล	พื้นที่จัดทำแผนชุมชน		พื้นที่สำรวจข้อมูล จปฐ.		พื้นที่สำรวจข้อมูล กชช 2ค.	
		หมู่บ้าน	ชุมชน	หมู่บ้าน	ชุมชน	หมู่บ้าน	ชุมชน
เมืองภูเก็ต	8	44	23	44	23	44	-
กลาง	6	46	9	46	9	46	-
กะทู้	3	6	26	6	26	6	-
รวม	17	96	58	96	58	96	-

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

สภาพปัญหาของหมู่บ้าน/ชุมชน ในเขตพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในรอบปี 2555 – 2557 ในลักษณะของการพัฒนาเชิงพื้นที่ ซึ่งได้จากผลการวิเคราะห์แผนชุมชน, ข้อมูล จปฐ. และข้อมูล กชช2ค. ปรากฏว่าในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน มีปัญหาในลักษณะของกลุ่มปัญหาดังต่อไปนี้

- 1) ปัญหาการขาดแคลนน้ำ อุปโภค – บริโภค และคุณภาพน้ำ
- 2) ปัญหาจราจร
- 3) ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ
- 4) ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 5) ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
- 6) ปัญหาค่าครองชีพสูง
- 7) ปัญหาการมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 8) ปัญหาคุณภาพชีวิต ความผาสุกของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน

ตารางสภาพปัญหาในเขตพัฒนาเชิงพื้นที่จังหวัดภูเก็ตจากแผนชุมชน

ปัญหา	อำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหา			
		จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	จำนวนหมู่บ้านที่ประสบปัญหา	จำนวนชุมชนทั้งหมด	จำนวนชุมชนที่ประสบปัญหา
1.ปัญหาการขาดแคลนน้ำ อุปโภค-บริโภคและคุณภาพน้ำ	เมืองภูเก็ต	44	44	23	23
	กลาง	46	46	9	9
	กะทู้	6	6	26	26
2.ปัญหาจราจร การคมนาคม	เมืองภูเก็ต	44	40	26	26
	กลาง	46	31	9	9
	กะทู้	6	6	26	26
3.ปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ	เมืองภูเก็ต	44	44	23	23
	กลาง	46	46	9	9
	กะทู้	6	6	26	26
4.ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและ	เมืองภูเก็ต	44	26	23	-

ปัญหา	อำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหา			
		จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	จำนวนหมู่บ้านที่ประสบปัญหา	จำนวนชุมชนทั้งหมด	จำนวนชุมชนที่ประสบปัญหา
ทรัพย์สิน	กลาง	46	29	9	-
	กะทู้	6	3	26	4
5.ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด	เมืองภูเก็ต	44	44	23	23
	กลาง	46	46	9	9
	กะทู้	6	6	26	26
6.ปัญหาค่าครองชีพสูง	เมืองภูเก็ต	44	44	23	23
	กลาง	46	46	9	9
	กะทู้	6	6	26	26
7.ปัญหาการมีส่วนร่วมในการพัฒนา	เมืองภูเก็ต	44	34	23	23
	กลาง	46	40	9	9
	กะทู้	6	3	26	26
8.ปัญหาคุณภาพชีวิต ความผาสุกของคนในหมู่บ้าน/ชุมชน	เมืองภูเก็ต	44	31	23	20
	กลาง	46	30	9	4
	กะทู้	6	3	26	20

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางข้อมูลตัวชี้วัดที่ไม่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์ จปฐ. ในรอบปี 2554 ของจังหวัดภูเก็ต

ลำดับที่	ตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)	จำนวนที่ผ่านเกณฑ์	จำนวนที่ต้องแก้ไข
1.	คนในครัวเรือนเป็นสมาชิกกลุ่มในหมู่บ้าน/ชุมชน	35,654	1,864
2.	คนในครัวเรือนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อ สาธารณะของชุมชนท้องถิ่น	32,181	1,639
3.	คนในครัวเรือนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของ หมู่บ้าน/ชุมชน	34,213	1,465
4.	ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	35,885	428
5.	คนอายุ 6 ปี ขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา	36,450	382
6.	คนในครัวเรือนไม่ติดสุรา	87,260	182

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

สภาพปัญหาตามข้อมูล จปฐ. ที่มีปัญหาของจังหวัดภูเก็ตใน 6 ตัวชี้วัด ดังกล่าว จังหวัดจะต้องดำเนินการแก้ไขให้ผ่านเกณฑ์ตัวชี้วัดภายใน 2555- 2557

ตารางระดับการพัฒนาหมู่บ้านตามข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน (กชข2ค.) จังหวัดภูเก็ต

พื้นที่	จำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด	เร่งรัดพัฒนา อันดับ 1	เร่งรัดพัฒนา อันดับ 2	เร่งรัดพัฒนา อันดับ 3
อ.เมืองภูเก็ต				
ต.เกาะแก้ว	7	-	-	7
ต.ฉลอง	10	-	-	10
ต.รัษฎา	7	-	-	7
ต.ราไวย์	7	-	-	7
ต.วิชิต	9	-	-	9
รวม	40	-	-	40
อ.ถลาง				
ต.เชิงทะเล	5	-	1	4
ต.เทพกระษัตรี	11	-	2	9
ต.ป่าคลอก	9	-	-	9
ต.ไม้ขาว	7	-	3	4
ต.ศรีสุนทร	8	-	4	4
ต.สาคร	5	-	-	5
รวม	45	-	10	35
อ.กะทู้				
ต.กมลา	6	-	4	4
รวม	6	-	4	4
รวมทั้งหมด	91	-	14	77

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

ตารางสภาพปัญหาตามข้อมูล กชช2ค. พื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ปัญหา	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	คิดเป็นร้อยละ
1.ปัญหาเรื่องน้ำกิน	48	52
2.ปัญหาการเรียนรู้โดยชุมชน	50	49
3.ปัญหาคุณภาพน้ำ	67	59
4.ปัญหาการเข้าถึงแหล่งทุนของชุมชน	40	32

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ณ พ.ศ. 2557

จากสภาพปัญหาจากการสำรวจ ข้อมูล กชช.2ค. จังหวัดจะต้องกำหนดการแก้ไขโดยผ่านกระบวนการแผนชุมชนทุกหมู่บ้านจะต้องนำปัญหาบรรจุไว้ในแผนชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป

ศักยภาพการพัฒนาของชุมชน/หมู่บ้าน

1. คนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีความรู้ความสามารถในการปรับตัวในการอยู่อาศัยในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต
2. คนในหมู่บ้าน/ชุมชน อยู่ร่วมกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี
3. ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีโอกาสเข้าถึงการบริการด้านการศึกษา
4. ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน มีการประกอบอาชีพ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในส่วนใหญ่
5. ประชาชนมีค่านิยมในตนเอง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น
6. ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดี
7. ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชนมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม
8. ประชาชนมีจิตสำนึกและร่วมกันรักษาสีห์ของตนเอง เพื่อประโยชน์ของชุมชนและหมู่บ้าน

ความต้องการของหมู่บ้าน/ชุมชนและแนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมและพัฒนาแหล่งน้ำ อุปโภคบริโภคและคุณภาพน้ำ ให้มีความเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
2. แก้ไขระบบปัญหาจราจรถนนสัญจรที่ได้มาตรฐาน
3. แก้ไขปัญหาการบุกรุกที่สาธารณะ
4. แก้ไขปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. แก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด
6. แก้ไขปัญหาค่าครองชีพสูง
7. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชน
8. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและความผาสุกของประชาชน

ซึ่งจากข้อมูล สถานการณ์และแนวโน้มด้านเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรธรรมชาติของภูเก็ตในด้านต่างๆ ที่ได้มีการรวบรวมและวิเคราะห์ นั้น ทำให้สามารถเห็นถึงภาพรวมของปัญหา และเมื่อรวมกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่แล้วก็สามารถที่จะใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน เพื่อพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆต่อไป